

Universitätsbibliothek Wuppertal

Ērodotu Alikarnassēos Historiōn Logoi 9, epigraphomenoi Musai

Herodotus

Genevae, 1618

Liber quintus: Terpsichore

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1452)

ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΗΡΟΔΟΤΙ
 ΤΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΣ ΗΑΛΙCΑΡΝΑSSEI
 ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΠΕΜΠΤΗ, HISTORIARVM LIBER
 επιγραφικόν quintus, qui inscribitur

ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ.

TERPSICHORE.

Θί δὲ ἐν τῇ Εὐρώπῃ τῶν Περσέων καταλφεθέντες ὑπὸ Δαρείου, τῶν ὁ Μεγάβαζος ἦρχε, πρῶτοι μὲν Περσῶν Ἑλλησποντίων, ὁ βυλομόροις ὑπὸ Δαρείου, κατεφρέσαντο, ἀφειφθέντας πρῶτον καὶ ὑπὸ Παμόνων τρηχίως. Ὁ γὰρ ἂν ἀπὸ Στυμόνος Παμόνες, χεῖρ ἄνδρος τῆς φρατρίδας ὅτι Περσῶν, καὶ ἡ μὲν ἀντικαζομόροι ὅτι καλέσονται σφραγῆς Ὁ Περσῶν, ὀνομασίβωσαντες, ὅτι ὁ ἐπιχρέων ἢ ὁ μὴ ἐπιβώσονται, μὴ ἐπιχρέων ἐποίησαν Ὁ Παμόνες ταῦτα ἀντικαζομόρων δὲ τῶν Περσῶν ἐν ταῖς φραγδαῖς, ἐν αὐτῇ μωμομαχίᾳ τριφασίᾳ ἐκ φρακλήσεός σφι ἐγένετο καὶ γὰρ ἄνδρα ἀνδρὶ καὶ ἴσπον ἴσπον σιπέβαλλον, καὶ κῶα κῶα. νικάντων δὲ τὰ δύο τῶν Περσῶν, ὡς ἐπαμύνοιον κεχαρηκότες, σιπέβαλλον Ὁ Παμόνες δὲ χεῖρ ἄνδρον ὡς ἴσπον ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ κοῦ φρασίσι αὐτοῖσι, Νῦν ἀνείη ὁ χεῖρ μὸς ἐπιτελεόμορος ἢ μὴ, νῦν ἡμέτερον ὁ ἔργον. οὕτω τοῖσι Περσῶν παμύνοιον ἐπιχρέοισι Ὁ Παμόνες, καὶ πολλὸν τε ἐκ φραγδαῖς, καὶ ἐλίπον σφραγῆς ὀλίγους. Ταῦτα μὲν δὲ ἀπὸ Παμόνων πρῶτον γηρόμορος, ὡς ἐγένετο. Ὅτε δὲ ἄνδραν ἀγαθῶν ἀπὸ τῆς ἐλθούσης γηρόμορων τῶν Περσῶν, Ὁ Πέρσαι τε καὶ ὁ Μεγάβαζος ἐπεκράτησαν πλήρη. ὡς δὲ ἐχειρώθη ἡ Πέρσης, ἤλασσε φραγδαῖς ὁ Μεγάβαζος ἀπὸ τῆς Θρηκίας, πάντων πόλιν καὶ πάνθ' ἔθνος τῶν αὐτῆς οἰκημόρων ἡμερόμορος βασιλεῖ Δαρείου. Ταῦτα γὰρ Ὁ ἐν ταῖς φραγδαῖς ἐκ Δαρείου, Θρηκίαν καταφρέσαντα. Θρηκίαν δὲ ἔθνος μέγιστον ἔστι, μετὰ γὰρ Ἰνδοῖς, πάντων ἀφειφθέντων. εἰ δὲ ὑπὸ ἑνὸς ἀφειφθέντος, ἢ φρονοῖτο καὶ τῶν τούτων, ἀμαχόν τ' ἀνείη, καὶ

ΑΤΡΕΣΑΕ qui in Europa sub Megabyzo relictis à Dario erat, primos ex Hespontiis Perinthios, Dario subesse recusantes, subegerunt, antea quoque à Pæonibus male affectos. Siquidem Pæones qui sunt à Strymone, admoniti diuino responso ut bellum Perinthiis inferrent: & siquidem à Perinthiis ex aduerso confidentibus prouocarentur, nominatim compellantibus, eos inuaderent: sin minus, ab inuadendo abstinere: ita fecerunt. Enimvero confidentibus, Perinthiis eregione Pæonum in suburbanis, ibi singulare certamen triplex ex prouocatione commissum est, viri cum viro, equi cum equo, canis cum cane. Et quum victores duobus certaminibus Perinthii præ gaudio carmen Pæana cantarent, tunc Pæones hoc ipsum esse responsum dei coniectantes, inter se dixere, Nunc oraculum dei perfectum est, nunc nostrum est opus. Atque ita in Perinthios canentes impetum fecerunt, egregieque vincentes ex illis paucos reliquere. Quæ quondam à Pæonibus gesta fuerant, hunc in modum gesta sunt. Tunc autem Perinthii pro libertate strenue pugnant, tamen multitudine à Megabyzo superati sunt. Perintho capta, Megabyzus per Thraciam arma cum ferens, omnes eius vrbes atque omnes nationes pacatas regi reddebat. Hoc enim illi à Dario fuerat imperatum, ut omnem Thraciam subigeret. Gens Thracum, secundum Indos, omnium maxima est: quæ si aut vnus impetio regeretur, aut idem sentiret, ut mea fert opinio, inexpugnabilis foret, &

1 Vel, Megabazo, si nostra exempl. sequaris: itidemque in sequentibus, Megabazō, & Megabazus. Verum & apud alios istud nomen non hoc sed illo scriptum modo inuenitur. 2 Quæ quondam à Pæonibus acciderant Perinthiis, ita se habuerant. Vel, Talem quidem olim cladem Perinthiā à Pæonibus acceperant. Tunc tamen pro libertate stren-

omnium

omnium gentium multo validissima: sed quia id nimis arduum illis est, & nulla ratione contingere potest, ideo imbecilles sunt. Habent autem multa nomina singularum regionum singuli. Moribus tamen ac opinionibus consimilibus imbuti sunt, præter Getas & Traufos, ¹ & qui supra Crestonæos incolunt. Ex quibus quæ à Getis fiant qui se pro immortalibus gerunt, à me commemoratum est. Traufi vero in ceteris quidē omnibus idem quod Thracæ, verum circa natalia suorum atque obitus hoc faciunt: Edito puero, propinqui eum circumfidentes cum ploratione prosequuntur, ob ea mala quæ necesse est illi, quod vitam ingressus sit, perpeti: humanas omnes calamitates recensentes. Hominem autem fato functum, per lusum atque latitiam terræ demandant, referentes quod malis liberatus in omni sit felicitate. At qui supra Crestonæos incolunt, ista agunt: Singuli plures vxores habent: quorum ubi quis deceffit, disceptatio magna fit inter vxores, acri amicorum circa hanc rem studio, quænam dilecta fuerit à marito præcipue. Quæ talis iudicata est & hunc honorem adepta, ea à viris ac mulieribus exornata, ad tumulum à suo propinquissimo mactatur, vnaque cum viro humatur, ceteris vxoribus id sibi pro ingenti calamitate ducentibus. nam id eis summo dedecori datur. Reliquis Thracibus hic mos est: Liberos in mercato venundant. Virgines autem non asseruant, sed quibus libuerit cum viris concumbere sinunt. at vxores asseruant vehementer, easque magno ære à parentibus coemunt. Punctas ³ notis esse frontes, nobile iudicatur: non esse notatas punctis, ignobile. Otiosum esse, pro honestissimo habetur: agricolatorem vero, pro contemptissimo. E bello atque raptu viuere, pulcherrimum. Atque hi quidem sunt eorum insignissimi mores. Deos autem hos solos colunt, Martem, Liberum, Dianam: sed reges, præter populares, etiam Mercurium, eumque è diis præcipue: per quem solum iurant, à quo progenitos quoque se aiunt. Optimatibus eorum tales sunt sepultura: Prolato triduum caduere, mactatisque omnifariis hostiis, conuiuantur. illudque defletum prius, deinde combustum sepeliunt, aut aliter humo contegunt. Aggestoq; desuper tumulo,

πολλῶν κερπίσον πάντων ἐθνέων, καὶ γὰρ μὲν πλὴν ἐμῶν. ἀλλὰ γὰρ τὸν ἀπορὸν σφικαὶ ἀμύχρον μὴ κοτε ἐγγήνηται. εἰσὶ δὲ καὶ τῶν ἀδενέες. οὐνόματα δὲ πολλὰ ἔχουσι καὶ χόρας ἐκαστὶ νόμοισι δὲ οὔτοι ὡς ἀπλησίοισι πάντες χεῖνται καταπάντα, πλὴν Γετέων, καὶ Τραυσῶν, καὶ τῶν κατὰ τὴν Κρησωνάων οἰκεόντων. Τουτέων δὲ τὰ μὲν Γέται ἄθανατίζοντες ποιδῶσι, εἰρηταί μοι Τραυσοὶ δὲ τὰ μὲν ἄλλα πάντα καὶ τῶν τῶν τοῖσι ἄλλοισι Ὀρηξί ὀπιτελέοισι, καὶ δὲ τῶν γινόμενον σφικαὶ ἀπογινόμενον, ποιδῶσι τὰ δὲ τῶν γινόμενον ἀειζόμενοι ἄπερσέκοντες ὀλοφύρονται, ὅττι μιν δεῖ, ἐπεὶ τε ἐγγέτω, ἀναπλήσασθαι κακὰ ἀνοιγεόμενοι τὰ ἀειζομένη πάντα παρὰ τῶν ἀπογινόμενον, παίζοντες τε καὶ ἠδόμενοι, γῆ καὶ λυπώοισι, ὀπιλέγοντες ὅσων κακῶν ἔλαπαλλαχθεῖς, ἐστὶ ἐν πάσῃ βύδαμωνίῃ. Οἱ δὲ κατὰ τὴν Κρησωνάων, ποιδῶσι τὰ δὲ ἔχει γυναικας ἐκαστος πολλὰς ἐπειτὰ ὡς αὐτέων ἀποθανῆ, κρίσις γίνεται μεγάλη τῶν γυναικῶν, καὶ φίλων αὐτοῦ δαίμονας ἀειτῶδε, ἢ ὡς αὐτέων ἐφίλετο μάλιστὰ ὑπὸ τῶν ἀιδεῶν. ἢ δὲ αἰ κειθῆ καὶ ἱμυθῆ, ἐγκωμιασθεῖσθαι ὑπὸ τε ἀιδράν καὶ γυναικῶν, σφάξῃ ὀπι τῶν ἀφον ὑπὸ τῶν οἰκνωτάτου ἐωυτῆς. σφαχθεῖσθαι δὲ, σωθῆσθαι τῶν ἀιδρί, αἱ δὲ ἄλλαι συμφορῶν μεγάλῃσιν ποιεῖσθαι. ὀνειδῶς γὰρ σφικαὶ τῶν μέγιστον γίνεσθαι. Τῶν δὲ δὴ ἄλλων Ὀρηξῶν ἐστὶ ὁδε νόμος ποιδῶσι τὰ τέκνα ἐπὶ ἔλαζωνῆ τὰς δὲ παρθένοισι οὐ φυλάσσοισι, ἀλλ' ἐπὶ οἷσι αὐτὰ βούλοντ' ἀιδράσι μίσγεσθαι. τὰς δὲ γυναικας ἰχυράς φυλάσσοισι, καὶ ὠνέοντ' τὰς γυναικας ὡς τῶν γυνέων χρημάτων μεγάλων. καὶ τῶν ὀπιτῶν, βύθρες κειθῆ δὲ ἀστικτον, ἀγγρες. ἀγγρὸν εἶ, καλλιῶσιν γῆς δὲ ἐργάτιν, ἀπιμότατον. ὀζῆν ἀπὸ πολέμου κλησῶος, καλλιῶσιν. οὔτοι μὲν σφικαὶ ὀπιφαιέσασθαι νόμοι εἰσὶ. Θεοὶ δὲ σέβοντ' αὐτονοῖς τοῖςδε, Ἄρεα, Ἐ Διόνυσον, Ἐ Ἄρτεμιν. Ἐ δὲ βασιλῆες αὐτέων, παρέξ τῶν ἄλλων πολιτέων, σέβοντ' Ἐρμῶν μέλισσα θεῶν Ἐ ὀμνίουσιν μοῦσιν τῶν, καὶ λέγουσι γερνέσθαι ἀπὸ Ἐρμῶν ἐωυτοῖς. Ταφῶν δὲ τοῖσι βύδαμωσι αὐτέων εἰσὶ αἱ δὲ πρεῖς μὲν ἡμέρας ἀεσπῆσθαι ὀπι νεκρὸν Ἐ πρῶτοῖα σφάξασθαι ἰρήνῃ, βύθρων, ἀεσπῆσθαι ὀπι τῶν. ἐπειτὰ δὲ τὰ ὀπιτοῖσι κατακαύσασθαι, ἢ ἄλλως γῆ κρύψασθαι. χῶμα ὀχεδῶντες,

1 Vel, Et Crestonæos qui superiorem regionem incolunt, sic ex paulo post. 2 De his vide libr. præcedente locum Hierodotus simulque annotationem in eum. 3 Stigmatis. Cicero ex χείρα interpretatur compunctum notis.

ἀγῶνα ἡγεῖσι πομπῶν· ἐν ταῖς αὐτῶν μέγιστα ἀέθλα
 ἔχεται καὶ λόγον μονομαχίας. Ταφαι μὲν δὲ Θρη-
 κῶν εἰσι ἄδε. Τὸ δὲ πρὸς βορείῳ ἐπὶ τῆς χώρας
 ταύτης, ὁδὸς ἔχει φερόσαι δὲ ἀπὸ τῆς οἴκων εἰσι
 αὐθροῦτων. Ὁ οἰκόντες αὐτῶν· ἀλλὰ τὰ πέρην
 ἢ δὴ τῆς Ἰστρου ἔρημος χώρα φαίνεται εὐδοτα καὶ ἀπει-
 ρος. μοῦνοι δὲ δυνάμει πύθεσθαι οἰκόντας πέρην
 τῆς Ἰστρου αὐθροῦτοις, τοῖσι οὐνόμα εἰσι Σιγνῶνας,
 ἐσθῆτι χρεωμένοις Μιδικῇ. Ἐστὶ δὲ ἰσθμῶσι αὐτῶν
 εἰσι λαοῖσι ἀπὸ τοῦ ὄνομα, ὅτι πέντε δακτύλοις δὲ
 βάθος τῆς τειχῶν· μίχρους δὲ καὶ σιμοῖς, καὶ ἀδυνά-
 τοις ἀνδράσ φέρειν. Ἐσθῆτι μὲν δὲ τῶν ἀρμα-
 τα, εἰσι ἄκυτάτοις, ἀρματα πλάτειν δὲ πρὸς ταῦ-
 τα ἔστιν ἑπιχωροῖς. κατήκειν δὲ τοῦτέων ἔστιν ἕως
 ἀγροῦ Ἐνετῶν τῶν ἐν ταῖς Ἀδρια. εἰσι δὲ Μήδων
 σφέας ἀπὸ τῆς λέξις. οὕτως δὲ οὗτοι Μήδων
 ἀποικοὶ γέγονασιν, ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω ἑπιφράσαι
 ἄλλοτε δὲ αὐτῶν ἐν ταῖς μακρῶν χρόνων. Σιγνῶνας
 δὲ ὧν καλέοισι Λίγυες. Ὁ ἀπὸ τῆς Μασσαλίας
 οἰκόντες, ἔστιν καπύλοις. Κύριοι δὲ, τὰ δόρατα. 20
 Ὡς δὲ Θρηκῆες λέγουσι, μέλισθαι κατέχουσι τὰ πέρην
 τῆς Ἰστρου· καὶ ὑπὸ τοῦτέων οὐκ εἰσι διελθεῖν
 τοῦ πρὸς αὐτῶν. ἐμοὶ μὲν νυν, τὰ δὲ λέγοντες, δο-
 κέοισι λέγειν οὐκ εἰκότα. τὰ γὰρ ζῶσα τὰ δὲ φαί-
 νεται εἰσι διέσειμα· ἀλλὰ μοι τὰ ὑπὸ τῶν ἀρκτων
 αἰοίηται δοκέει εἰσι, ἀπὸ τῆς φύσεως. τὰ δὲ μὲν
 νυν τῆς χώρας ταύτης περὶ λέγεται τὰ πρὸς
 θαλάσσια δὲ ὧν αὐτῆς Μεγάβαζος Περσέων κατή-
 κοα ἐποίηε. Δαρξός δὲ, ὡς Μεγάβαζος τὰ χίσα 30
 Ἐλλάσποντον, ἀπὸ τῆς Σαρδίας, ἐμνήθη τῆς δὲ Ἰ-
 σθμοῦ τε τῆς Μιλησίου θέρουσις, καὶ τῆς τῶν Ἰωνέ-
 σιος τῆς Μιτυληναίου Κώω. μεταπεμφθὲς μὲν δὲ
 σφέας ἐς Σαρδίς, ἐδίδου αὐτοῖσι ἀρεσιν. ὁ μὲν δὲ Ἰ-
 σθμῶς, ἀπὸ τῆς τῶν Μιλήτων, τῶν Ἰωνέων μὲν
 ὁδὸς μὲν πρὸς ἑσέχρηζε· ἀπὸ δὲ Μύρκινον τῶν Ἰ-
 δωνῶν, βεβλήθρος ἐν αὐτῇ πόλιν κτίσασθαι. Ἐστὶ μὲν δὲ
 ταῦτι αἰρέε· ὁ δὲ Κώης, οἶα τε ὁ τυραννος, δημό-
 τισ τε ἔων, ἀπὸ τῆς Μιτυληνῆς τυραννίδος. τελεω-
 γέντων δὲ ἀμφοτέροισι, ἔτοι μὲν καὶ τὰ εἰλοντο ἐ-
 τράποντο. Δαρξίον δὲ σιμῶν καὶ πρὸς τῶν οἰόνδε 40
 ἰδύθρον, ὅτι τῶν μῆσαι ἐν τῆς Μεγάβαζος, Πάγο-
 νας ἐλόντα αἰα σπῆσι ποιῆσαι οὐκ ἔστιν Ἐυρώπης ἐς τὴν
 Ἀσίαν. ἢ Πίγρης καὶ Μασύης, ἀνδρες Πάγονες· οἱ
 ἐπεὶ τε Δαρξίος διέβη οὐκ ἔστιν Ἐυρώπης ἐς τὴν Ἀσίαν,
 αὐτοῖς ἐθέλοντες Πάγονων τυραννίδος, ἀπὸ τῆς Ἰσθμοῦ
 Σαρδίας, ἀπὸ τῆς ἀδελφῶν μετὰ τῶν τε καὶ

πρ. αὐτῶν.

πρ. ἐπι-
ταῦς.

πρ. Μασ-
τύης.

cum alia omnis generis certamina pro-
 ponunt, tum præcipue cetera cum ratio-
 ne monomachiam, id est singulare cer-
 tamen. Et sepultura quidem Thracum
 huiusmodi sunt. Quod autem huius
 regionis ad aquilonem vergit, nemo po-
 test pro comperto referre quinam ho-
 mines eam incolant: sed illam quæ trans
 Istrum plaga est, constat vastam esse at-
 que ignotam: vbi solos audio habitare
 homines nomine Sigynas, veste Medi-
 ca vtentes, eorumque equos toto cor-
 pore hirsutos esse, ad quinque digitos
 altitudine pilorum, eisdemque pusil-
 los ac simos, inualidosque ad vitos ge-
 standos, sed curru iunctos esse perni-
 cissimos: atque his curribus indigenas
 inuehi. Horum fines proxime accedere
 ad Enetos, qui sunt in Adria. Eos quo-
 que se colonos Medorum dicere: qui
 quo pacto coloni Medorum fuerint, e-
 quidem non queo dicere: sed fiat quid-
 libet intra longum tempus. Sigynas Li-
 byes qui supra Massiliam incolunt, insti-
 tores appellant: Cyprii iacula. Verum,
 vt Thracæ aiunt, apes loca quæ sunt
 trans Istrum, obtinent, & ob illas vlti-
 rius pergi non potest. Quæ quum dicunt,
 haud credibilia apud me dicunt, quo-
 niam hoc animal constat frigoris into-
 lerans esse. Sed mihi videntur loca quæ
 septentrionibus subsunt, ob gelu inha-
 bitabilia esse. Hactenus de hac regio-
 ne: cuius oram maritimam Megabyzus
 Persis obedientem reddidit. Darius,
 transmissis rapidissime Hellesponto,
 postquam Sardis venit, recordatus est
 beneficii in se ab Histiaxo collati, & con-
 silij Cois Mitylenæi. Quibus accersitis
 Sardis, obtulit electionem. Histiaxus, vt
 qui esset Mileti tyrannus, nullam sibi ty-
 rannidem poposcit: sed Myrcinum E-
 donidem, animo urbis in ea condendæ.
 Et iste quidem hanc elegit. Coes autem,
 vt qui non tyrannus sed priuatus esset,
 optauit Mitylenes tyrannidem. Impe-
 trato vterque quod optauerat, eo se
 contulit. At Dario res huiuscemodi
 oblata est, vt illam videnti incesse-
 rit cupido iubendi Megabyzo vt Pæo-
 nas ex Europæ sedibus in Asiam trans-
 portaret. Erant Pigres & Mastyes viti
 Pæones, qui postquam Darius transmisit
 in Asiam, & ipsi Sardis venere, cupidi ty-
 rannidis apud Pæonas potiundæ, du-
 centes vna sororem procera statura atq.

IX

X

XI

XII

1 De nullis autem possum quicquam accipere qui trans Istrum habitent præterquam de Sigynis. 2 Nihil est quod non contingere possit intra long. 3 Sigynas quidem certe Ligures qui supra Mass. Gra. At his legi Libyes pro Ligures. 4 Quum primum Sardis transmissis Hellesponto peruenit,

speciosa.

speciosa. O
 fibribus
 calem rem
 rorem quam
 onallent, ad
 teentem, ex
 tem, linon
 euntem
 quod neque
 ter mulier,
 tu ex Asia
 mit quodan
 sos obluare
 her equo. It
 vbi peruenit
 vas aqua imp
 regreditur a
 quum e brac
 fans. Adm
 ab explorat
 ipse vidisset
 iubet. Ea a
 qui aderant
 culantes, i
 esset, aut
 suam sorore
 nam homin
 corum habit
 venissent Sar
 tes, se veto
 narent. Pæ
 Strymonen
 procul abel
 ro Pæones
 Troia fueru
 rebant. Ine
 omnes illic
 sent, affirma
 re huius enim
 bi Darius hie
 quem in Thra
 iabens e sedib
 transietri cum
 bus. Eques cu
 stum ad Helle
 spontoque
 byzo reddidit
 pro e Thracia
 exercitum duc
 Perlatum in se
 pius procellere
 ingressos ad
 quidem ad
 gabyzi ingre
 se autem cert
 nisse ad inter
 tima ingressum
 superiora con

speciosa. Obseruato tempore dum in suburbanis Lydorū Darius præsideret, talem rem sibi agendam putarunt: Sororem quamoptime poterāt quum exornassent, ad aquam mittunt, vas capite tenentem, equumque è brachio trahentem, linumque nentem. Eam prætereuntem Darius attente considerabat, quod neque Persica erant illa quæ ageret mulier, neque Lydica, neque villarū ex Asia feminarū. Hæc considerans, misit quosdam suorum satellitum, iussos obieruare in quā rem vteretur mulier equo. Istis obsequentibus, femina vbi peruenit ad flumē, equo satisfacit, vas aqua impleuit. His actis, eadem via regreditur, aquam capite sustinens, equum è brachio trahens, ac fufum versans. Admiratus Darius, tum iis quæ ab exploratoribus audisset, tum iis quæ ipse vidisset, adduci coram feminam iubet. Ea adducta, adolescentes fratres qui aderant, non procul rem ipsam speculantes, interroganti Dario cuius illa esset, aiunt se Pæones esse, & illam suam sororem. Ad quos Darius, quinquam homines essent Pæones, & vbi locorum habitarent, & cuius rei gratia illi venissent Sardis, percōtari. Adolescentes, se vero venisse dicere vt sese ei donarent. Pæoniam autem esse ad flumen Strymonem sitam, qui Strymon non procul abesset ab Hellesponto. Esse vero Pæones coloniam Teucrorum qui è Troia fuerunt. Hæc singulatim illi referebant. Interrogantiq; Dario nunquid omnes illic feminæ tam laboriosæ essent, affirmare prompte id ita se habere. huius enim rei gratia illud fiebat. Ibi Darius literas ad Megabyzum dat, quem in Thracia præfectum reliquerat, iubens è sedibus suis Pæones ad ipsum transferri cum liberis pariter & vxoribus. Eques cum hoc nuncio confestim ad Hellespontum cucurrit, Hellespontoque transmissio litteras Megabyzo reddidit. Quibus ille lectis, sumpto è Thracia duce, aduersus Pæoniam exercitum ducit. Pæones, cognito Persarum in se aduentu, contractis copiis processere ad mare, rati illac Persas ingressuros ad dimicandum. Et Pæones quidem ad arcendum exercitus Megabyzi ingressum parati erant: Persæ autem certiores facti Pæonas conuenisse ad intercludendum ab ora maritima ingressum, sumptis ducibus, iter ad superiora conuertūt, hostemq. latentes

βυδέα. φυλάξαντες ἢ Δαρξὸν παρκαπιζόμενον ἐς τὸ παρὰ τὸν ὄριον τῶν Λυδῶν, ἐποίησαν τοῖον δὲ σκευάσαντες τὴν ἀδελφεῖν ὡς εἶχον ἀρίστα, ἐπὶ ὕδαρ ἐπέμπον, ἀγῆος ἐπὶ τῆ κεφαλῇ ἐξουσαν, καὶ ἐκ τῆ βραχίονος ἰσάπον ἐπέκλυον ἐ κλώθουσαν λι- 184
νον. ὡς ἢ παρέξῃε ἡ γυνή, ὅτι μελές τὰ Δαρξίω ἐξήμερ. οὔτε γὰρ Περσικὰ ἔω οὔτε Λυδικὰ τὰ ποι-
θῆρα ἐκ τῆς γυναικός, οὔτε παρὰ τῆς ἐκ τῆς Ἀ-
σίης οὐδαμῶς. ὅτι μελές δὲ ὡς ἔγχετο, τῆ δόρυ-
10 φόρων ἰνας πέμπει, κελθῶν φυλάξατο, ἡ γυνή-
σατο τὰ ἰσάπων γυνή. ἔμην δὲ ὅτι πέντε εἶποντο ἢ
ἢ, ἐπεὶ τε ἀπικέτο ἐπὶ τῷ ποταμῶν. ἦρσε ἔω ἰσάπον.
ἀρῆα ἢ, ἐ δὲ ἀγῆος τῆ ὕδατος ἐμπλησάμενη, τὴν
αὐτὴ ὄδον παρέξῃε, φέρουσα ὡς ὕδαρ ἐπὶ τῆς κεφα-
λῆς, καὶ ἐπέκλυσε ἐκ τῆ βραχίονος ἰσάπον, καὶ ἐπέ-
φουσα ἔω ἀτρακτον. Θωμμάζων ἢ ὁ Δαρξὸς τὰ
τε ἦκατο ἐκ τῆς κατασκήπων, ἐ τὰ αὐτὸς ὄρα, ἀγῆον
αὐτὴ ἐκέλευε ἐωτὰ ἐς ὄψιν. ὡς ἢ ἀχθῆ, παρῆσαν
ἐ δὲ ἀδελφοὶ αὐτῆς, ἔκη παρὰ σκοπιῶν ἐχρῆντες
20 τυτέων. εἰρωτέων τῶν τῆ Δαρξίου ποταμῶν εἶη, ἐ-
φασαν οἱ νεωῖσχοι εἶη Πάγονες, καὶ ἐκείνῳ εἶη σφέ-
ων ἀδελφεῖν. ὁ δὲ ἀμείβετο ἴνας ἢ Πάγονες ἀν-
θροποι εἶσι, ἐ κοῦ γῆς οἰκηθῆνοι, καὶ ἡ δὲ κῆνοι ἐτέ-
λοντες ἐλθῆνοι ἐς Σαρδῖς. ἔ δὲ οἱ ἐφραζον ὡς ἐλθῆ-
νοι μὲν ἐκείνῳ δώσοντες σφέας αὐτοῖς εἶη ἢ ἡ Παμονίη
ἔπὶ τὰ Στρυμόνι ποταμῶν πεπολισμένη ὁ δὲ Στρυ-
μόνι ἔ παρὰ τῆς Ἑλλησπόντου. εἶησαν ἢ Τδικρῶν
τῆς ἐκ Τροίας ἀποικιοι. ἔ μὲν δὲ τὰ ἔκατα ἐ-
λεγον. ὁ δὲ ἦρώτα εἶη καὶ πᾶσαι εἶησαν αὐτῆ ἀγῆων
30 κες ἔτω ἐργάτιδες. ἔ ἢ τῆς ἐφασαν παρὰ τῶν
ἔτω ἔχειν. αὐτὸ γὰρ ὡν τῆς εἶνεκα καὶ ἐποίησε.
ἔ τὰ Δαρξὸς γράφει γράμματα παρὰ Με-
γάβαζον, τὸ ἔλιπε ἐν τῆ Ὀρηκῆν φρατηρῶν ἐντελλο-
μῆρος ἐξανασησῶν ἐξ ἠτέων Πάγονας, καὶ παρὰ αὐτῶν
ἀγαγῆν ἐ αὐτοῖς ἐ τέκνα τε καὶ γυναικας αὐτέων.
αὐτίκα ἢ ἰσάπων ἐπέφερων τὸ ἀγῆλιον ἐπὶ τῆ Ἑλ-
λήσποντον. φραγῆεις ἢ, διδοῖ τὸ βιβλίον τὰ Μεγα-
βάζον. ὁ δὲ, ὅτι λεξάμενος, καὶ λαβῶν ἡγεμόνας ἐκ τῆ
Ὀρηκῆς, ἐσφρατθῆνοι ἐπὶ τῶν Παμονίω, Πυθῶ-
40 μῆροι ἢ Πάγονες ἐπὶ Πέρσας ἐπὶ σφέας ἰέναι, ἀ-
λιαθέντες ἐξ ἐσφρατθῆνοι παρὰ τῆς θαλάσσης δὲ
κέοντες τὰ τῆ ἐπιχειρήσειν ἐπὶ Πέρσας ἐσφραθῆ-
τας. ἔ μὲν δὲ Πάγονες ἦσαν ἐτοιμοὶ τῶν Μεγαβάζον
φρατῶν ἐπιόντα ἐρύκειν. ἔ δὲ Πέρσαι πυθῆνοι
σωαλιαθέντας ἐπὶ Πάγονας, καὶ τὴν παρὰ τῆ
θαλάσσης ἐσβολῆν φυλάσσοντας, ἔχοντες ἡγεμόνας,
τὴν αὐτὴ ὄδον τῶν ἰσάπων. λαθόντες δὲ ἐπὶ Πάγονας

XIII

XIV

XV

1 Equum aquauit. vel, ad aquauit.

speciosa.

ἐπιπλοισι ἐς τὰς πόλεις αὐτῶν, εὐθὺς ἀνδρῶν ἐ-
 ρήμοις. οἷα ἢ κεινῆσι ἔπιπλοῦντες, ὑπετέως κατέ-
 ρον. ④ δὲ Παμόνες ὡς ἐπύθοντο ἐξ ἠμερῶν τὰς πόλεις,
 αὐτίκα Δισκεδάδεντες, κατ' ἐωυτοῖς ἕκαστοι ἐ-
 τράποντο, καὶ παρεδίδοσαν σφραγῶν αὐτοῖς τοῖσι Πέρ-
 σῃσι. οὕτω δὲ Παμόνων Σειροπαμόνες τε καὶ Παμό-
 πλαι, καὶ ④ μέγρι τῆς Περασιάδος λίμνης, ἕξ ἡτῶν
 ἕξανα πάντες ἦσαν ἐς τὴν Αἰόω. Οἱ δὲ πε-
 εὶ δὲ Παγγαγον οὐρεσ, καὶ Δόβηρας, ἔ Α' γελαιῶν, καὶ
 Ο'δομαῶν, καὶ αὐτῶν τῶν λίμνῶν τῶν Περασιάδα, 10
 οὐκ ἐχειρώθησαν ὄχλῳ ὑπὸ Μεγαβάζω. ἐπι-
 ρήθη δὲ ἔσθ' ἐν τῇ λίμνῃ κατοικηθῆναι ἕξαιρέειν
 αὐτῶν ἰκρία ἐπί σαυρῶν ὑψηλῶν ἐξ ἠμερῶν ἐς ἡ-
 κες ἐν μέσῃ τῇ λίμνῃ, ἔσθ' ἐν τῆς ἡπείρου γένῳ
 ἐργα μὴ γαφύρη. ἔσθ' ἢ ἄλλοις ἔσθ' ὑπε-
 αἴας τοῖσι ἰκρίοισι δὲ μὲν καὶ ὄχλῳ ἐς ἡσσαν κρινῆ
 πάντες ④ πολίται μὲν δὲ, νόμῳ χρεώμενοι ἰσα-
 σι τοῖσδε κομίζοντες ἕξ οὐρεσ τὰ οὐνομά ἐστὶ Ο'ρ-
 βηλος, καὶ γυναικα ἕκαστω ὀγαμέων τρεῖς ἄλ-
 ροῖς ὑπεῖσσι ἀγέται δὲ ἕκαστος 20
 πολλὰς γυναι-
 χας οἰκέοισι ἢ τοῖσδ' ἔσθ' ἄλλοις κρατέων ἕκαστος
 ἐπί τῶν ἰκρίων καλύβησ τε ἐν ἡ Δαιτάται, καὶ ἴ-
 ρησ καταπακτῆσ Δατῶν ἰκρίων κατὰ φερούσης
 ἐς τὴν λίμνῳ. ἔσθ' ἀνήτια παιδία δέοισι τῶ ποδῶσ
 σπάρτω, μὴ κατακλισθῆναι δειμαίνοντες τοῖσι δὲ ἴ-
 ποισι ἔσθ' ὑπεῖσσι παρέρχοισι χόρτον ἰ-
 χθῦσ. τῶν δὲ πλήθῶσ ἐστὶ τοσούτων, ὥστε ὅταν τῶ
 ἴκρῳ τῶν καταπακτῶν ἀνάκλινῃ, κατῖει χρίνα
 αὐρεῖδα κεινῶ ἐς τὴν λίμνῳ. ἔσθ' οὐ πολλὸν ἵνα χε-
 ρῶν ἔπιχθῶν, ἀσασα πλῆρεα ἰχθῦων. τῶν ἢ ἰχθῦ-
 ων ἐστὶ ἴσθ' ἀσασα δύο, ἔσθ' καλέοισι πάσασα τε 30
 ἕξαιρέειν. Παμόνων μὲν δὲ ④ χειρωθέντες ἦσαν ἐς
 τὴν Αἰόω. Μεγαβάζωσ ἢ ὡσ ἐχρώσατο ἔσθ' Πα-
 μονασ, πῶμπεδ ἀγγέλοισ ἐς Μακεδονίω, ἀνδρασ ἐστὶ
 Πέρσασ, οἱ μετ' αὐτῶν κείνοισ ἔσαν δοκιμῶτατοι ἐν τῶ
 στρατοπέδῳ. ἐπέμποντο ἢ ἔσθ' παρ' Α' μινῶν, αἰ-
 τήσοντες γῶν τε ἔσθ' ὑδωρ Δαρείω βασιλεί. ἐστὶ ἢ ἔσθ'
 τῆ Περασιάδος λίμνης σιῶτομοσ κατὰ ἐς τὴ Μακε-
 δονίω. πῶμπεδ μὲν γὰρ ἔσθ' τῆ λίμνης δὲ μετὰ δῆμον,
 ἕξ ἢ ὑπερεν τρεῖσ ἄλλοισ ἀργυρεῖσ Α' λεξανδρῶ 40
 ἡμέρησ ἐκείνησ ἐφοῖτα. μὲν δὲ δὲ μεταλλοισ, Δύσωρον
 καλέομενοισ ἔσθ' ὑπερεν τῶ Μακεδονίη. Οἱ
 ὦν Πέρσασ οἱ πεμψθέντες ἔσθ' ὑπερεν τῶ Α' μινῶν,
 ὡσ ἀπῖχοντο, αἰτεον, ἐλθόντες ἐς ὅμιν τῶ Α' μινῶν,
 Δαρείω βασιλεί γῶν τε ἔσθ' ὑδωρ. ὃ ἢ τῶν ἐδίδου,
 καὶ σφραγῶν ἐπί ξηρία ἐκάλει πῶμπεδ σπάρτωσ
 ἢ δειπνοισ μεγαλοπρεπῶσ, ἐδέκετο ἔσθ' Πέρσασ Φι-
 λοφρόνωσ. ὡσ δὲ ἀπὸ δειπνοισ ἐλθόντο Δαπί-

in eius oppida irrumpunt, & illa, utpro-
 te vacua, facile occupant. Quod ubi
 rescivere Paones, protinus dispersi,
 ad sua quisque dilabuntur, seque Per-
 sis dedunt. Ita e Paonibus Syropæones
 & Paopla, & qui ad Prasiadem usque
 paludem incolunt, e suis sedibus emo-
 ti, in Asiam sunt abducti. Qui vero
 circa Pangæum montem incolunt, Do-
 berasque & Agrianas & Odomantos, &
 ipsam Prasiadem paludem, a principio
 non cepit Megabyzu. Tentavit tamen
 eos etiam expugnare qui paludem in-
 colunt. incolunt autem hunc in modum:
 In media palude compactæ stant publi-
 cæ, angustum & continente ingressum
 vno ponte habentes. Has sublicas tabu-
 lara sustinentes, olim communiter om-
 nes ciues statuebant: mox e lege hunc
 in modum statuendas censuerunt, ut
 pro singulis vxoribus quas quisque du-
 ceret (ducunt autem singuli multas v-
 xores) ternas defigeret sublicas, e mon-
 te sumptas cui nomen est Orbelus. Hoc
 habitantes modo, obtinent singuli su-
 per ea tabulara tugurium in quo de-
 gunt, & fores inter tabulara compactas,
 deorsum ad paludem ferentes. Paruu-
 los autem liberos per pedem recte illi-
 gant, metuentes ne illi in aquam deuol-
 uantur. Equis autem & subiugalibus
 pisces pro pabulo præbent. Porro pisci-
 um tanta est copia ut quoties quis ia-
 nuam compactam reclinauerit, demis-
 sam fune sportam vacuam, aliquando
 post retrahat piscium plenam. quorum
 duo sunt genera, vnum quod vocant
 Pappaces, alterum Tilones. Ceterum e
 Paonibus ii qui capti fuere, in Asiam
 sunt abducti. E Paonibus captis, Me-
 gabyzus nuncios in Macedoniam, se-
 ptem Persas, qui post eum erant in ex-
 ercitu spectatissimi, misit ad Amyntam,
 petiuros regi Dario terram & aquam.
 Est autem e palude Prasiade breuis ad-
 modum in Macedoniam via, nam in
 primis paludi confine est metallum, id
 est, fossa aris: vnde post ea tempora A-
 lexandro in singulos dies singula talen-
 ta proueniebant. Post metallum, supe-
 rato monte quem vocant Dysorum,
 Macedonia intratur. Eo Persæ ubi
 peruenerunt, & in conspectu Amyntæ, ad
 quem mittebantur, regi Dario terram &
 aquam petiere: Amyntas & ea dedit, &
 homines in hospitium vocauit: instru-
 ctæque splendide cœna, per comiter accep-
 tit. Persæ, postquam a cœna ad potum

2. συχ...

185

1 Eodina, ynde...

perue-

peruenere. Ho-
 nobis Paris co-
 magnum exhibe-
 am concubina-
 xores ad afflicte-
 inde tu nunc q-
 si nos, & q-
 tis es, reg-
 aquam, lecta-
 Ad hæc Amy-
 illa conuictu-
 minis semouer-
 dem vos exig-
 quoque vobis
 tus Amyntas,
 iusse, præsto-
 farum deinde
 se conspicati
 quantur, ne
 esse sapienter
 ille, ab initio
 postquam v-
 ex aduerso
 rem. Ita co-
 iussit. Quæ
 co Peria
 utpote plures
 nulli etiam
 myntas intru-
 mo, tamen pe-
 quiescere. V-
 quum adesse
 pote adolese-
 rus, nequaqu-
 itaque graui-
 quit, Tu qui
 hinc ad requi-
 gas nimum
 manens, om-
 tet exhibebo
 liquid factu-
 respondit, Fi-
 me summou-
 enim me di-
 agere in ani-
 quicquam
 futurum in p-
 ra expectans
 ad discessum
 His respondis
 alexander ad P-
 spites, cum l-
 si liber, faci-
 sed cum qu-

peruenere, Hospes, inquit, Macedo, nobis Persis consuetudinis est, quoties magnam exhibuimus cenam, tunc etiam concubinas¹ & adolescentulas uxores ad assidendum introducere. Proinde tu nunc, quoniam libenter excepisti nos, & liberali hospitio profectus es, regique Darii & terram das & aquam, sectare consuetudinem nostram. Ad hæc Amyntas. Nobis, inquit, Persæ, ista consuetudo non est, sed viros à feminis femouendi: verum quandoquidem vos exigitis qui domini estis, hoc quoque vobis præstabitur. Hæc loquutus Amyntas, feminas accersit. Illæ, ut iussæ, præsto fuerunt, & eregione Persarum deinde confederunt. Quas Persæ conspicati formosas, Amyntam alloquuntur, negantes omnino id factum esse sapienter. fatius enim futurum fuisse, ab initio non venire feminas, quam, postquam venerant, non assidere, sed ex aduerso sedere in oculorum dolorem. Ita coactus Amyntas illas assidere iussit. Quæ quum obtemperassent, illico Pertæ mamillas illarum tractare, utpote plusculo vino temulenti, nonnulli etiam tentare suauitari. Hæc Amyntas intruens etsi iniquo ferebat animo, tamen præ metu Persici nominis quiescere. Verum eius filius Alexander quum adesset, atque hæc aspiceret, utpote adolescens, & malorum inexperus, nequaquam amplius tolerare posse, itaque grauiter ferens, ad Amyntam inquit, Tu quidè pater² cede ætati, abiq; hinc ad requiescendum, ³ neque indulgeas nimium potationi: ego vero hic remanens, omnia hospitibus quæ oportet exhibebo. Amyntas eum rei nouæ aliquid facturum animaduertens, ad hæc respondit, Fili, inquit, verba tua hinc me summouentis pæne intelligo. ideo enim me dimittis quod aliquid noui agere in animo habes. Quare nolo te quicquam noui in hos viros perpetrare, futurum in perniciem nostram: sed tolera expectans quæ geruntur. nam quod ad discessum meum pertinet, parebo. His responsis Amyntas abiit. Tum Alexander ad Persas, ⁵ Vobis, inquit, hospites, cum his feminis vel omnibus, si libet, facillime licet concumbatis: sed cum qua earum concumbere libeat indicate. Nunc enim fere tempus cubandi

νοντες, Εἶπεν ὁ Πέρσης ἄδης, Ζεῖνε Μακεδῶν, ἡμῶν νόμος ἔστι τοῖσι Πέρσησι, ἐπὶ δειπνον παροῦσθαι μετὰ μέγα, ὅτε καὶ τὰς παλλακὰς καὶ τὰς κουρίας γυναῖκας ἐσαγαθῶν παρέδροις. σύνω, ἐπεὶ εἶσθε παροῦσθαι μὲν ἐδέξασθε, μετὰ δὲ ξεινίζεις, Δαρείω δὲ βασιλεῖ διδοῖς γῆν τε καὶ ὕδωρ, ἐπεὶ νόμῳ τῶν ἡμετέρων. Εἶπε πρὸς ταῦτα Ἀμύντης, ὦ Πέρσης, νόμος μὲν ἡμῶν γὰρ ἔστι οὗτος, ἀλλὰ κερχεῖσθαι ἀνδρας γυναῖκῶν ἐπεὶ τε δὲ ὑμεῖς ἐόντες δεσπόται παρορρήσετε τούτων, παρέσθαι ὑμῖν καὶ ταῦτα. Εἶπας τούτῳ ὁ Ἀμύντης μετεπέμπετο τὰς γυναῖκας αἱ δὲ ἐπεὶ τε καλεῖσθαι ἦλθον, ἐπέστη ἀντὶ ἰσθῶν τοῖσι Πέρσησι. εἰ ταῦτα ὁ Πέρσης ἰδοῦντος γυναῖκας διμόρφους, ἔλεγον πρὸς Ἀμύντην, φάρμοι ὁ ποιητὴν τῶν, ὅσῳ ἐστὶ σοφόν. κρέσσον γὰρ εἶναι ἀρχῆται μὴ ἐλθεῖν τὰς γυναῖκας, ἢ ἐλθούσας καὶ μὴ παροῦσθαι. ἀναγκάζομενος δὲ ὁ Ἀμύντης ἐκέλευε παρῆξειν. τῶν δὲ τῶν γυναῖκῶν, ἀντὶκα ὁ Πέρσης ματῶν τε ἀπονοτο, οἷα πλύνων οἰνωμένοι, καὶ κούρις ἐφιλέειν ἐπιερχο. Ἀμύντης μὲν δὲ ταῦτα ὀρέων, ἀπέμεινε εἶχε, καὶ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ὀρέων, οἷα τῶν δειμῶν τῶν Πέρσης. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Ἀμύντην, παρῶν τε καὶ ὀρέων ταῦτα, ἀτε νέος τε ἐὼν καὶ κακῶν ἀπαθῆς, οὐδαμῶς ἐπι κατέχειν οἷος τῶν ὡς τε δὲ βαρέως φέρων, Εἶπε πρὸς Ἀμύντην ἄδης, Σὺ μὲν ὡς πᾶτερ εἶχε τῆς ἡλικίας, ἀπῶν τε αἰαπαύεο, μηδὲ λιπαρῆς τῆς πόσι· ἐγὼ δὲ τῶν παροῦσθαι αὐτῶν τῆδε, πάντα τὰ ὀπιτήδεια παρέξω τοῖσι ξεινοῖσι. πρὸς ταῦτα σωεῖς Ἀμύντης ὅτι νεώτερα ὀρήματα ὀρήξειν μέλλει Ἀλέξανδρος, λέγει, ὦ πᾶν, γὰρ σὺ ἀνακαγομένου σωῖναι μὲν λόγους, ὅτι ἐθέλεις ἐμὲ ἐκπέμψαι ποιεῖν πνεώτερον ἐγὼ ὡς σὺ χεῖρ μὴδὲν νεοχμῶσαι πρὸς ἀνδρας τῶν, ἵνα μὴ ἔξεργῶσθαι ἡμῶν· ἀλλὰ ἀνέχθαι ὀρέων τὰ ποιούμενα. ἀμφὶ δὲ ἀπόδω τῆς ἐμῆς πείσομαι σοι. Ὡς δὲ Ἀμύντης χεῖρας τῶν οἰχώεε, ἔλεγε ὁ Ἀλέξανδρος πρὸς τῶν Πέρσης, Γυναῖκῶν τούτων ὡς ξεινοὶ πολλὰ ἔστι ἐν ὑμῖν ὀπιτεῖν, καὶ εἰ πᾶσι βούλεσθε μίσησθαι, ἔοικῶσι ὡς αὐτῶν. τούτῳ μὲν πρὸς αὐτοὺς ἀποσημῶεε τε. νῦν δὲ (γὰρ ἡδὴ τῆς κρίτης ὀρη

1 Et legitimo virginitatis iure nuptas. 2 Morem gere ætati, 3 Neq; per totum potationis tempus hic maneat: 4 Ex tuis verbis te ira propemodum ardere intelligo. Potest etiam cum σωῖναι iungi. 5 Vobis, hospites, his feminis potiri, vel, fuis, facile est, siue cum omnibus, siue cum aliquot earum, vel, cum quantacunque earum parte concumbere libeat. Verum id postea nobis significabit: at nunc quum & tempus petendi lecti.

παρέρχεται ὑμῖν, & καλῶς ἐργάτας ὑμέας ὀρέω
 μέλεις) γυναικας ταύτας, εἰ ὑμῖν φίλον ἔστι, ἀφείε
 λούσαδαι λουσαμῖνας ὅ, ὅπισθω πρὸς δέκαδε. εἰ-
 πας ταῦτα (σωέπαμοι γὰρ ἔσθ' αὐτῶν) Πέρσαι) γυναι-
 κας μὲν ἔξελθούσας ἀπέπεμπε εἰς τὴν γυναικῶν
 αἰθρῶν ὅ ὁ Ἀλέξανδρος ἴσους τῆσι γυναιξὶ ζῆθιμόν
 αἰθρῶν λειοθρῆοις τῆ τῆν γυναικῶν ἐσθῆτι σκευά-
 σασ, & ἐγχεῖσθε οὐδὲ, παρῆγε εἶσω. πρὸς ἄγων δὲ
 τῶν τε, ἔλεγε τοῖσι Πέρσαι (ὅδε, ὅ Πέρσαι οὐκατε
 πᾶν δαμοῖα τελέη εἰσῆσθε, τὰ τε γὰρ ἄλλα ὅσα εἰ-
 γρημῶν, & πρὸς, τὰ εἰδᾶ τε ἡ δὲ ἐξουθῶντας παρέχειν,
 186 πάντα ὑμῖν παρέσι. εἰ δὲ ἔβδε ὁ πάντων μέγ-
 στον, τὰς τε ἐωυτῶν μητέρας & τὰς ἀδελφείας ὅπι-
 δα φιλοθύμεθα ὑμῖν ὡς παντελέως μάθητε ἡ-
 μεῶν πρὸς ἡμέων τῶν πρὸς ἔσθ' ἀξιοί. πρὸς ὅ, καὶ
 βασιλεῖ δὲ πέμψαντα ἀπαγείλητε, ὡς αἰὲρ Ἑλλῶν
 Μακεδῶν ὑπαρχῶν δὲ ὑμέας ἐδέξατο & τραπέζῃ καὶ
 κρίτῃ. ταῦτα εἶπας Ἀλέξανδρος, παρῆζε Πέρσαι
 ἀνδρῶν ἀνδρα Μακεδῶνα, ὡς γυναικας τὰς λόγῳ. αὐ-
 ὅ, ἐπὶ τὴν σφραγῶν οἱ Πέρσαι ψαυθὴν ἐπειράντο, διεργά-
 ζοντο αἰθρῶν. Καὶ ὅ, πρὸς μὲν τῶν τῶν μῶν διε-
 φθάρσασθαι, καὶ αἰθρῶν ἡ τεραπῆν αὐτέων. εἶπετο γὰρ
 δὴ σφραγῶν καὶ ὅχηματα, καὶ τεραπῆντες, & ἡ πᾶσα πολ-
 λὴ πρὸς σκευῶν. πάντα δὲ ταῦτα, ἀμα πᾶσι κείνοι-
 σι ἠφάνιστο. μὲν ὅ, χροῶν δὲ πολλῶν ὕπερον, ζήτησις
 τῶν ἀνδρῶν τούτων μεγάλη ἐκ τῶν Περσέων ἐγέ-
 νετο. καὶ σφραγῶν Ἀλέξανδρος κατέλαβε σοφίην, χροῶ-
 ματα τε δοῖς πολλὰ, & τῶν ἐωυτῶν ἀδελφείων, τῆ οὐ-
 νομα ἡ Γυγαῖα. δοῖς ὅ, ταῦτα κατέλαβε ὁ Ἀ-
 λέξανδρος Βουβαρή ἀνδρῶν Πέρσαι τῶν διζημῶν
 εἶδον ἀπολομῶν τῶν τεραπῆν. ὁ μὲν νῦν τῶν
 Περσέων τούτων θάνατος ὅτω καταλαμφθῆναι εἰ-
 γρησθῆναι. Ἑλλῶνας δὲ τούτους εἶδον εἶδον ἀπὸ Περδικ-
 κῶν γεγνηότας, κατὰ πρὸς αἰθρῶν λέγεισι, αἰθρῶν τε οὐ-
 τῶ τυγχάνω ὅπις ἀμῶν, & δὴ ἔσθ' ἐν τοῖσι ὅπι-
 δε λέγεισι ἀποδέξω ὡς εἶσι Ἑλλῶνες. πρὸς δὲ,
 & αὐτῶν ἐν Ὀλυμπίῃ διεπόντες ἀγῶνα Ἑλλῶ-
 δικῶν ὅτω ἐγνώσθαι εἶδον. Ἀλέξανδρος γὰρ ἀεθλῶν
 ἐλομῶν, καὶ καταβαίνοντες ὅτω αἰθρῶν τῶν, οἱ ἀνιθρο-
 μῶν Ἑλλῶν δὲ εἰρήνην μιν, φάμῶν δὲ βαρβαρῶν
 ἀγῶνας εἶδον τῶν ἀγῶνας, ἀμῶν Ἑλλῶν. Ἀλέξαν-
 δρος ὅ, ὅπῃ ἀπέδδξε ὡς εἶν Ἀργεῖος, ἐκρίθητε εἶδον
 Ἑλλῶν, & ἀλῶν τῶν σαδῶν, συνέξέπιπτε ὅτω πρῶ-
 τῶ. Ταῦτα μὲν νῦν ὅτω κη ἐγῆμε. Μεγάβαζος
 ὅ ἄγων εἶδον Παμόνας, ἀπὶ κέτω ὅπι αὐτῶν Ἑλλήσποντον

2. ἡ φωνή

2. ἡ φωνή
2. ἡ φωνή
2. ἡ φωνή

aduentat, & vos bene potos esse temu-
 lentosque video. Proinde has feminas,
 si vobis cordi est, finite ire ad se lauan-
 dum, quas, quum lotæ fuerint, accipia-
 tis. Hæc loquutus Alexander, appro-
 bantibus Persis, egressas feminas in mu-
 liebre remittit conclave: ac totidem
 1 viros hæves malas habentes, muliebri-
 bus vestibibus exornat, traditisque pu-
 gionibus introducit: admonetque Per-
 sas, inquiring, Vos vero Persæ, à nobis
 in conuiuium estis omni munificentia
 accepti: quippe quibus & quæ habe-
 mus, & quæ inuenire potuimus, ea om-
 nia representauimus: & quod om-
 nium maximum est, etiam nostras i-
 pforum matres & sorores liberaliter ex-
 hibemus: vt omni honore affecti à no-
 bis, intelligatis quibus rebus digni estis:
 vtque regi qui vos misit, à Græco quo-
 dam Macedonum principe vos & men-
 sa & lecto bene acceptos esse renuncietis.
 Hæc loquutus Alexander, singulos
 Macedonas quos feminas esse aiebant,
 assidere iussit singulis Persis. qui postea-
 quâ à Persis attrectari cœpere, illos ob-
 truncare. Et hac quidem morte af-
 fecti sunt Persæ ipsi pariter & eorum
 comitatus. Comitabantur enim eos &
 vehicula, & famulitia, & omnis generis
 apparatus, quæ cuncta cum illis omni-
 bus pariter intercepta sunt. Non multo
 deinde interiecto tempore quum magna
 horum viroꝝ à Persis inquisitio fieret,
 Alexander illos 3 prudenter occupa-
 uit, tum multa pecunia, tum sorte
 sua nomine Gygæa, Bubari data, viro
 Persæ, vni ex inquisitoribus interfecto-
 rum. Ita horum Persarum cædes 4 de-
 prehensa, sed silentio suppressa est. Esse
 autem Græcos hos qui à Perdiccapro-
 geniti sunt, quemadmodum ipsi aiunt,
 & ego scio, & ostendam in iis quæ postea
 dicam. Quinetiam & ii qui in Olympia
 certaminibus Græcorum præfunt, Græcos
 esse eos, ita cognouerunt. Nam quum
 Alexander certandi gratia ad hoc ip-
 sum descendisset, à concursoribus
 prohibebatur, quod negarent barba-
 rorum id esse certamen, sed Græcorum.
 at vbi palam fecit sese Argiuum, Græcus
 esse iudicatus est: & stadium currens,
 proximus primo extitit. Et hæc qui-
 dem ita gesta sunt. Megabyzus autem
 Pæones ducens, abiit in Hellepontum:

XXI

XXII

XXIII

— inſtet, & vos, vt video, egregie poti ſitis, has (ſi graue non eſt) lotum ire finite: & lotarum reditum expectate. 1 Id eſt, imberbes iuuenes, queis lauia ſulgenti ora, vt loquitur Tibul. 2 Vt nos vobis omnem quo digni eſtis honorem exhibere intelli- gatis: 3 Aſtucia circumuenit, 4 Inquiſitoribus aſtu circumuenatis, ſil. ſupr. eſt. Ad verbum. Ita circumuenta eſt. Voluit enim auſtor reſumere idem vocabulum: eſt minus poſteriori loco conueniens.

& illo

& illo transmissio, peruenit Sardis. quum interim Histiaus Milesius iam muris cingeret locum, quo à se petito donatus à Dario fuerat in pretium seruata ratis, qui locus est ad flumen Strymonem nomine Myrcinus. At Megabyzus, cognito quod fiebat ab Histiaeo, quum primū venit Sardis, ducens Pæones, ita est Darium alloquutus, Rex, quidnam tu rei fecisti, dato loco ad urbem condendam in Thracia viro Græco, eidemque solerti atque industrio? ubi affatim materia est ad naues ædificandas, multumque remigum atq; pecuniæ? multis etiam cum barbaris tum Græcis incolentibus? qui nacti ducem, facient quicquid ille vel die vel nocte præceperit. Nunc igitur tu virum hunc ita facientem inhiibe, ne domestico bello affliçteris. Inhiibe autem miti modo accersitum: quem quum acceperis, da operam nequando in Græciam reuertatur. Hæc loquutus Megabyzus, per facile Dario persuasit, tanquam probe prospiciens quod esset euenturum. Darius missio in Myrcinum nuncio ad Histiaum, hæc inquit, Histiaee, rex Darius hæc dicit, Mihi rebusque meis melius consulentem quam te inuenio neminē: quod non verbis, sed factis compertum habeo. proinde quum res magnas agere destinem, præsto mihi sis ut eas tibi aperiam. His verbis fidem habens Histiaus, & simul magni faciens consiliariū regis fieri, Sardis profectus est. Cui aduenienti Darius, Histiaee, ego (inquit) ea de causa te accersui, quod posteaquam à Scythis redire maturavi, & tu ab oculis meis abfuisti, nullius rei desiderium tam me tenuit breui, quam ut tu in aspectum & colloquium meum venires: quum sciam omnium possessionum pretiosissimam esse virum amicum, solertem, bene sentientem: quæ tibi ambo adesse ego testimonio esse possum è rebus meis. Quare tibi ego, qui fecisti probe quod veneris, hoc gratificandū putavi, ut omissa Mileto, & recens condita in Thracia vrbe, me sequaris Susa, eadem quæ ego habiturus, meusq; conuictor ac consiliarius futurus. Hæc loquutus Darius, vna secum Histiaum ducens, Susa versus iter intendit, præfecto Sardibus Artapherne, fratre suo ex eodem patre. Item præfecto Otane ora maritimæ: cuius patrem Sisamnem,

κὶ ἐνθὺς τὸν Ἀγαπερωταίς, ἀπικέτο ἐς Σάρδις. ἄτε δὲ τειχέοντος ἤδη Ἰστιαίου τῷ Μιλησίου τὴν πόλιν Δαρείου αἰτήσας ἔτυχε μισθὸν δωρεῶν φυλακῆς τῆς σχεδῆς. ἐόντος δὲ τῷ χόρῳ τούτῳ παρὰ Στρυμόνα ποταμὸν, τῷ οὐνομά ἐστὶ Μύρκινος. μαθὼν δὲ ὁ Μέγαβαζος ὁ ποιθίμῳ ἐκ τῷ Ἰστιαίῳ, ὡς ἦλθε τάχιστα ἐς τὰς Σάρδις ἀγῶν τῶν Παιονας, ἔλεγε Δαρείῳ τὰδε, ὦ βασιλεῦ, οἷόν τι χρῆμα ἐποίησας, ἀνδρὶ Ἑλλήνι δεινῷ τε κὶ σοφῷ δοξῶ. 10 ἔγκλιθα δὲ πάλιν ἐν Θρήκῃ; ἵνα ἴδῃ τε ναυπηγῆσι μὸς ἐστὶ ἀφθονος, ἔ πολλοὶ κωπῆες, ἔ μέταλλα ἔργυρα. οἰμῶς τε πολλὸς μὲν Ἑλλήνων ποσειδικῶν, πολλὸς δὲ βαρβάρων οἱ περισπάτω ὄπιλα βόρῳροι, ποιήσοισι τοῦτο ὃ αὐτὸς ἐξηγήσεται ἡμέρης ἔ νυκτός. " σὺ τίνω τῶτον ἄνδρα κενεῖν παύσον τὰυτα ποιειῶτα, ἵνα μὴ οἰκίῃ πολέμου σωέχημ. ἔσπεω δὲ ἠπίω μεταπεμψάμενος, παύσον. ἔπειν δὲ ἄλλῳ ποσειδάωνος, ποιέειν ὅπως μὴ κέτι κείνος ἐς Ἑλλήνας ἀπίξεται. Ταῦτα λέγων ὁ Μέγαβαζος, διπτεῶς ἔπειθε Δαρείον, ὡς ὅτι ποσειδῶν ὁ μέλλον γενεῶν μὲν δὲ ἀγγελλον πέμψας ὁ Δαρείος ἐς τὴν Μύρκινον, ἔλεγε τὰδε, Ἰστιαίε, βασιλεῦς Δαρείος τὰδε λέγει, Ἐγὼ φρονίζαν διείσκω ἐμοί τε κὶ τοῖσι ἐμοῖσι ῥηγασισι (σὸ δὲ να εἶ) σὺ ἄνδρα θύνοότερον. τῶτον δὲ οὐ λόγισι ἀλλ' ἔργισι οἶδα μαθῶν. νῦν ὦν (ὅτι νοέω γὰρ ῥηγασια μεγάλα κατεργάσασθαι) ἀπικέο μοι πάντως, ἵνα τοῖς αὐτὰ ῥηγασισι. τῶτοι τοῖσι ἔπεισι πεσέσθαι ὁ Ἰστιαίος, ἔ ἀμα μέγα ποιθίμῳ βασιλῆος σύμβουλος ἡμέω, ἀπικέτο ἐς Σάρδις. ἀπικόμενός δὲ ἔλεγε Δαρείος τὰδε, Ἰστιαίε, ἐγὼ σε μετεπεμψάμεν ἦν δὲ εἴνεκεν ἐπεὶ τε τάχιστα ἐνόησα ἀπὸ Σκυθῶν, κὶ σὺ μοι ἐχέο δὲ ὄφθαλμῶν, σὸ δὲ νῦν δὴ χρῆμα οὕτω ἐν βραχίῳ ἐπέζητησα ὡς σὲ ἰδέειν τε κὶ ἐς λόγους μοι ἀπικέσθαι ἐγνωκῶς ὀλικτημάτων πάντων ἐστὶ μισθῶτα ἄνδρ φίλος, σιωέως τε κὶ θύνοος. τὰτοι ἐγὼ κὶ ἀμφοτέρω σιωείδως, ἐχω μὲν τυρέειν ἐς ῥηγασια τὰ ἐμὰ. νῦν ὦν (ὅτι γὰρ ἐποίησας ἀπικόμενος) τὰδε τοῖς ἐγὼ ποσειδῶνός μιν Μίλητον μὲν ἔα, ἔ τὴν νέουκισον ἐν Θρήκῃ πόλιν. σὺ δὲ μοι ἐπόμενος ἐς Σούρα, ἐχε τὰ ῥηγασια ἐγὼ ἔχω, ἐμὸς τε σύσιτος ἐὼν κὶ σύμβουλος. Ταῦτα Δαρείος εἶπας, κὶ καταστῆσάμενος Ἀρταφέρνηα ἀδελφεὸν ἐωῦτῷ ὁμοπάτριον, ὑπαρῆεν εἶνα Σαρδίων, ἀπήλαυε ἐς Σούσα, ἀμα ἀγόμενος Ἰστιαίον. Ὅ τὰ μὲν ὅτι ἀπὸ δέξας γραττηγῆν εἶ) ἦ τὰ ῥηγασια λαοσίων αἰδραῶν. ἔ τὸ πατέρω Σισάμηνω

1 Quamprimum à Scythis redii, 2 Hæc propono, vel offero.

potos esse tenu...
 unde has feminas...
 te ire ad se lauam...
 fuerint, accipia...
 Alexander, appro...
 feminas in mo...
 ac totiden...
 entes, muliebri...
 traditisque pu...
 dmonetque Per...
 Persæ, à nobis...
 munificenti...
 & quæ habe...
 potuimus, cao...
 & quod o...
 etiam nostras i...
 es liberaliter ex...
 ore affecti à no...
 bus digni est...
 à Græco quo...
 cepe vos & men...
 os esse renuncie...
 ander, singulos...
 nas esse aiebant...
 rtis, qui postea...
 xpete, illos ob...
 dem morte af...
 riter & eorum...
 tur enim eos &...
 e omnis generis...
 cum illis omni...
 . Non multo...
 e quæ magna...
 inquisitio hie...
 rudenter occu...
 ia, tum forore...
 ari data, vno...
 bus interfectio...
 n cades de...
 pressa est. Elle...
 Perdicaapro...
 dum ipsi aut...
 uis quæ postea...
 qui in Olympia...
 orxant, Græcos...
 . Nam quum...
 tia ad hoc i...
 concursoribus...
 garent barba...
 ed Græcorum...
 giniū, Græcos...
 dium currens...
 Ex hæc qui...
 abyzus autem...
 elle spontum:

178

pedate. 1 ad off...
 m exhibere intelli...
 a est. Velut enim...
 & illo

βασιλεύς Καμβύσης, γυρόμενον τὴν βασιλείων δικα-
 ρείων, ὅτι ἐπὶ χρέμασι δίκην ἀδίκων ἐδίκασε, σφά-
 ξας, ἀπέδειρε πᾶσαν τὴν ἀνθρώπιον ἀσπίδα, ἣν αὐτὸς
 ὁ δέρμα ἰματίου ἐξ αὐτῆς ἔταμε, καὶ ἐπέτεινε τὸν
 νοῦν ἐς τὸ ἴζων ἐδίκαζε. ἐν τούτοις δὲ ὁ Καμβύσης,
 ἀπέδειρε δικαστὴν αὐτῆς Σισάμνεω, ὃν ἀπο-
 κτείνας ἀπέδειρε, ὃν παῖδα δὲ Σισάμνεω, ἐν τριε-
 μνός Ὁμερῆος ἐν τῆνδε ἰζών θρόνον δικάζει.
 Οὗτος ὢν ὁ Ὀτάνης ὁ ἐγκαλιζόμενος ἐς τὴν
 θρόνον, ὅτε Δράδωρος γυρόμενος Μεγαβάζω τῆς
 φρατρίδος, Βυζαντίου τε εἶλε καὶ Κορχηδονίους. εἶλε
 δὲ Ἀντάνδρον, τὸν ἐν τῇ Τρωάδι γῆ εἶλε δὲ Λαμπό-
 νιον. λαβὼν δὲ τὸν Λεσβίων νέας, εἶλε Λήμνον τε
 καὶ Ἰμβρον, ἀμφοτέρους ἐν τῷ πελάγει οἰ-
 κησάμενος. οἱ μὲν δὲ Λήμνιοι καὶ Ἰμβρινοὶ οὐκ
 ἀμνηστέοι, ἀλλὰ χερόν ἐκακώτησαν. τοῖσι δὲ πε-
 ρεῖται αὐτῶν Ὁ Πέρσαι ὑπαρχὸν ἔπιτασι Λυκάρι-
 ον, τὸν Μαανδρίαν τὴν βασιλεύσαντος Σάμου ἀδελ-
 φόν. εἶπε δὲ Λυκάριος ἀρχὸν ἐν Λήμνῳ, τελευ-
 τῶν ἀφ᾽ ἧν τὸν ἴδεν πύργου ἰδὼν ποδὶ ζεῖον καὶ
 ἐσφραγιστὸν μὲν, λείποντα ἑλπίς ὅτι Σκύθας ἀνι-
 στήσεται, ὅν δὲ σίνεσθαι τὸν Δαρείου στρατὸν ἀπὸ
 Σκυθῶν ὀπίσω ἀποκλιθεῖσθαι. εἶπε μὲν νυνὶ
 τῶν ἐξεργαστῶν φρατρίδας. μὲν δὲ ἐ πολλὸν
 χερόν ἀνεως κακῶν ἴδεν. Καὶ ἦρχετο τοῦτον
 ἐκ Νάξου τε καὶ Μιλήτης ἴωσι γίνεσθαι κακῶν. τὸ
 μὲν γὰρ, ἢ Νάξος βύδαμονίη τὴν νήσον ἀσφραγιστὸν
 ὅ, καὶ τὸν αὐτὸν χερόν ἢ Μιλήτης αὐτῆ τε ἐαυτῆς μέ-
 λιστα δὴ τότε ἀκμάσθη, ἔδην καὶ τὴν Ἰωνίαν ἰσο-
 γημα. κατὰ τὴν δὲ τῶν, ὅτι δύο ἡμεῖς ἀνδρῶν
 νοσήσασθαι ἐς τὰ μάλιστ᾽ αἰσῶν, μέγιστον οὐ μὴν Πάριοι
 κατὰ τὴν ἰσθμῶν τῶν κατὰ τὴν ἰσθμῶν ἐκ πύργων
 τῶν Ἐμλιῶν εἶλοντο ὁ Μιλήσιοι. Κατὰ τὴν ἰσθμῶν
 δὲ σφραγιστὸν Πάριοι ὡς ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἀνδρες ἀ-
 ριστοὶ ἐς τὴν Μιλήτην (ἄρεον γὰρ δὴ σφραγιστὸν οἰκ-
 οφθησάμενοι) ἐφασάν αὐτῶν βύδαμονίη διεξελθεῖν τὴν
 χερόν. ποιειῶντες δὲ τῶν, καὶ διεξιόντες πᾶσαν τὴν
 Μιλησίαν, ὅπως ἴδοιεν ἀνεστηκῆναι τὴν χερόν ἀ-
 ριστὸν δὲ ἐξεργαστῶν, ἀπογεφάσθαι τῶν ὄνομα δὲ δε-
 σπότεω δὲ ἀρῶν. διεξελθάντες δὲ πᾶσαν τὴν χερόν,
 ἔσπανίως βύδαμονίη τῶν, ὡς τὰ χερόν κατέβη ἐς τὸ
 ἄστυ, ἀλίαν ποιησάμενοι, ἀπέδειρε τῶν μὲν τὴν πό-
 λιν νέμειν τὸν δὲ ἀρῶν δὲ ἐξεργαστῶν. δοκέ-
 ει γὰρ ἐφασάν ἔτι δημοσίων ἔτι δὲ σφραγιστὸν ἔπι με-
 λιστῶν ὡς ἀπὸ τῶν σφραγιστῶν. τῶν δὲ ἄλλων Μιλησίων

vnum è regis iudicibus, quod iniuste
 ob pecuniam iudicasset, rex Cambyfes
 interemerat: interemptoq; detractū co-
 rium in lora concidit, quibus tribunal
 in quo ille sedens iudicaret, intendit: i-
 bidemq; eius filium Otanem federe iu-
 dicem præcepit, atque in memoria ha-
 bere in quo tribunali iudicaret. Hic i-
 gitur Otanes in eo tribunali sedens, tūc
 Megabyzi successor exercitus, Byzan-
 tios ac Chalcedonios cepit: cepit item
 Antandrum, quæ est in terra Troade,
 cepit quoque Lamponium. Sumpta et-
 iam à Lesbii classe, cepit Lemnum &
 Imbrum, à Pelasgis tunc quoq; vtranq;
 habitatam. Sed Lemnii quoniam præ-
 lio contenderant, & aliquamdiu repu-
 gnauerant, mala perpeffi sunt: quorum
 qui superfuere, iis præfectum Persæ im-
 posuere Lycaretum, Mæandrii eius qui
 Sami regnavit, germanum. Hic Lycare-
 tus quum Lemno præffet, hac de caus-
 fa mortem oppetiit, quod omnes in ca-
 ptiuitatem redigebat, atq; euertebat, a-
 lios infimulans desertores Scythicæ ex-
 peditionis, alios vexatores copiarū Da-
 rii à Scythis reuertentium. Hæc iste in
 sua præfectura perpetrabat: sed non diu
 in malis faciendis delituit. ¶ E T cæ-
 perunt iterum è Naxo atq; Mileto cala-
 mitates Ionibus fieri. 2 è Naxo quidem,
 quod inter insulas felicitate præstabat: è
 Mileto autem, quod ea tempestate pro-
 pe seipsa superata maxime florebat, e-
 ratq; Ionix prætextum: quum laboraf-
 set duabus superioribus ætatibus mor-
 bo seditionis, donec eam seditionem
 Parii 3 sedauerunt, ex omnibus Græcis
 correctores à Milesiis delecti. Hunc
 autem in modum eos Parii correxere:
 Quum Miletum venissent viri inter Pa-
 rios præstantissimi, cernerentq; 4 domos
 vehementer labefactatas, dixerunt vel-
 le se regionem ipsorum peragrarè. Id
 facientes, & omnem agrum Milesium
 iustrantes, vt quemque fundum anim-
 aduerterebat bene cultum fructumque
 emittentem, conscribebant domini no-
 men. Peragrata omni regione, quum
 paucos huiusmodi fundos competif-
 sent, quammaturime ad urbem de-
 scenderunt: coactoque cœtu, decreue-
 runt urbem ab iis esse incolendam quo-
 rum fundos bene cultos inuenissent. vi-
 deri enim illos ita curaturos publica vt
 sua ipsorum curauissent. Ceteros Milesios,

κατὰ τὴν ἰσθμῶν

1 Sunt qui alicui hic suspectum habeant, nec immerito fortasse. 2 Etenim Naxos quidem inter ins. felic. præstabat, Miletus
 vero eodem tempore magis quam vnquam antea florens, Ionix ornamentum erat: quum laborass. 3 Vel Composuerunt, ex o-
 mnibus Gr. compositores à Mil. delecti. Hunc autem in modum eos ad concordiam Parii reuocarunt. 4 Eos plane fortunis eversos,
 qui prius

qui prius seditionem mouissent, iusserunt horum dicto audientes esse. Ita Milesios Parii correxerunt. Ex his tunc vrbibus hoc modo ceperunt Ionix mala contingere: Ex Naxo quidam locupletes e plebe in exilium missi, Miletum se contulerunt. Miletum autem procurabat Aristagoras, Molpagora filius, idemque gener ac consobrinus Histiaxi, Lyfagora filii, quem Darius Susis distinebat. nam Histiaxus Miletu erat tyrannus, & per id tempus Susis degebat quum Naxii venire iam pridem Histiaxi hospites. Quum autem Miletum Naxii aduenere, obsecrarunt Aristagoram ut aliquantulum copiarum ipsis prestaret ad redeundum in patriam. Ille colligens, si per eum isti in patriam redirent, fore ut Naxo imperaret, tamen pretendens Histiaxi hospitium, ita eos est alloquutus, Mea quidem vires ad tantum copiarum prebendum non suppetunt, ut inuitis iis qui Naxum tenent, vos possim reducere: quum audiam octo millia scutatorum Naxiis ac multum longarum nauium esse: tamen omne studiū ad istud efficiendum adhibebo, hoc scilicet in animo versans: Est mihi amicus Artaphernes, Hystaspis filius, Darij regis frater, qui praeses est omnium in Asia maritimorum, multo exercitu praeditus ac multa classe: hunc ego virum opinor facturum omnia ex animi nostri sententia. His auditis Naxii instare Aristagora ut rem quam optime posset conficeret: utque munera homini polliceretur, dicere, & se exercitui sumptum suppeditaturos, ut ipsi paciscerentur. magnam videlicet spem habentes, quum ipsi in Naxo apparuissent, Naxios omnia quae ipsi iuberent esse facturos, atque adeo ceteros insularios. nulla dum enim Cycladum insularū sub Dario erat. Profectus Sardis Aristagoras, ait Artapherni esse insulā Naxum, non spatiosam illam quidem, sed pulchram alioqui & bonam, Ionixq; vicinam, multis praeterea & pecuniis & mancipiis refertam. Proinde tu aduersus hanc regionē ducito exercitū, exules illuc reducens. Quod facienti tibi magnae sunt penes me in expedito pecuniae, praeter illas quae in exercitum erogabantur. has enim aequum est nos

ἑὸν ἄρῃν ἐσσιάζοντας, ἢ τούτοις ἐπαξίαν πείθεσθαι. καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλο ἢ τούτων τῶν πολιῶν ὡς ἤρχετο καὶ ἀνέ-
 Πάριοι μὲν νῦν ἔτι Μιλησίοις κατήρρισαν. Τό-
 τε δ' ἐκ τούτων τῶν πολιῶν ὡς ἤρχετο καὶ ἀνέ-
 εἶσαι τῆ Ἰωνίῃ. ἐκ Νάξου ἐφυγὼν ἄνδρες τῶν πα-
 χέων ὑπὸ τῷ δήμῳ φυγόντες δὲ ἀπίκοντο εἰς
 Μίλητον τῆς δ' Μιλήτου ἐτύγχευε ἐπί τῶν ἐ-
 ὧν Ἀρισταγόρης ὁ Μολπαγόρευ, γαμβρός τε ἐ-
 ὧν καὶ ἀνεψίος Ἰστιαξὶ τῷ Λυσιστράτῳ, ὁ Δαρείος
 ἐν Σούσοισι κατείχε. ὁ γὰρ Ἰστιαξὸς, τύραννος ἦν
 10 Μιλήτου, ἐτύγχευε τῶν τῶν χερσὶν ἐὼν ἐν Σού-
 σοισι ὅτε ὁ Νάξιοι ἦλθον, ξείνοι ἄρῃν ἐόντες τῷ Ἰστ-
 ιαξῷ. ἀπικόμενοι δ' ὁ Νάξιοι εἰς τὴν Μίλητον, ἐδέ-
 οντο τῷ Ἀρισταγόρῳ, εἰ κως ἀλλοίσι τῷ Ἰστιαξῷ δυνά-
 μιν ἴνα, καὶ κατέλθοιεν εἰς τὴν ἐὼν τῶν ὁ δ' ὅτι πε-
 ξάμενος ὡς ἦν δι' ἐὼν τῶν κατέλθοιεν εἰς τὴν πόλιν,
 ἀρξεί τῆς Νάξου σκῆψιν ὁ ποιθόμενος τὴν ξενίῳ
 τὴν Ἰστιαξοῦ, ἔνδ' ἐσφι λόγον παρσέφερε, Αὐτὸς
 μὲν ὑμῖν οὐ φερέξυός εἰμι δυνάμιν ἰσοσθέντι πα- 188
 ρεσθῆν, ὥστε κατὰ γιν ἀείκοντων τῶν τὴν πόλιν ἐ-
 20 χόντων Νάξίων. πωτάνομη γὰρ ὀκτακιχλίω
 ἀσπίδα Νάξιοισι εἶ), καὶ πλοῖα μακρὰ πολλὰ
 μηχρήσομη δ' ἴσταν σπουδῶν ποιθόμενος. ὅτι
 νοέω δ' τῆδε Ἄρταφέρνης μοι τυγχεθεὶ ἐὼν φί- 189
 λος, ὁ δ' Ἄρταφέρνης, Ὑστάσπεος μὲν ἔστι παῖς, Δα-
 ρείου δ' τῷ βασιλῆος ἀδελφεός τῶν δ' ὅτι παρσέ-
 σίων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ ἀρχῇ πάντων, ἔχων στρατι- 190
 ῶν τε πολλῶν ἔ πολλὰς νέας. τῶν ὧν δοκέω ἄν
 δεσποῖσιν τῶν ἀν χερσῶν. ταῦτα ἀκούσαν-
 30 τες ὁ Νάξιοι, παρσέθεντο τῷ Ἀρισταγόρῳ παρσῆσαι
 ἢ δυνάμιν ἀεῖσα καὶ ὑπὸ ἰσχυροῦ δῶρα ἐκέλευον,
 καὶ δαπάνῃ τῇ στρατιῇ, ὡς αὐτοῖς ἀγαλύνοντες ἐλ-
 πίδας πολλὰς ἔχοντες, ὅταν ὅτι φανέωσι εἰς τὴν
 Νάξον, πάντα ποιήσιν ἑὸν Νάξιοις τὰ ἀν ἰσχυροῦ κε-
 λθῶσι ὡς δ' ἔστω ἄλλοις νησιώταις τῶν γὰρ νη-
 σων τούτων τῶν Κυκλάδων ὁσδεμίη καὶ ἡ ὑπὸ
 Δαρείω. Ἀπικόμενος δὲ ὁ Ἀρισταγόρης εἰς τὰς
 Σαρδῖς, λέγει πρὸς τῷ Ἀρταφέρνηα, ὡς Νάξος εἴη
 νῆσος μεγάλη μὲν ὁ μεγάλη, ὁ δὲ ὡς δ' καλὴ τε καὶ ἀ-
 γάθη, καὶ ἀγρῶν Ἰωνίης χεῖματα δ' ἔχει πολ-
 40 λα, καὶ ἀνδραποδα. Σὺ ὧν ὅτι ταῦτα τὴν χέρῃ
 στρατηλάτῃ, κατὰ γιν εἰς αὐτὴν τῶν φυγάδας εἰς
 αὐτῆς. καὶ τοῖς ταῦτα ποιήσαντι τούτο μὲν ἔστί ἐστί
 μα πὰρ ἐμοὶ χεῖματα μεγάλα πὰρ ἐξ τῆ ἀνασι-
 μωμάτων τῇ στρατιῇ ταῦτα μὲν γὰρ δίκαια ἡμέας

1 Res Milestorum Parii composuerunt. At tunc ex his vrbibus. 2 Id est, Hospitij consuetudinem: Vel, Hospitali amicitiam qua illis cum Histiaxo intercedebat. Intelligit autem hunc praetextu huius amicitiae voluisse Naxijs operam nauare, quum potius id ea spe quam declarat, faceret. 3 Rem Aristagora commendauerunt ut eam quam posset optime administraret. Vel Negotium Aristagora dederunt rem quam posset commodissime gerendi. quinetiam munera eum polliceri iuebant, & sumptus in exercitum, ut qui eos reddituri essent. quod magna spe tenerentur fore ut, quum in Naxiorum conspectum venissent, illi omnia quae ab ipsis iuberentur facerent. 4 Quod tu quum feceris, non solum magnam pecuniarum vim, quae tibi paratae apud me erunt, consequeris, praeter sumptus exercitus: (hos enim a nobis

ous, quod iniste
 et, rex Cambyse
 toq; detractu co
 quibus tribunal
 carat, intendit: i
 tanem sedere iu
 e in memoria ha
 iudicaret. Hic
 onali sedens, tū
 exercitus, Byzan
 cepit: Byzant
 ium terra Troade
 ium. Sumptu
 cepit Lemnum &
 ac quoq; vtrang
 ii quoniam pro
 aliquamdiu repe
 ti sunt: quoniam
 etum Persae in
 andrii eius qu
 um. Hic Lycar
 sset, hac de caus
 od omnes in ea
 q; cuertebat, a
 res Scythicae ex
 res copiarū Da
 m. Hac iste in
 bat: sed non diu
 uit. Et ce
 q; Mileto cal
 Naxo quidem,
 et praetabacē
 impetate pro
 me florebat, e
 quum laborat
 aratibus mor
 am seditionem
 nibus Graecis
 delecti. Hunc
 arii corretere:
 ut viri inter Pa
 tentq; domos
 s, dixerunt vel
 peragare. Id
 rum Miletum
 fundum anim
 m fructumque
 ant domini no
 egione, quum
 dos competif
 id vrbem de
 xtu, decreue
 olendam quo
 uenissent. vi
 os publica ut
 eros Milesios,
 praetabat, Miletus
 ius, et
 ius curios.
 qui prius

τὸν ἀργεῖον παρέχειν τὸτο δὲ, νήσους περιεστῆ-
 σαι βασιλεί, αὐτῷ τε Νάξον καὶ τὰς ἐκ ταύτης
 ἠρτημιδάς, Πάρον τε καὶ Ἄνδρον καὶ ἄλλας τὰς Κυ-
 κλάδας καλοῦσθαι. ἐντεῦθεν δὲ ὄρμεναι ἄριστος,
 ὁπερ εἶπεσσι ἐπιθήσει Εὐβοίῃ νήσῳ μεγάλη τε καὶ
 ὠδαιμόνι, οὐκ ἐλάσσονι Κύπρον, καὶ κάρτα βύ-
 πετεῖ χεῖρῳ Πύλαι. ἀποχρῶσι δὲ ἐκαστὸν νέες ταύ-
 τας πᾶσας χεῖρῳ ἰσθμῶν. ὁ δὲ, ἀμείβετο αὐτὸν τοῖς
 δε, Σὺ ἐς οἶκον βασιλῆος Ἰσθηθῆτος γίνεαι ἰσθη-
 γμάτων ἀγαθῶν. καὶ ταῦτα βύπετεῖς πρὸς
 τα, πλὴν τῶν νεῶν τῶν ἀριθμῶν. αὐτὸν γὰρ τῶν ἐ-
 καστὸν νεῶν, διηκροῖσσι τοῖς ἐτοίμοι ἐσονται ἅμα τῶν ἐλ-
 ει. δεῖ δὲ τοῦτοισι καὶ βασιλῆα σιωπέπαινον γί-
 νεσθαι. Ὁ μὲν δὲ Ἀρισταγόρης ὡς ταῦτα ἴκου-
 σε, περὶ τῆς ἐκείνου, ἀπῆκει ἐς Μίλητον. ὁ δὲ Ἀρ-
 ταφέρνης, ὡς ἐπέμψαντες Σούσα, καὶ Ἰσθηθῆ-
 υ τὰ ἐκ τῶν Ἀρισταγόρου λεγόμενα, σιωπέπαινος
 καὶ αὐτὸς Δαρείος ἐγγύετο, παρεσκευάσατο μὲν
 διηκροῖστας τεκνῆρας, πολλὸν δὲ κάρτα ὄμιλον Περ-
 σέων τε καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων. στρατηγὸν δὲ
 τοῦτέων ἀπέδδξε Μεγαβάτην, ἀνδρα Περσίῳ τῶν
 Ἀχαιμνιδέων, ἐωυτῆ τε καὶ Δαρείου ἀνεψιόν.
 τῶν Πρωτανίης ὁ Κλεομβρότου Λακεδαιμόνιος, ἐπὶ
 δὲ ἀληθῆς γὰρ ὁ λόγος, ὑπέρω χροῖα τοῦτέων ἠρμό-
 σατο θυγατέρα, ἔρωτα γὰρ τῆς Ἑλλάδος τυραν-
 νος ἦν ἡμέσται. ἀποδέξας δὲ Μεγαβάτην στρατη-
 γὸν Ἀρταφέρνης, ἀπέπειλε τὸν στρατὸν τῶν Ἀ-
 ρισταγόρου. Παραλαβὼν δὲ ὁ Μεγαβάτης ἐκ
 τῆς Μιλήτου τὸν τε Ἀρισταγόρου καὶ τὴν Ἰάδα
 στρατιῶν, καὶ τὸν Νάξιοις, ἐπλεε περὶ τὴν ἐπὶ
 Ἑλλησπόντου· ἐπεὶ τε δὲ ἐγένετο ἐν Χίῳ, ἔχε
 τὰς νέας ἐς Καύκασον, ὡς ἐντεῦθεν βορρῆ ἀνέμῳ ἐς
 τὴν Νάξον διαβάλοι. καὶ (οὐ γὰρ ἔδεε τοῦτο
 τῶν τῶν Νάξιοις ἀπολέσθαι) ἰσθηθῆτος ἰσθηθῆτος
 σιωπέπαινον ἡμέσται· περὶ τῶν Μεγαβάτην
 τὰς ἐπὶ τῶν νεῶν φυλακῆς, ἐπὶ νεῶς Μιωδῆτος ἐτυ-
 χεσθεῖς φυλάσσαν· ὁ δὲ, δεινὸν ἰσθηθῆτος ἰσθηθῆτος,
 ἐκέλευσε τὸν δορυφόρους ἀπολέσθαι τῶν ἀργεῖον
 ταύτης τῆς νεῶς, τῶν ἰσθηθῆτος ἰσθηθῆτος Σκύλα-
 κος, ἀγαλλεῖλις τῶν Ἀρισταγόρου ὅτι τῶν ξεινόν οἱ
 τῶν Μιωδῆτος Μεγαβάτης δῆσας λυμῆτοις. ὁ δὲ ἐλ-
 θῶν τῶν ἰσθηθῆτος τῶν Περσίῳ, τυγχάνων τῶν σιωπέπαινον
 ἐδέετο, αὐτὸς ἐλθὼν ἐλυσε· πυθόμενος τῶν κάρτα δῆσας
 ἐποίησεν ὁ Μεγαβάτης, καὶ ἀπέρχετο τῶν Ἀρισταγόρου.

prabere, qui aduentus vestri autores su-
 mus: & te insulas regi acquirere, i-
 psam Naxum & quæ ex hac pendent,
 Parum & Andrum, ceterasque quæ
 Cyclades nominantur. Vnde profici-
 scens, haud difficile inuades Eubœam,
 insulam magnam ac beatam, nec in-
 feriozem Cypro, ac facilem sane ad
 capiendum, centum omnino nauibus
 ad has omnes occupandas suffecturis.
 Huic respondens Artaphernes, Tu ve-
 ro, inquit, quæ sunt ex utilitate regiæ
 domus exponis, & probe ista suades om-
 nia, præterquam de numero nauium.
 nam pro centum nauibus, ducentæ tibi
 ineunte statim vere in promptu erunt.
 Oportet tamen in his rebus authorita-
 tem quoq; regis accedere. His auditis
 Aristagoras latus Miletum rediit. Ar-
 taphernes autem misso Susa ad Darium
 nuncio, per quem de rebus ab Arista-
 gora dictis eum certiozem faceret, vbi
 ille rem approbavit, ducentas naues in-
 struxit tum Persarum tum aliorum fo-
 ciorum magna sane multitudine, præfe-
 cto eis duce Megabate, viro Persa, fa-
 milia Achæmenidarum, suo ac Darii
 cōsanguineo: qui (si vera sunt quæ post
 hoc tempus gesta) filiam desponderat
 Pausaniæ Lacedæmonio, Cleombroti
 filio, Græciæ tyrannidem affectanti.
 Delecto itaque duce Megabate, exer-
 citum Artaphernes ad Aristagoram mi-
 sit è Miletō. Megabates Aristagora af-
 sumpto atq; Ionum exercitu cū Naxiis,
 profectus est per simulationem eundi
 in Hellepontum. Atq; vbi Chium per-
 uenit, classem continuit apud Caucasū,
 vt illinc vento aquilone traiceret in
 Naxum. Sed quoniam non erat fatale
 Naxios ea classe deleri, hoc contigit:
 Megabates in circumeundis nauium
 excubiis offendit nauem Myndiam à
 nemine custodiri. quam rem indigne
 ferens, iussit satellites inuentum eius na-
 uis principem, nomine Scylacē, vincire
 traiectum per thalamiam, id est, fora-
 men per quod remus extat: ita vt caput
 extaret, corpus intus esset. Aristagoras
 autem à quodam factus certior, hospite
 suum Myndium à Megabate vincitum
 afflictari, Persam adit & hominem ex-
 cufans reposcit: quum nihil exoraret,
 ipse accedens Scylacem soluit. Id v-
 bi rescivit Megabates, grauiter ad-
 modum ferens, Aristagoram inuasit.

— qui ducimus, suppeditari par est) verum etiam ditioni regis adiciis insulas, & ipsam Nax. 1 Cuius filiam postea (si
 vera fama est) sibi despondit habuit Paus. Lacedæmonius, Cl. filius, Gr. tyrannus euadere cupiens. 2 Id magnæ iniuriæ loco
 ducens, Aristagoras successit.

Cui Ari-

Cui Aristagoras, Quid tibi, inquit, est cum istis negociis? nonne te milit Artaphernes ut me sequereris, atque eo navigares quocunque ego iuberem? quid multa agis? His verbis indignatus Megabates, ubi nox adfuit, misit Naxum quosdam cum naui, ad rem Naxiis quae impenderet exponendam. Naxii, ut qui nihil minus quam hanc aduersus se classem venturam expectabant, ubi id audierunt, omnia confestim ex agris in urbem comportare: & se, ut qui obsidendi essent, instruere cibariis, potu, mutorum refectione. Et isti quidem tanquam instante sibi bello sese appa-
 bant: illi vero, posteaquam e Chio in Naxum traiecerunt, iam praemunitos aggressi sunt. Consumptisque quatuor in obsidione mensibus, assumptaque a Persis quam secum attulerant pecunia, & maxima etiam ab Aristagora, quum plura desideraret obsidio, ubi moenia Naxiis exulibus aedificauerunt, in continentem reuenterunt male affecti. Aristagoras, quando quod Artapherni receperat praestare non poterat, nec exercitui stipendium exigenti dare, praesertim Megabate insimulante apud milites male affectos, verebaturque praeterea ne regno Mileti fraudaretur, his de causis trepidus, de defectione cogitabat. Contigit enim e Sufis ab Histiaeo venire quendam compuncto notis capite, quibus Histiaeus Aristagoram commonefaciebat ut ab rege deficeret. Id namque volens Histiaeus Aristagore indicare, quia alia ratione facere non poterat, utpote itineribus custoditis, fidelissimo e seruis caput erasit, litterasque impressit, & hominem retinens quoad capilli renascerentur, ubi illi renati sunt, raptissime dimisit Miletum, nihil aliud mandans nisi ut quum Miletum peruenisset, iuberet Aristagoram craso suo capite inspicere. Ea autem stigmata significabant (ut a me superius dictum est) defectionem. Hoc ideo Histiaeus faciebat quod magnam sibi iacturam ducebat se Sufis distineri: etiam atque etiam sperans fore ut si ab Aristagora rebellaretur, ad mare proficisceretur: sin Miletus nil noui moliretur, nullam sibi viam amplius esse ad eam reuertendi intelligebat. Eum quidem nuncium Histiaeus haec considerans mittebat. Aristagoras autem, quum ei haec omnia consentanea per idem tempus contigissent, retulit ad feditiones tam de sua sententia

οἱ εἶπε, Σοὶ δὲ καὶ τῶν τοῖσι τοῖσι ἀρήμασι ἔστι, ὅθεν ἀπέειλε Ἀρταφέρνης ἐμὸν πείθεσθαι, ἔκλεξεν τὴν ἀν' ἐγὼ κελύβω; ἢ πολλὰ ἀρήματα; ταῦτα εἶπε Ἀρταφέρνης. ὁ δὲ, θυμωθεὶς τῶν τοῖσι, ὡς νύξ' ἐχέμεν, ἐπέμπε εἰς Νάξον πλοῖον ἀνδράσ φερόσοντας τοῖσι Νάξιοι πάντα τὰ παρόντα σφι ἀρήματα. Οἱ γὰρ ὧν Νάξιοι ὅθεν πάντως παρεσδέκοντο ὅτι σφέας ὧν ὅλον τὸν ὄρμησεσθαι. ἐπεὶ μὲν τοῖ ἐπύθοντο, αὐτίκα μὲν ἐσενείκοντο τὰ ἐκ τῆν ἀγρῶν ἐς τὸ τείχος, παρεσθιάσαντο δὲ, ὡς πολιορκησόμενοι, καὶ αἰτία καὶ ποτὰ, καὶ τείχος ἐσάξοντο. οὗτοι μὲν παρ' ἐσθιάσαν ὡς παρ' ἐσθιάσαν σφι πολέμου. οὗ δὲ ἐπεὶ τε διέβαλον ἐκ τῆς Χίου τὰς νέας ἐς τὴν Νάξον, πρὸς πεφραγμένοις παρεσφέρθη, καὶ ἐπολιόρκειον μιλίας τέσσαρας. ὡς δὲ τὰ τε ἐχέμεν τῆν γῆμα τὰ Πέρσων, ταῦτα κατεδέδα πάνητό σφι, καὶ αὐτὰ τὰ Ἀρταφέρνη παρεσθιάσαντο πολλά, τὰ πλεονός τε ἐδέετο ἢ πολιορκίη, ἐν ταῦτα τείχεα τοῖσι φυγάσι τῶν Νάξιον οἰκισθῆσαντες, ἀπαλλάσσοντο ἐς τῶν ἠπείρου, κακῶς ἀρήσαντες. Ἀρταφέρνης δὲ οὐκ εἶχε τῶν ἐπύθοντο τὰ Ἀρταφέρνην ἐκπληρώσασθαι. ἀμὰ δὲ ὅτι ἐξέμιν ἢ δαπάνη τῆς στρατῆς ἀπαιτούμενη, ἀρρώδεε τε, τὰ στρατῆς ἀρήσαντος κακῶς, καὶ Μεγαβάτην ἀβελήμενος, ἐδόκεε τε τῶν βασιλῆων τῆν Μιλήτου ἀπαιρήσεσθαι. ἀρρώδεων τε τοῦτέων ἕκαστα, ἐβουλόμενο ἀπόσασιν. συνέπιπτε γὰρ καὶ ἐστὶν ἄλλο τὸ κεφαλῶν ἀπὶ χροῖ ἐκ Σουσίων παρ' Ἰστιαίου, σημεῖοντα ἀπίσαντο Ἀρταφέρνην ἀπὸ βασιλῆος. ὁ γὰρ Ἰστιαῖος βουλόμενος τὰ Ἀρταφέρνην συμῆσαι ἀπόσασιν, ἀρῶδε οὐδ' ἀμὰ εἶχε ἀσφαλῶς σημεῖναι, ὡς τε φυλασσόμενον τῶν ὁδῶν ὅθεν, τῶν δούλων ὧν πιστότατον ἀπόσασιν τὸ κεφαλῶν, ἐστῆε, καὶ ἀνέμεινε ἀναφυῶν τὰς τείχας. ὡς δὲ ἀνέφυσαν, ταῦτα ἀπέπεμπε εἰς Μίλητον, ἐν τειχόμενος αὐτῶν ὅθεν μὲν ὅθεν ἐπεῖαι δὲ ἀπὶ κηται εἰς Μίλητον, κελύβω Ἀρταφέρνην ἐστῆσαν τὰ μιν τὰς τείχας, κατεδέδα ἐς τὸ κεφαλῶν. τὰ δὲ σημεῖα ἐσημεῖνε (ὡς καὶ πρὸς τῶν μοι εἰρηται) ἀπόσασιν. ταῦτα ὁ Ἰστιαῖος ἐποίηε, συμφορῆν ποιούμενος μετὰ τῶν ἐκ τῶν κατὰ τῶν τῶν Σουσίσι. ἀπόσασιος ἂν γνομένης, πολλὰς εἶχε ἐλπίδας μετῆσεσθαι ὅτι θαλάσσαν, μηδὲ νεώτερον ἢ ποιούσης τῆς Μιλήτου, οὐδ' ἀμὰ ἐς αὐτὸν ἤξειν ἐπιλόγησεν. Ἰστιαῖος μὲν τῶν ταῦτα ἀβελήμενος, ἀπέπεμπε τῶν ἀγγέλων Ἀρταφέρνην ὅθεν συνέπιπτε τῶν αὐτῶν χρόνου πάντα ταῦτα σφωελθόντα. ἐβουλόμενο ὧν μὲν τῶν σασιωτέων, ἐκφῆνας τῶν τε ἐκ τῶν γῆμα

Ad suae factionis homines

Cui Ari-

καὶ τὰ τῶν Ἰστιάου ἀπειγμένα. Ὁ μὲν δὲ ἄλλοι πάντες γνώμῃ καὶ παῦτόν ἔξεφέροντο, κελθόντες ἀπίστασαι. Ἐκατὸς δὲ ὁ λοχῆσιος παρῶτα μὲν οὐκ ἔα πόλεμον βασιλεῖ τῶν Περσῶν ἀγαγέμεσθαι, καταλέγων τὰ τε ἔθνεα πάντα τῶν ἤρχε Δαρείος, καὶ τὴν δυνάμιν αὐτῆ· ἐπεὶ τε ὁ οὐκ ἐπειθε, δούτερα σιωπῆσθαι ποιεῖν ὅπως ναυκράτεες τῆς θαλάσσης ἔσονται, ἄλλως μὲν νῦν ἔδαμψέσθαι λέγων ἐνόησεν ἐσόμερον τῶν. ὅπισθ' ἴδ' ἴδ' τὴν δυνάμιν τῶν Μιλησίων εἶδον ἀσθενέα. εἰ δὲ τὰ χρήματα κατα-
 ρηθῆναι τὰ οὐκ ἐξ ἴσου τῶν ἐν Βραγχιδῆσι, τὰ Κρη-
 σος ὁ Λυδὸς ἀέθηκε, πολλὰς εἶχε ἐλπίδας ὅτι κρα-
 τήσειεν τῆς θαλάσσης. καὶ οὐτὼ αὐτοῖς τε ἐξ ἄν' χρήμα-
 σι χεῖρα δ' ἐστὶν πολεμίοις οὐ συλήσειν αὐτά. τὰ
 ὅ χρήματα ἰὼ τὰ μέγιστα, ὡς δεδήλωται μοι
 ἐν ταῖς παρῶτα μὲν λόγων. αὐτὴ μὲν δὲ οὐκ ἐ-
 νίκα ἢ γνώμη. ἐδόκεε ὁ ὅμως ἀπίστα δ' ἕνα τε αὐ-
 τῶν πλάσαντα ἐς Μυσιῶτα ἐς τὸ φρατόπεδον τὸ ἀ-
 πό τῆς Νάξου ἀπελθόν, ἐόν ἐν ταῦτα, συλλαμβά-
 νειν περὶ τῶν ἐπὶ τῶν νεῶν ὅτι πλέοντας φρα-
 τήσις. Ἀποπεμφθέντος δὲ Ἰησαζῆρος κατ' αὐτῶν τῶν, καὶ συλλαβόντος δὲ ὧν Οὐλίαν τὸν Ἰβανόλι-
 ος Μυλασέα, ἐἴσθαιον Τύμνεον Τερμενέα, καὶ
 Κώων Ἐρξάνδρου, τὰ Δαρείος Μιτυλιῶν ἐδα-
 ρήσαν, καὶ Ἀρισταγόρου Ἡρακλείδου Κυμῶν, καὶ
 ἄλλοις συχνοῖς οὐτὼ δὲ οὐκ ἐμφανέος ὁ Ἀρι-
 σταγόρης ἀπέσθηκε, πᾶν ἐπὶ Δαρείω μηχανώμε-
 νος. καὶ παρῶτα μὲν λόγῳ μετεῖς τὴν τυραννίδα, ἰσο-
 νομίῳ ἐποίησε τῆ Μιλήτω, ὡς αἰέκοντες αὐτῶν Ὁ
 Μιλήσιοι σιωπῆσαν μὲν δὲ, ἐν τῆ ἄλλῃ Ἰω-
 νίῃ παῦτό τῶν ἐποίησε, ἐστὶν μὲν δὲ ἐλαύνων τῶν τυ-
 ραννῶν, ἐστὶν δὲ ἔλαβε τυραννίους ἀπὸ τῶν νεῶν τῶν
 συμπλοσασίων ἐπὶ Νάξου, Ἰούπιος δὲ φίλα βυλό-
 μνος ποιεῖται τῆσι πόλισι, ἔξεδίδου, ἄλλον ἐς ἄλ-
 λῶν πόλιν παρῶτα διδούς, ὅταν εἴη ἕκαστος. Κώων
 μὲν νῦν Μιτυλιῶται, ἐπεὶ τε τὰ χεῖρα παρέλαβον,
 ἔξαγαγόντες κατέλαβον Κυμῶν καὶ τῶν σφέτερον
 αὐτῶν ἀπήσαν. ὡς δὲ ἄλλοι Ὁ πλειῶνες αὐτῶν
 ἀπίσαν, τυραννῶν μὲν νῦν καταπαυσις ἐγένετο ἀπὸ
 τὰς πόλιας Ἀρισταγόρης ὁ Μιλήσιος ὡς ἐστὶν τυ-
 ραννῶν κατέπαυσε, φρατήσις ἐνέκασθαι τῶν πολί-
 ων κελθῶσας ἐκάστους κατασῆσαι, δούτερα αὐτοῖς ἐς
 Λακεδαίμονα τεύχεα ἀπόστολος ἐγένετο. ἔδρα γὰρ
 δὴ συμμαχίης ἑνὸς Ὁ μεγάλης ἔξουρεθῆναι.
 Τῆς δὲ Σπαρτίης Ἀναξάνδριδος μὲν ὁ Λέοντος
 οὐκ ἐπὶ παλαιῶν ἐβασίλευε, ἀλλὰ ἐτετελευτήκει·
 Κλεομένης δὲ ὁ Ἀναξάνδριδου εἶχε τὴν βασιλείην,

quam de Histiaei mandatis. Cui quum ceteri omnes assensissent, iubentes ut rebellaret, Hecataus tamen historio- graphus initio dissuadere bellum sumi aduersus regem Persarum, enumerans cunctas nationes quibus Darius impe- raret, omnemque illius potentiam: sed quum hoc persuadere non posset, secun- do loco suadere ut classe mare occupa- rent, negans se videre qua alia ratione id esset euenturum. scire enim se Mile- siorum vires esse imbecillas: si tamen pec- unia e templo quod est in Branchidis tollerentur, quas Croesus Lydus repo- suisset, multum spei recipere maris po- tiundi, atque ita pecuniam & ipsos ha- bituros ad utendum, nec hostes eam spoliaturos. Erant autem haec ingentes pecuniae, quemadmodum a me in pri- mo libro declaratum est. Verum ne haec quidem sententia obtinuit, sed illa, ut om- nino rebellaretur: utque vnus eorum Myntem nauigaret ad exercitum qui e Naxo reuersus illic agebat, ut conate- tur duces classiariorum comprehende- re. Missus autem ad hoc ipsum Iatrago- ras, dolo cepit Oliatum Ibanolis filium Milassensem, & Histiaum Tymnis Ter- menensem, & Coem Erxandri filium, quem Darius Mitylene donauerat, & Aristagoram Heraclidis filium Cymeum, compluresque alios. Ita ex professo A- ristagoras defecit, omnia in Darium co- miniscens: & primum quidem, verbo duntaxat tyrannidem immutans, sta- tum reipublicae Mileti constituit, ut se- cum libenter Milesii rebellarent. Idem dehinc in reliqua Ionia fecit, tyranno- rum alios eiiciens, ex aliis autem quos ceperat e nauibus iis quae aduersus Na- xum vna ierant, ut ciuitatibus gratifica- retur, alium in alia vrbe diuendens, ex qua quisque illorum erat. Quorum Co-
 em Mitylenaei ut acceperunt, sine mora productum lapidibus interemerunt: Cy- maei suum dimiserunt. Posteaquam au- tem & alii complures tyranni fuga so- lum vertere, passim per ciuitates tyran- norum abdicatio facta est. Tyrannis summotis, Aristagoras Milesius secun- do loco iussit in singulis ciuitatibus con- stitui singulos magistratus, moxque ipse Lacedaemonem iremi pro legato mis- sus est. opus enim erat magnam aliqua comparare societatem. Sparta regnum
 iam non tenebat Anaxandrides, Leon- tis filius, quia non superstes erat, sed eius obitu filius Cleomenes regnabat:

28. φράση

28. Τιμή- ρια, 190

28. ολλίως

1 Aut aliud legis quam nos, aut male vertit. 2 Alium alii vrbis tradens,

non ille

non ille quid
 ma, sed prop
 xandrides du
 ronis filiam. q
 ex ea liberos
 ita esset, eph
 uenire: Sic
 nobis hoc
 thei genus
 quidem vxore
 pite, ea repud
 rem in hoc Sp
 respondens, n
 uram esse fac
 consilere ait
 diata quam h
 etram ducere
 rum. Cui epl
 filio inter se
 te cernimus
 bes implicu
 noli repugna
 grauius con
 bes vt repud
 cunque ei p
 stato: alteram
 vxorem, quae
 tibus assensu
 duas dehinc v
 bus habitabat
 ce faciens. N
 pote, vxor q
 hunc Cleome
 cessorem reg
 bar. At vxor
 fuerat, & ipsa
 quum reuera
 tamen postea
 ac moleste fer
 ab illa animo
 taque his indig
 tempore parie
 minx parturie
 runt: quae Dor
 Leonidem. A
 Cleombrotum
 Cleombrotum
 geminos. At q
 secundo loco
 filia Perinetada
 filium amplius
 nes quidem no
 inopmentis, I
 les omnes prim
 tans se ob vir
 tum. hoc ma
 defuncto Ana

1 Ephori et
 tatur. 3 Dica

191

δαμόνιοι χρεώμενοι τὰ νόμῳ, ἐς ἦσαν βασιλῆα
 Ὁ παρῆντατον Κλεομένηα, ὁ Δωριεύς δεινὸν τε
 ποιούμενος, καὶ οὐκ ἀξίαν ἑσπὸ Κλεομένηος βασι-
 λδεσθαι, ἀπὸ τῆς λαόν, Σπαρτίτης ἀγεῖς ἀπο-
 κίλυ· ὅτε τὰ ἐν Δελφοῖσι χρησθῆναι χρησθῆναι,
 ἐς ἡντινα γλυκτίων ἦν, ὅτε ποιήσας ὁ δὲ τῶ νο-
 μιζομένων, οἷα βαρέως φέρων, ἀπὸ τῆς Λιβύου
 ἑπλοῖα κατηγόντο δὲ ἄνδρες Θεβαῖοι, ἀπὸ κ-
 μένος δὲ ἐς Κίνυπα, οἴκησε χωρὸν κάλλιστον τὸν Λι-
 βύων ποταμὸν. Ἐξελθὼν δὲ ἐνθὺτεν τεύτω 10
 ἔπειτα τὸν Μαχέων τε καὶ Λιβύων καὶ Καρχηδονίων,
 ἀπὸ κερ ἐς Πελοπόννησον. Ἐνθαῦτα δὲ ἄντι-
 χάρης, ἀπὸ Ἐλεώνιος, σιωεβλῆσε ἄντι τῆς Λα-
 οῦ χρησθῆναι, Ἡρακλήϊω τὸν Σικελίη κτίζαν, φασὶ
 τὸν Ἐρυκος χωρίω παρὰ τὴν Ἡρακλιδέων, ἀπὸ
 Ἡρακλέος κτησθῆναι. ὁ δὲ, ἀκούσας ταῦτα, ἐς
 Δελφοὺς οἴκησε χρησθῆναι τῆς χρησθῆναι, εἰ ἀ-
 ρεῖς ἐπὶ τὸν τελεται χωρίω, ἢ τὸν Πυθίη ἄντι ἀπὸ
 σειν. Ἐξελθὼν δὲ ὁ Δωριεύς τὸν ποταμὸν καὶ ἐς
 Λιβύου ἦγε, ἐκομίζετο τὸν τῆς Ἰταλίου. Τὸν 20
 χρονον δὲ τῆτον, ὡς λέγουσι Συβαρίται, σφέας τε
 αὐτοὺς, καὶ τῆναι τὸν ἐαυτῶν βασιλῆα ὅτι Κροτώ-
 να μέλλεν στρατῆσθαι. τὸν δὲ Κροτωνίτης ἀει-
 δεῖας θυομένων, δεηθῆναι Δωριέος σφίσι θυμωρῆ-
 σα, καὶ τυχερὸν δεηθέντας. συστρατῆσθαι τε δὲ ὅτι
 Σύβαριν Δωριέα, καὶ σιωελθὲν τῆς Σύβαριν. ταῦτα
 μέντοι Συβαρίται λέγουσι ποιῆσαι Δωριέα τε καὶ
 ἐπὶ μετ' αὐτῶν Κροτωνίται ὅτι ὁ δὲ να σφίσι φασὶ
 ξέρον παρῆσθαι ἀπὸ τῆς τῆς Συβαρίτας πο-
 λέμῃ, εἰ μὴ Καλλίω τῆς Ἰαμιδέων μαρτῆν Ἡλεῖον 30
 μοῦνον καὶ τῶν ἑσπῶ τῶν δὲ τῶ τῆς Τήλους τῆς Συ-
 βαριτέων τυραννῆς ἀποδραῖτα ἀπὸ κέρως, τῶ σφέ-
 ρας, ἐπὶ τε ἄντι τῆς ἀπὸ σιωεχέρως χρησθῆναι θυομένων
 ὅτι Κροτώνα. ταῦτα δὲ οὐκ ἔστι λέγουσι. Μαρ-
 τυρία δὲ τῆς τῶν ἐκείτω ἀποδραῖνοισι τῶ δὲ. Συ-
 βαρίται μὲν τέρμος τε ἐνθὸν εὐόντα τῶ τῶ τῶ τῶ
 Κροσίη, ἡ ἰδρύσασθαι σιωελόντα τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ
 ἑα λέγουσι Ἀθωαῖη ἐπωνύμῃ Κροσίη. τῶ τῶ τῶ
 αὐτῶ Δωριέος τῶ
 εἰ γὰρ δὲ μὴ παρέσθῆναι μηδὲν, ἐπὶ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ
 ἐποίησε, εἰλε ἀπὸ τῶ Ἐρυκίω χωρίω, καὶ ἐλὼν κατέσθῆναι,
 ὅτι αὐτῶς τε καὶ ἡ στρατῆς διεφθάρη. ἄντι τῶ Κρο-
 τωνήται ἀποδεικνύσι Καλλίη μὲν τῶ Ἡλείω τῶ τῶ
 ρετα ἐν γῆ τῆ Κροτωνίτιδι πολλὰ δὲ τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ
 ἐμὲ ἐπὶ ἐνέμοντο ἄντι Καλλίω ἀποθῆνοι Δωριέι
 δὲ καὶ τῶ
 σιωεπελάθετο τῶ τῶ

damonii Cleomenem ex lege, quod
 maximus natu esset, creassent, indigne
 id tulit, sibi à Cleomene imperari. Igitur
 petita à Spartiatis plebe, coloniam du-
 xit, neque Delphico vsus oraculo, in
 quam terram ad urbem condendam
 tenderet, neq; quippiam consuetorum
 exequutus: adeo rem indigne ferebat:
 In Libyam autem nauigans ducibus
 Thebanis ad Cinypen delatus, locum
 incoluit totius Libyæ pulcherrimum,
 iuxta flumen. Sed illinc tertio eiectus
 anno à Macis & Libybus & Carthagi-
 nensibus, in Peloponnesum abiit. V-
 bi Antichares vir Eleonius ei consilium
 dedit ex Laii oraculis, vt Heracleam in
 Sicilia conderet, affirmans Erycis re-
 gionem esse Heraclidarum, ab ipso He-
 racle, id est, Hercule, conditore. Hoc ille
 audito Delphos se contulit ad oracu-
 lum consulendum nunquid regione
 ad quam mittebatur potiturus esset.
 Pythia cum potiturum respondit. Sum-
 praque Dorieus classe quam & in Li-
 byam duxerat, Italiam præterueheba-
 tur. Ea tempestate (vt ferunt) Sybaritæ
 cum Tely rege suo bellum Crotoniatis
 erant illaturi: id metuentes Crotoniata
 Dorieum vt sibi opem ferret orauere.
 Hic precibus inductus, vna cum illis ad-
 uersus Sybarin contendit, eamque ce-
 pit. Hæc Sybaritæ Dorieum & qui cum
 illo erant fecisse aiunt. at Crotoniata
 negat quempiam se peregrinum in bel-
 lo aduersus Sybaritas ascivisse, præter v-
 num Calliam Eleum Iamideorum vati-
 cinum: & hunc à Tely Sybaritarum ty-
 ranno ad ipsos transfugisse, hoc modo,
 quod sacrificans de eundo aduersus
 Crotonem, non litaret. Hæc isti aiunt,
 quarum rerum vtrique testimonia hæc
 adferunt: Sybaritæ quidem, partim fa-
 num ac templum prope Craftin, quod
 Dorieū capta vrbe aiunt extruxisse Mi-
 neruæ cognomine Craftiæ: partim ipsi-
 us Dorici necem, quam volunt esse ma-
 ximum testimonium, quoniam contra
 vaticinia agēs interemptus fuit. Si enim
 nihil nisi id ad quod mittebatur fecisset,
 nec transgressus esset, Erycinam regione
 obtinisset, & obtentam possedisset, nõ
 ipse cum exercitu absumptus esset. At
 Crotoniata multa monstrant peculia-
 riter donata Calliæ Eleo in agro Croto-
 niensi, quæ etiam ad meam vsque me-
 moriam prognati Calliæ colebant: Do-
 rico autem & eius posteris nihil omni-
 no fuisse donatum. cui tamen, si in bello
 Sybaritano fuisset Crotoniatis auxilio,
 multo

XLIII

XLIV

XLV

XLVI

multo plura
 nata. hoc pro
 nia referunt
 quique ma
 ugarunt au
 Spartiatarum
 Thestale
 Erycia
 hanc tenent
 arque Agell
 runt, vna tan
 superstitie E
 rum reliquis
 nitorum co
 berant mon
 quum sustul
 nuntis inua
 obtinuit. na
 factu, quom
 fugisset, ob
 & mortis i
 cides, vir C
 filia Telys
 rat, abnegat
 sic Cyrenæ
 est familiar
 virorum sum
 nices, id est,
 & omnium
 simus. Ob
 Agestanis
 vit. nam sep
 mento extr
 ferunt. Ho
 ta fundus e
 xisset ferre
 sparta perma
 cedamoniati
 diu Cleomen
 nis deceffe
 cui nomen G
 imperium ten
 stogoras Milet
 que alloquut
 (vt Lacedæm
 lam, in qua
 cibus, cunctum
 flumina. Huius
 ra ad cum inq
 menes qui hoc
 non enim ab r
 pro libera ser
 delectos dolor
 ro vobis, & co
 in Græcia ant

multo plura quam Calliæ fuissent donata. hæc pro se vtrique eorum testimonia referunt : quorum vtrius accedere quisque mauult, his accedat licet. Navigarunt autem cum Dorico & alii Spartiatarum, deducendæ coloniæ socij, Thessalus, & Parabates & Celees & EVryleon: qui quum omni classe Siciliam tenuerunt, superati à Phœnicibus atque Ægestanis, in prælio occubuerunt, vno tantum ex hac aduersa pugna superstite EVryleonte: qui collectis eorum reliquijs, occupauit Minoam Selinusium coloniam, Selinusiosque liberauit monarchia Pythagoræ. Hunc quum sustulisset, ipse tyrannidem Selinuntis inuasit. Sed ad breue tempus eam obtinuit. nam Selinusii impetu in eum facto, quum ad Iouis forensis aram confugisset, obruncarunt. Dorico & viæ & mortis socius fuit Philippus Butacides, vir Crotoniata, qui desponsa sibi filia Telys Sybaritæ, Crotone profugerat, abnegatoque matrimonio transmisit Cyrenen. Ex hac discedens, sedatus est familiarem triremem, ac familiarium virorum sumptum, quod esset olympionices, id est, victor certaminis ad Olympia, & omnium illinc Græcorum speciosissimus. Ob quam corporis speciem ab Ægestanis ea quæ nemo alius reportauit. nam sepulturæ eius heroico monumento extracto, Ægestani hostias offerunt. Hunc in modum Doricus vita functus est. qui si in animum induxisset ferre Cleomenis regnum, & in Sparta permanisset, regno fuisset Lacedæmoniorum potitus. Neque enim diu Cleomenes imperauit: ac sine liberis decessit, vna duntaxat relicta filia, cui nomen Gorgo. Cleomene igitur imperium tenente, Spartam venit Aristagoras Mileti tyrannus: Cleomenemque alloquuturus conuenit, habens (vt Lacedæmonii aiunt) æream tabelam, in qua totius terræ ambitus erat incisus, cunctumque mare, atque omnia flumina. Huius in colloquium vbi venit, ita ad eum inquit, Studium meum Cleomenes qui huc aduenerim, ne mireris. non enim ab te hoc fit. Ptolem Ioniam pro libera seruum esse, cum nobis ipsis dedecus dolorque maximus est, tum vero vobis, & eo maior quo magis ceteros in Græcia antecellit. proinde nunc

δοθῆναι αὐτῷ ὁ πολλαπλάσια ἢ Καλλιῆ. ταῦτα μὲν νῦν ἐκείτεροι αὐτέων μαρτύρια ἀποφαίνονται καὶ παρῆσι ὁκοτέροισι ὡς πείθεται αὐτέων, τῶ ποιοσι παροχωρεῖν. Σιωπέπλεον δὲ Δωριεῖ καὶ ἄλλοι συκκίτιαι Σπαρτητέων, Θεσσαλὸς ἔ Παρβαάτης καὶ Κελέης καὶ Εὐρυλέων. οἱ ἐπεὶ τε ἀπικνησαν παντὶ σὺλῳ ἐς τὴν Σικελίῳ, ἀπέθανον μὲν χη ἑσάτηντες ἕσῳ τε Φοινίκων καὶ Αἰγεσαίων. μωῦος δὲ γὰρ Εὐρυλέων τῆν συγκκίτιαν παρῆσιν ἔχοντο τῶ πάθος. συλλαβῶν δὲ ἐστὶ τῆς σελίνης ἧς ἑστὶ παρῆσιν ἡρομῶτος, ἔχε Μινώῳ τὴν Σελινουσίῳ ἀπικίλιω καὶ σιωελθῆσθου Σελινοισίῳ τῆ μωαρχῆου Πυθαγόρου. μὲν δὲ, ὡς τῶτον κατέειλε, αὐτὸς τυραννίδι ἐπεχείρησε Σελινοῦτος, καὶ ἐμωαρχῆσε χρόνον ἑσῳ ὀλίγον. ὁ γὰρ μιν Σελινοῦσι οἱ ἐπῆμασ αὐτὸς ἀπέκτειναν καταφυγῆντα ὅτι Διὸς ἀρεαίου βωμόν. Σιωέσπερ δὲ Δωριεῖ καὶ σιωαπέθανε Φίλιππος ὁ Βουτακίδεω, Κροτωνιήτης αἰήρ ὃς ἀρμοσαμένος Τήλυος τῆ Συβαρίτῳ θυγατέρα, ἐφυγε ἐκ Κροτωνὸς ἔβουθεῖς δὲ τῶ γάμου οἶχετο πλέων ἐς Κυρῆῳ ἔκ ταύτης δὲ ὀρμειώμενος σιωέσπερ οἰκίη τε τεκῆρει καὶ οἰκίη ἀνδρῶν δαπῆρη, ἐὼν τε Ὀλυμπιονίκης καὶ κάλλιστος Ἑλλῆων τῆν κατ' ἐωῦτόν. ἀφ' οὗ δὲ ἑωῦτῆ κάλλος ἐνείχετο παρῆσιν Αἰγεσαίων τα σῶσει ἀλλος. ὅτι γὰρ τῆ ταφου αὐτῶ ἡρώον ἰδρυταίμοροι, θεσίῳ αὐτῶν ἰλάσκονται. Δωριεῖς μὲν νῦν ἑσῳ τοῦτο ἔτελῶντι. εἰ δὲ ἡωῆσεν ὁ βασιλεύμενος ἕσῳ Κλεομῆτος, καὶ κατεμῆνε ἐν Σπαρτη, ἐβασίλευε αὐτῶ Λακεδαίμονος. οὗ γὰρ ἵνα πολλὸν χρόνον ἦρε ὁ Κλεομῆτης, ἀλλ' ἀπέθανε ἀπαις, θυγατέρα μωῦῳ λιπῶν τῆ οὐόμα ἡω Γοργῶ. Ἀπικνέεται δὲ ὡν ὁ Ἀεισαγόρης ὁ Μιλήτου τυραννος ἐς τὴν Σπαρτην, Κλεομῆτος ἐχρητος τὴν ἀρχῆν. τὰ δὲ ἐς λόγους ἦιε, ὡς Λακεδαμόνιοι λέγουσι, ἔχων χαλκεον πίνακα, ἐν τῶ γῆς ἀπάσης παρῆσιν ἐνετετμητο, καὶ θαλασσῶν τε πᾶσα καὶ ποταμοῖ πῆντες. ἀπικνεόμῆτος δὲ ἐς λόγους ὁ Ἀεισαγόρης, ἔλεγε παρῆσιν αὐτῶ τοῖα δε, Κλεομῆτες, σπουδῶν μὲν ἔμῳ μὴ γαῦμῶσης τῆς οἰαῦτα ἀπῆσιος. τακατήκοντα γὰρ ἔστι τοῖα ἑσῳ. Ἰώνων παῖδας δούλους εἰ αὐτῶ ἐλευθέρων, ὀνειδος ἔσῳ ἀλλῆς μέγιστον μὲν αὐτοῖσι ἡμῶν, ἐν δὲ τῆν λοιπῶν ἡμῶν, ὅσα παρῆσιν ἔσῳ Ἑλλάδος. νῦν ὡν

I Crotone exulauit. frustratusque matrimonio Cyrenen transmisit. ex qua profectus Doricum propria triremi propriisque in suos milites sumptibus, sequutus est, quum esset ol. 2 Omnium sui temporis Græcorum 3 Ne meum in conficiendo hoc ad vos itinere studium admireris Cleomenes, de eo enim nunc agitur, vt Iones ex liberis serui fiant. quod cum nobis ipsi, d. dōl, max. est, tum inter ceteros vobis, eo præsertim nomine quod Græciæ præstis. vel, præfides estis.

« πρὸς θεῶν ἤν' Ἑλλυίων ῥύσαδε Ἴωνας ἐν τῆς
 « δουλοσύνης, ἀνδρας ὀμψύμονας. ὑπετέως δὲ ὑμῖν
 « ταῦτα χωρέειν οἶά τε ἐστὶ. οὔτε γὰρ ἄ βαρβα-
 « ροὶ ἀλκιμοὶ εἶσι, ὑμεῖς τε ἄ εἰς ἄ πόλεμον, ἐς τα-
 « μέγιστα ἀπῆκετε δρετῆς πέρι. ἢτε μάχη αὐτέ-
 « ων, ἐστὶ τῆδε, ἴσα, καὶ ἀγχμη βραχέα. ἀναξυ-
 « εἶδας δὲ ἐζήντες ἐζήνται ἐς τὰς μάχας, καὶ κυρ-
 « βασίας ἐπὶ τῆσι κεφαλῆσι. οὔτω ὑπετέως χειρῶ-
 « δυνάμει εἶσι. δὲ καὶ ἀγαθὰ τοῖσι πλὴν ἠπειρον ἐ-
 « κείνῳ νεμωμένοι, ὅσα ἑσδὲ τοῖσι σιναάπασι ἄλλοι-
 « σι. ἀπὸ χρυσοῦ δρεξαμένοι, ἀργυροῦ, καὶ χαλ-
 « κός, καὶ ἐσθῆς ποικίλη, καὶ ὑποζυγία τε ἑ ἀνδρά-
 « ποδα. ἄ θυμῶ βουλόμοροι, ἀσὶ ἀνέζητε. κατ-
 « οἰκίωται δὲ ἀλλήλων ἐχόμενοι, ὡς ἐγὼ φράσω. Ἴω-
 « νων μὲν τῆδε οἶδε Λυδοὶ, οἰκόντες τε χερῶν ἀγα-
 « θῶν καὶ πολυαργυράτατοι ἐόντες. δεικνύς δὲ ἔλε-
 « γε ταῦτα ἐς πλὴν τῆς γῆς παρ' ἰσοδόν, πλὴν ἐφέρετο ἐν
 « τῷ πίνακι εἰτετμημένῳ. Λυδῶν δὲ (ἐφ' ἡλέων
 « ὁ Ἀεισαγόρης) οἶδε ἐζήνται Φρύγες ἄ πρὸς πλὴν
 « ἠῶ, πολυπαρατάτατοι τε ἐόντες ἀπὸ τῶν τῆδε
 « γῶ οἶδα ἑ πολυκαρπώτατοι. Φρυγῶν δὲ ἐζήν-
 « ται Καππαδόκαι, τῶν ἡμεῖς Συροὶς καλέομεν. τῶ-
 « τοῖσι δὲ παρ' οὐρεσι Κίλικες, κατήκοντες ἐπὶ τῶ
 « λαοσάν τῶδε, ἐν ἧ ἠδὲ Κύπρος νῆσος κέεται οἰ-
 « πεντακόσια τάλαντα βασιλείῳ ἑ ἐπὶ τῆσι φέρον
 « ἐπιτελοῦσι. Κιλικῶν δὲ τῆδε ἐζήντ' Ἀρμενί-
 « οὶ οἶδε, καὶ οὔτοι ἐόντες πολυπρόβατοι Ἀρμενί-
 « ων δὲ, Μαπίνοὶ, χερῶν πλὴν ἐζήντες. ἐχεται δὲ
 « τούτων γῆ ἠδὲ Κιαιή, ἐν τῇ δὲ τῶ παρ' ἰσοδόν τῶν
 « δε Χοάσπια κείμενά ἐστὶ τῶ Σοῦσα ταῦτα, ἐντα
 « βασιλῆς τε μέγας διατρυ ποίεεται, καὶ τῶν χη-
 « μέτων ἑ ἴσηται ἐν ταῦτα εἶσι. ἐλόντες ἑ ταῦ-
 « τῶν πλὴν πόλιν, ἑ φασκόντες ἠδὲ τῶ Διὶ πλού-
 « τῶ πρὸς εἰρίζετε. ἀλλὰ πρὸς μὲν χερῶν ἀεα οὐ
 « πολλῆς, ἑσδὲ οὔτω χητῆς, καὶ οὐραν σμικρῶν,
 « χερῶν ἐστὶ ὑμέας μάχας ἀναβάλλεσθαι πρὸς τε
 « Μεσσηνίους ἐόντας ἰσοπαλέας, καὶ Ἀργιάδας τε ἑ
 « Ἀργείοις τοῖσι οὔτε χρυσοῦ ἐχόμενον ἐστὶ ἑσδὲν,
 « οὔτε δρεγέου, τῶ πρὸς καὶ ἴνα ἐνάγει πρὸς τῶ
 « μὴ μαζόμενον ἀποθνήσκειν. ἑ παρεὸν δὲ τῆς Ἀ-
 « σίης πάσης ἀρχὴν ὑπετέως, ἀλλό τι ἀρήσεσθε,
 « Ἀεισαγόρης μὲν ταῦτα ἔλεξε. Κλεομένης δὲ
 « ἀμείβετο τοῖςδε, Ὡ ξεῖνε Μιλήσιε, ἀναβάλλομαι
 « τοῖς ἐς τρίτῳ ἡμέρῳ ἀποκρινέεσθαι. Τότε μὲν
 « ἐς τσοῦτον ἠλασαν ἐπεῖτε δὲ ἠκυεῖν ἡμέρη ἐγέ-
 « νετο τῆς ἀποκρίσιος, ἑ ἠλθον ἐς τὸ συγκεῖμενον,

30. Χοάσπια

30. Συροὶς

30. παρ' ἰσοδόν

per deos Græcos eripite Iones à seruitute, confanguineos vestros quod facile est ad præstandum : nam neque barbari sunt viri strenui, & vos in summum rei bellicæ per virtutem euasistis, & genus pugnandi eorum huiuscemodi est: breues arcus ac breuia spicula, longasque in capitibus cristas (vnde faciles capti sunt) gerentes, in pugnam eunt. Ad hæc, tantum bonorum est iis qui eam incolunt continentem, quantum non est ceteris vniuersis, tum auri, (vt ab hoc incipiamus) tum argenti, tum aris, tum varia vestis, tum iumentorum, tum mancipiorum : quibus, vos, si potiri libuerit, potiemini. Sunt quoque inter se confines, vt ego differam. His Ionibus confines sunt Lydi, qui terram incolunt tum aliarum rerum tum vero argenti feracissimam. Hæc autem dicebat, ostendens in ambitu terræ in tabella quâ attulerat descripto. Lydis vero (dicebat Aristagoras) confines sunt hi Phryges, auroram versus, pecorum copia & terræ vbertate, omnium quos ego noui longe beatissimi. Phrygibus confines sunt Cappadoces, quos nos Syros appellamus. His cōfines sunt Cilices, huius maris accolæ, vbi hæc Cyprus insula est sita : qui tributum annuū regi pendunt quingena talenta. His Cilicibus confines sunt hi Armenii, & ipsi re pecuaria abundantes. Armeniorum hanc regionem contingunt Matieni, quorum terræ Cissia hæc confinis est: in qua iuxta fluuium hunc Choaspem sita sunt hæc Susa, vbi rex magnus domicilium habet, atque hic pecuniarum thesauri sunt. Hanc vos urbem si animose ceperitis, iam cum Ioue de diuitiis licet cettetis. Neque vero operæ pretium est vos suscipere præcælia pro terra neque multa neque ita feraci, & pro exiguis finibus, aduersus Messenios vestros confortes, & Arcades & Argiuos, quibus nihil est neque auri neque argenti, quarum rerum cupiditate quis inducitur ad mortem periclitandam: at quum offeratur occasio totius Asiæ facile potiunde, aliud quippiam præoptabitis? Hæc Aristagoras dicebat. Cui respondens Cleomenes, Milesie, inquit, hospes, in triduum tibi differo respondere. Tūc quidem hæcenus processum est. vbi vero dies responsioni præstituta adfuit, & ad locum de quo conuenerāt, ventum est,

1 Eorumque pugna talis est, Arcus & breue spiculum. Quinetiam bracas induti, & pileis capita operti, in pugnam procedunt. adeo eos superare facile est. Alij κυρβασίαις aliter exponunt. 2 Hanc vos urb. si ceperitis, iam cum Ioue audacter de diuitiis cettetis. 3 Viribus vobis pares,

Interrogavit
 quæ dicitur
 esse res. A
 velle illum
 hoc tamen la
 beret rem ve
 lens Spacia
 trum tunc
 interpretata
 erat oratione
 Hospes Miles
 solem occide
 dis, quum i
 monis, qui v
 ducere a ma
 nes, domum
 pro olex ta
 se contulit.
 precabundum
 lius filiam.
 filia cui nom
 les, eaque o
 Cleomenes
 let: filiæ e
 tunc Aristag
 s vndecim t
 nueret. Ab
 de adiciend
 ginta talenta
 ella, Patre
 nisi hinc ab
 tis Cleomen
 & Aristagor
 fit, non facta
 candi itiner
 gem. Ea na
 bet. Vbiq; su
 fines, ac diue
 mne per loca
 quam intermi
 giam, viginti
 oitium castr
 naginta quatu
 excipit huius
 tz, quas tran
 que ita fluui
 sidium magno
 so in Cappadoc
 vique ad fines
 statim sunt, p
 tur. In horum
 phices portas
 tratis. Hæc tibi
 liciam nec face

inter-

interrogavit Aristagoram Cleomenes quot dierum ab Ionio mari ad regem esset iter. Aristagoras, alioqui solers, & valde illum antecellens prudentia, in hoc tamen lapsus est: qui quum non deberet rem vt se habebat ille aperire, volens Spartiataras in Asiam educere, dixit trium mensium esse iter. Cleomenes, interpellata huius quam ordiri instituerat oratione de itineris spatio, inquit, Hospes Milesie abscede e Sparta ante solem occidentem. nihil enim rationis dicis, quum istud facile non sit Lacedaemoniis, qui vis eostimestri itinere abducere a mari. Hæc loquutus Cleomenes, domum abiit. Aristagoras, sumpto oleæ ramo ad domum Cleomenis se contulit, eamque ingressus, iubebat precabundus ad se audiendum mitti illius filiam. Assistebat enim Cleomeni filia cui nomen erat Gorgo, vnica proles, eaque octo aut nouem annos nata. Cleomene iubente eum dicere quæ vellet: filiolæ enim gratia nolle prohibere: tunc Aristagoras incepit polliceri illi vndecim talenta, si precibus suis annueret. Abnuente Cleomene, subinde adiiciendo eo peruenit vt quinquaginta talenta polliceretur. Ad quod puella, Pater, inquit, hospes te corrumpet, nisi hinc abis. Consilio puellæ delectatus Cleomenes, in aliud conclaue abiit: & Aristagoras e Sparta prorsus abscessit, non facta ei amplius potestate indicandi itineris quod erat vsque ad regem. Ea nanque itineris ratio ita se habet. Vbiq; sunt regii stathmi, id est, mansiones, ac diuersoria pulcherrima. Iter omne per loca culta, ac tutum. id nunquam intermissum per Lydiã & Phrygiam, viginti est mansionum, hoc est, vicinorum castrorum, parasangarum nonaginta quatuor & dimidiati. E Phrygia excipit fluuius Halys, cui imminet portæ, quas transire omnino necesse, æque ita fluuium trãsmittere. est & præsidium magnum supra illum. Transgresso in Cappadociam, & eam permerenti vsque ad fines Cilices, duodetriginta stathmi sunt, parasangæ centum quatuor. In horum montibus positas duplices portas ac totidem præsidia pertransis. Hæc tibi transgresso, & per Ciliciam iter facienti, tres stathmi sunt,

Εἶπεν ὁ Κλεομένης ὦ Αἰσαγῶν ὄχρῶν ἡμερέων ἀπὸ θαλάσσης τῆ Ἰωνῶν ὁδὸς εἰς τὴν βασιλῆα. ὁ δ' Αἰσαγῶν, τὰλλα εἰὼν σοφός, καὶ ἀβάνων ἐκέϊνον βύ, ἐν τούτῳ ἐσφάλη. χρεῶν γὰρ μιν μὴ λέγειν ὅ ἐόν, βεβλήμενον γὰρ Σπαρτιήτας ὄξαγαγῆν εἰς τὴν Αἰσίω, λέγει δ' ὦν, τειρῶν μίλων φασ εἶναι τὴν ἀόδο. ὁ δ', ἰσαρπάσας ὠβήλοισιν ὄξυρον, τὸ Αἰσαγῶν ὄξυρον λέγειν περὶ τὸ ὄδο, εἶπε, ὦ Ζεῦ Μιλησίε, ἀπαλλάσσο ἐκ Σπάρτης ὄδοιο δυνώπος ἡλίξ. ὁ δ' ἐνα γὰρ λόγον βυπέτα λέγεις Λακεδαμονίοισι, ἐτέλων σφείας ἀπὸ θαλάσσης τειρῶν μίλων ὄδο ἀγαγῆν. ὁ μὲν δὲ Κλεομένης ταῦτα εἶπας, ἦε εἰς τὰ οἰκία. ὁ δ' Αἰσαγῶν λαβὼν ἰκετημίω, ἦε εἰς τὸ Κλεομένηος ἐσελθὼν εἶσα, ἀτε ἰκετῶν, ἐπακούσας, ἐκέλευε Κλεομένηα ἀποπέμψαι τὸ παιδίον. ὡς εἶπε ἦκε γὰρ δὴ τὰ Κλεομένη ἡ θυγάτηρ τῆ οἰκία ἡ Γοργώ. τὸ δὲ ἔχον μωῶν τέλειον ἐτύγχευε, ἐὼν ἐτέων ὀκτώ ἢ ἐννέα ἡλικίω. Κλεομένης δ' λέγειν μιν ἐκέλευε ἀβάνε Ζημιδὲ ὄξυρον τὸ παιδίον εἶνεκα. ἐν ταῦτα δὲ ὁ Αἰσαγῶν ἀρχεὶ ἐκ δέκα τάλαντων ἰσαγῶν μῦθος, ἡ δὲ ὄξυρον τῆ ἑδέετο. ἀναθρόντος δ' τῆ Κλεομένηος, ὡς εἶπε τῶν χρημάτων ἰσαβάνων ὁ Αἰσαγῶν εἰς οὐ πεντήκοντα τε τάλαντα ἰσαδέδεκε, ἔδὲ τὸ παιδίον ἡδύδαζαν, Πάτερ, ἀφ' ἡρέε σε ὄξυρος, ἡ μὴ ἀποστὰς ἴης. ὁ τε δὲ Κλεομένης ἡ δὲ τῆ παιδὶς τῆ ἀβάνεσ, ἦε εἰς ἕτερον οἶκημα. ἔδὲ ὁ Αἰσαγῶν ἀπαλλάσσο τὸ ἀβάνεον ἐκ τῆ Σπάρτης, ὁ δὲ ὄξυρον ὄξυρον ἐπὶ σημήναι περὶ τὴν ἀόδο τὴν βασιλῆα. Ἐχ' γὰρ ἀμφὶ τῆ ὄδο ταῦτα ὡδὲ σαθμοὶ τε πρυταχὴ εἰς βασιλῆοι, καὶ καταλύσιες καλλισαί. ἀβάνε οἰκομένης τε ἡ ὁδὸς ἀπασα καὶ ἀσφαλέος. ἀβάνε γὰρ Λυδίας καὶ Φρυγίας σαθμοὶ τείνοντες εἰς εἰς, ἀβάνεσ δὲ τῆ τεσσάρων καὶ ἐννεήκοντα ἔημισι. ἐκδέκεται δὲ ἐκ τῆς Φρυγίας ὁ Ἄλις ποταμός, ἐπὶ τὴν πύλαι τε ἐπίσει, τὰς διεξέλασαι πᾶσα ἀνάγκη, καὶ οὕτω διεκέραι τὸν ποταμόν καὶ φυλακτικῶν μέγα ἐπὶ αὐτῶ. ἀβάνε δὲ εἰς τὴν Καππαδοκίω, καὶ ταῦτα πορθομένη μετὰ οὐραν τῶν Κιλικίων, σαθμοὶ δὲ ὡν δέοντες εἰς τετήκοντα, παρασάγγαι δὲ τεσσάρων καὶ ἑκατόν. ἐπὶ τῶν τούτων οὐροισι διξὰς τε πύλας διεξέλας, καὶ διξὰ φυλακτικῶν ἀβάνεσ. ταῦτα δὲ διεξέλασαι, καὶ ἀβάνε τῆ Κιλικίας ὄδο πορθομένη, πρὸς εἰς σαθμοὶ,

1 Oleæ ramo lana obvoluto, quo supplicantes utebantur. unde deducta est vox Græca quasi supplicatoriam dicas. 2 Eamque ingressus, a Cleomene contendebat vt filiam amitteret, quippe qui ab eo vt autem sibi accommodaret, suppliciter peteret. Assistebat enim, etc. (vel, adstabat, legendo potius παριστάμι quam παριστάμι) Cleomene eum iub. dicere quæ vellet, neq; differre propter filiulam, tunc Aristag. Lego autem ἰκετῶν ἰσαγῶν, ex vet. cod. 3 Decem. Sed Vallæ ex ἰσθμῶν εἶδη, quum ea regatur ab ἀβάνε. 4 Vel, ἀβάνε καὶ castellum. vel, propugnaculum. Sic ἐπὶ in seq. 5 Finibus.

παρὰ σαργαίῳ πεντεκαίδεκα, καὶ ἡμισυ. ἕρως δὲ Κι-
 λικίης καὶ τῆς Ἀρμενίης ἐστὶ ποταμὸς νηισὶ ὄρητος, τῷ
 οὐνόματι Εὐφράτης. ἐν δὲ τῇ Ἀρμενίᾳ σαθμοὶ μὲν
 εἰσὶ καὶ αὐτῶν πεντεκαίδεκα, παρὰ σαργαίῳ δὲ ἕξ καὶ
 πενήκοντα, καὶ ἡμισυ. ἐφυλακτικόν ἐστι αὐτοῖσι.
 ποταμοὶ δὲ νηισὶ ὄρητοι τέσσαρες. Δία τῆς ῥέου-
 σι, ὅντι πάρα ἀνάγκη διαπορθμύσασθαι ὡς ἔσθτος
 μὲν, Τίγρης μὲν δὲ, δεύτερος τε καὶ τρίτος οὐτος ὀ-
 νομαζόμενος. ἐκ αὐτῶν ἐὼν ποταμὸς, ὁ δὲ ἐκ ὧ
 αὐτῶν ῥέων. ὁ μὲν γὰρ πρότερος αὐτῶν καταλελειμμένος,
 ἔστι Ἀρμενίων ῥέει ὁ δὲ ὑπερῶν, ἐκ Μαλίτων. ὁ δὲ τε-
 τάρτος τῶν ποταμῶν, οὐνόματι ἔχει Γωδης, καὶ Κό-
 ρος διέλαβέ ἕως ἐς διώρυγας ἐξήκοντα καὶ τριηκο-
 σίας. ἐκ δὲ τῆς τῆς Ἀρμενίης ἐσθάλοντος ἐς τὴν
 Μαπίων ἡμίον, σαθμοὶ εἰσὶ τέσσαρες. ἐκ δὲ ταύτης
 ἐς τὴν Κισσίαν χώραν μεταβαίοντι, ἑνδεκά σαθμοὶ,
 παρὰ σαργαίῳ δὲ δύο καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἡμισυ ὅτι
 ποταμὸν Χοάσπην, ἐόντα ἐπὶ τῶν νηισὶ ὄρητον ἐπὶ
 ᾧ Σούσα πόλις πεπόλισται. οὗτοι δὲ πρῶτες σαθμοὶ
 εἰσὶ ἑνδεκά καὶ ἑκατόν. καὶ αὐτῶν μὲν σαθμῶν το-
 σαυτῶν εἰσὶ ἐκ Σαρδίων ἐς Σούσαν ἀναβαίοντι.
 εἰ δὲ ὄρθως μεμέτρηται ἡ ὁδὸς ἡ βασιλικὴ τοῖσι παρὰ
 σαργαίῳ, καὶ ὁ παρὰ σαργαίῳ δὲ τριηκόντα στάδια,
 (ὡς παρὰ τῶν γὰρ διὰ τῆς ταύτης) ἐκ Σαρδίων στάδια
 ὅτι ἐς τὴν βασιλικὴν τὴν Μεμνονίαν καλεομένην, πεν-
 τήκοντα καὶ τετρακισίων. πενήκοντα δὲ
 καὶ ἑκατόν στάδια ἐπὶ ἡμέρη ἑκάστη διεξιοῦσι, ἀνασι-
 μούνται ἡμέρη ἀπὸ ἀρῆς ἐννεήκοντα. οὕτω τῷ
 Μιλησίᾳ Ἀρισταγόρῃ, εἰπὼν πρὸς Κλεομένην
 τὸν Λακεδαιμόνιον, εἰ τριῶν μιλίων τῆς ἀνοδοῦ τῷ
 παρὰ βασιλικῆν, ὄρθως εἴρητο. εἰ δέ τις ὁ ἀπρεκέσε-
 ρον ἄκτιον ἐπὶ δίζη, ἐγὼ δὲ τὸ σιμυμένω. τὸ γὰρ δὲ
 Εφέσου ἐς Σαρδὶς ὁδὸν δεῖ πρὸς λογιῶσασθαι ταύ-
 τη. καὶ δὴ λέγω σταδίους εἶναι ὅντι πρῶτος ἀπὸ θαλάσ-
 194 σης τῆς Ἑλληνικῆς μέχρι Σούσαν (ἔτι γὰρ Μεμνονίαν
 αὐτὴν καλεῖται) τεσσαράκοντα καὶ τετρακισίους καὶ
 μυριάς. καὶ γὰρ δὲ Εφέσου ἐς Σαρδὶς εἰσὶ τεσσαρά-
 κοντα καὶ πενήκοντα στάδια καὶ οὕτω τριῶν ἡμέρησι
 μηκύνεται ἡ τριμύλιος ὁδός. Ἀπελαυνομένης
 δὲ ὁ Ἀρισταγόρης ἐκ τῆς Σπάρτης, ἦεν ἐς τὰς Ἀθῆνας,
 ἡμοῦρας αὐτὸς πρὸς τῶν ἐλευθέρων ἐπεὶ Ἰσ-
 τωάρην καὶ Πεισιφάτου, Ἰσπείω δὲ τὸν τυ-
 ράννου ἀδελφεόν, ἰδόντα ὅτι ἐνυπνίου τῷ ἐαυ-
 τοῦ παθεῖ ἐναργεστάτῳ, κτείνουσι Ἀριστογείτων
 καὶ Ἀρμόδιος, ἡμῶς ἐόντες τὰ ἀνεκὰ τῶν Γεφυραί-
 ον, μετὰ ταῦτα ἐτυραννοῦντο Ἀθῆναι ἕως ἔτα
 τέσσαρα, ὁ δὲ ἐν ἡσόν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἢ πρῶτος.

parafangæ quindecim ac dimidiatus. Ciliciam autem ab Armenia disterminat flumen quod nauibus transitur, nomine Euphrates. In Armenia stathmi sunt diuersiorū quindecim, parafangæ quinquaginta sex & dimidiatus, in quibus & præsidium est. Eam fluuij qui nauibus transeuntur quatuor influunt, quos transmittere prorsus necessarium est: primus, Tigris: secundus dehinc ac tertius eiusdem nominis, et si non idem fluuius, nec ex eodem fluens loco. nam horum quos enumeravi primus Tigris ex Armeniis fluit, alter ex Mantienis. quartus fluuius nominatur Gyn-des, quem Cyrus aliquando in trecentos ac sexaginta diduxit alueos. Ex hac Armenia in terrā Mantienam tendenti stathmi sunt quatuor: vnde in regionem Cissiam transeunti sunt vndecim stathmi, parafangæ vero quadraginta duo & dimidiatus, ad fluuium Choaspem, qui & ipse nauibus transmittitur. supra quæ vrbs Susa est sita. Omnes autem hi stathmi, sunt centum vndecim, Tot diuersoria stathmorum sunt ascendenti Sardibus Susa. Quod si iter recte metiamur parafangis, & parafanga valet triginta stadia, (vt valet) sunt ἐ Sardibus ad regiam quæ dicitur Memnonia, tredecim millia stadiorū & quingenta: quum sint parafangæ quadringentæ quinquaginta. Itaque peragrandō singulis diebus centena & quinquagena stadia, consumuntur solidi nonaginta dies. Hunc in modum ab Aristagora Milesio apud Cleomenē Lacedæmoniū dicente trium mensium iter esse, recte dicebatur. Quod si quis exploratius ista inquirat, hoc quoq; ego indicabo. nam iter ab Epheso ad Sardis hac ratione decet computari. A Græco igitur mari ad Susa (hæc enim vrbs Memnonis vocatur) dico esse tredecim millia stadiorum & quadraginta. Ex Epheso enim ad Sardis, quingenta & quadraginta stadia: atque ita tribus omnino diebus producit iter trimestre. ¶ **DIGRESSVS** ἐ Sparta Aristagoras Athenas contendit, tyrannis liberatas, hoc modo: Postquam Hipparchum Pisistrati filium, Hippiaque tyranni fratrem, qui in somnis visionem cladis suæ euidentissimam vidisset, interfecere Aristogiton & Harmodius, prisco genere Gephyraei, post hæc nihilominus Athenienses, imo magis quam prius, tyrannidem quadriennio pertulerunt.

1 Maticenis, ex paulo post Maticenam. 2 Huic oportet annumerare. 3 Quatuordecim. 4 Exactus autem Sparta Vifio

Vifio autem
 erat: Prædic
 Hipparchus
 sibi procerum
 sus per ænig
 intulerand
 ager
 Nemo
 det
 Vbi dies illi
 bar referre
 coniectores
 sit pompam
 phya: aureo
 res Hipparch
 tria oriundi
 interrogand
 ces, ex his qu
 nunc vocat
 incolere,
 vnde Cadm
 actis, iteru
 expulsi, Ath
 nientibus a
 nibus sunt v
 tis: nec me
 rebus impos
 Cadmo adue
 fuere, dum ha
 alias multas d
 troducere: e
 Græcos, vt
 rant. Ex prim
 quibus omni
 gressu vero
 mutauerunt,
 quum ea tem
 cis eorum acc
 teras à Phœn
 rant, eas illi cu
 res, in vfu hab
 fessi sunt, vt
 nices, quod e
 Græciam illar
 biblos lones
 quando per
 rum, pellibus
 tur: adhuc quo
 moriam mult
 pellibus scrib
 Thebas Bæoti
 templo, litteras
 quibusdam inci
 fimiles Ionica
 habet hoc epig

Vifio autem infomnii Hipparchi hæc erat: Pridie Panathenæorum videbatur Hipparchus cernere virum affistentem fibi procerum atq; speciofum, hos verfus per ænigma dicentem,

Intoleranda leo tolera, tolerans animo agro.

¹ Nemo viris pœnas iniuftis iure rependet.

² Vbi dies illuxit, confestim præ fe ferebat referre hæc velle ad fomniorum coniectores: fed mox fpreta vifione, mifit pompam, vbi mortem oppetiit. Gephyræi autem è quibus erant percuffores Hipparchi, fuere à principio ex Eretria oriundi, vt ipfi aiunt: verum, vt ego interrogando comperio, fuere Phœnices, ex iis qui cum Cadmo in terrâ quæ nunc vocatur Bœotia venire, atq; eam incoluere, fortiti Tanagricum tractum. vnde Cadmeis primum per Argiuos exactis, iterum per Bœotos hi Gephyræi expulsi, Athenas diuerterunt. Ab Athenienfibus autem recepti fub conditionibus funt vt ciues inter eos effent, multis ³ nec memoratu dignis quas agerent rebus impofitis. Phœnices ifti qui cum Cadmo aduenerunt, quorum Gephyræi fuere, dum hanc regionem incolunt, cū alias multas doctrinas in Græciam introduxere, tum vero litteras, quæ apud Græcos, vt mihi videtur, antea non fuerant. Et primæ quidem illæ extiterunt quibus omnes Phœnices vtuntur: progreffu vero temporis, vna cum fonno mutauerunt, & modulum priftinum. Et quum ea tempeftate in plerifq; circa locis eorum accolæ Iones effent, ⁴ qui litteras à Phœnicibus difcendo acceperant, eas illi cum fuis pauculis collocantes, in vfu habuerunt: & in vtendo confefsi funt, vt ratio ferebat, vocari Phœnices, quod effent à Phœnicibus in Græciam illatæ. Prifcaq; confuetudine biblos Iones appellant pelles, quod aliquando penuria biblorum, hoc eft ⁵ firporum, pellibus caprinis ouillifq; vtebantur: adhuc quoque ad meam vfque memoriam multi barbarorum talibus in pellibus fcribunt. Quin ipfe vidi apud Thebas Bœotias in Ifmenii Apollinis templo, litteras Cadmeas in tripodibus quibusdam incifas, magna ex parte confimiles Ionicis. quorum tripodum vnus habet hoc epigramma,

Ἡ μὲρ νῦν ὄψις τῆς Ἰππάρχου ἐνυπνίου ἡν δὲ ἐν τῇ προτέρῃ νυκτὶ τῷ Παναθηναίων ἐδόκει ὁ Ἰππάρχος ἀνδρᾶ ὄντι πάντα μέγαν ἐβίβει ἀμνίασθαι ἀδὲ ἀέπεα,

Τλῆθι λέων ἀτλήτη παθῶν τετληνότη θυμῷ.

Οὐδεὶς αἰδέσθων ἀδικῶν ἴσιν οὐκ ἀποῖσει.

Ταῦτα δὲ, ὡς ἡμέρη ἐχμέτο ἀχίσα, φανερός ἦν ὑπὸ φεγγαμῶν ὄνειροπόλοισι. μὲν δὲ, ἀπειπάρδος τὴν ἴψιν, ἐπεμπε τὴν πομπὴν ἐν τῇ δὴ τελευτᾷ. Οἱ δὲ Γεφυραῖοι, τῷ ἔσθῳ ὁ φονέας Ἰππάρχου, ὡς μὲν αὐτοὶ λέγουσι, ἐχερῆσαν ἐξ ἑρετέως τὴν ἀρχὴν ὡς δὲ ἐγὼ ἀναπρωτάνομος βίβισκω, ἔσαν Φοίνικες τῷ σὺν Κασμῷ ἀπικρόμων Φοινίκων ἐς γλῶ τὴν νῦν Βοιωτικῶν λεορδύω. οἴκεον δὲ τῆς χώρας ταύτης ἀπολαγῆτες τὴν Τηραζικὴν μοίρην. ἐνθόθεν δὲ Κασμείων πρότερον ἔξδρασαντων ὑπὸ Ἀργείων, ὁ Γεφυραῖοι οὗτοι δούτερον ὑπὸ Βοιωτῶν ἔξδρασαντες ἐτρέποντο ὑπὸ Ἀθηναίων. Ἀθηναῖοι δὲ σφραγίστην ἔδρασαν, σφραγῶν αὐτῶν εἰς πολίτας, πολλὰν τῶν καὶ οὐκ ἀξιαπηγῆτων ἐπιτάξαντες ἐργασθῆναι. Οἱ δὲ Φοίνικες οὗτοι ὁ σὺν Κασμῷ ἀπικρόμοι, τῷ ἔσθῳ ὁ Γεφυραῖοι, ἀλλὰ τε πολλὰ, οἰκῆσαντες ταύτῃ τὴν χώραν, ἐσηγάθη διδασκάλια ἐς οὐκ Ἑλλήνας, καὶ δὴ καὶ γραμματῆας, οὐκ ἔοντα πρὶν Ἑλλήσι, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. πρῶτον μὲν, τοῖσι καὶ ἀπὸντες χρέωνται Φοίνικες: μὲν δὲ, χρέοντο πρὸς βαίοντος, ἀμα τῇ φωνῇ μετέβαλον καὶ ὁ ῥυθμὸν τῶν γραμμάτων. πρῶτον δὲ σφραγῶν τὰ πολλὰ τῶν χωρῶν τῶν χρέοντο Ἑλλήνων Ἴωνες: οἱ ἀναλαβόντες διδασχὴν πρὸς τῶν Φοινίκων τὰ γραμματα, μεταρρυθμίσαντες σφραγῶν ὀλίγα, ἐχρέωντο. χρεώμοι δὲ, ἐφάμισαι, ὡς πρὸς καὶ ὁ δίκαιον ἔφερε, ἐσαγῆσαντων Φοινίκων ἐς τὴν Ἑλλάδα, Φοινικῆα κεκλήσθαι. καὶ τὰς βίβλους διφθέρας καλέουσι ἀπὸ τῆς παλαοῦ Ἴωνες, ὅτι κατὰ ἐν σπάνει βίβλων ἐχρέωντο διφθέρησι ἀγνήσι τε ἐοίησι. ἐπὶ τῇ δὲ κατ' ἐμὲ πολλοὶ τῶν βαρβαρῶν ἐς τῶντας διφθέρας γραφοῖσι. Ἰδὸν δὲ καὶ αὐτὸς Κασμῆα γραμματα ἐν τῷ ἴσῳ τῆς Ἀπόλλωνος τῆς Ἰσμιλίου ἐν Θήβησι τῆσι Βοιωτῶν, ἐπὶ τελεποσίποι ἐγκεχραμμένα, τὰ πολλὰ ὁμοῖα ἔοντα τοῖσι Ἰωνικοῖσι: ὁ μὲν δὲ εἰς τῶν τελεπόων ἐπιγραμματα ἔχει,

¹ Iniustus nemo est quem non sua pœna sequetur. ² Quum primum autem dies illuxit, hæc ad fomniorum coniectores aperte retulit. Vel, Hæc somn. coniecturibus palam communicauit, sed postea repudiata vifione, vel, quum vifioni illi renunciaffer, pompam solennem celebrauit. ³ Nec memoratu dignis rebus illis interdicentes. ⁴ Qui quum à Phœnicibus litteras didiciffent, forma paucarū quarundam immutata, vtebantur, & vtentes famam sparserunt, (vt æquitas etiam postulabat) quum Phœnicēs in Græciam eas introduxiffent, Phœnicias esse nominandas. ⁵ Per biblum videtur intelligenda potius papyrus Ægyptia.

Ἀμφιτρύων μ' ἀνέθηκεν, ἑὼν δ' ἄπο Τηλεβο-
άων.

Ἐὼν δ' ἄπο Τηλεβοάων Ἰάϊον Ἰαβδάκου τῷ
Πολυδώρου τῷ Κάδμου. Ἐτέρως δ' εἰπὼς ἐν
ἑξαμέτρῳ ἴον λέγει,

Σκαῖος πυγμαχῶν με ἐκβολῶν Ἀπόλλωνι
Νικητῆς ἀνέθηκε τὴν περικαλλῆ ἀγαλμα.

Σκαῖος δ' ἀνέθηκε τὸ Ἰπποκόωντος· εἰ δὲ οὐκ ἔστι
ἢ ὁ ἀναγής, καὶ μὴ ἄλλος ταῦτο οὐνόμα ἔχων
τῷ Ἰπποκόωντος, ἠλικίῳ κατὰ Οἰδίπῳ τῷ Λα-
ίου. Τρίτος δ' εἰπὼς λέγει καὶ εἶς ἐν ἑξαμέ-
τρῳ,

Λαοδάμας τρίποδ' ἄν' ἐυσκῆπτῳ Ἀπόλ-
λωνι

Μουαρχῶν ἀνέθηκε τὴν περικαλλῆ ἀγαλ-
μα.

195 ὅτι πύτου δὴ τῷ Λαοδάμαντος τῷ Ἐτεοκλέος
μουαρχῶντος ἔδραμεῖται Καδμείῳ ἄρ-
γείων, καὶ τρέπονται ἐς τὸν Ἐγγέλεας. Ὁ δ' Ἰε-
φουραῖοι ἄπολοιφθέντες ὑπερὸν ἄπο Βοιωτῶν,
ἀναχωρέουσι ἐς Ἀθῆνας. καὶ σφι ἰσθ' ἔστι ἐν Ἀ-
θῆναις ἰδρυμένα, τῷ ὄνομα μετὰ τοῖσι λοιποῖσι Ἀ-
θῆναισι, ἀλλὰ τε κεχωρισμένα τῷ ἄλλων ἰσθῶν,
καὶ δὴ καὶ Ἀχαΐης Δήμητρος ἰσθῶν τε καὶ ὄργια.
Ἡ μὲν δὴ ὄψις τῷ Ἰσθάρου ἐνυπνίου, καὶ Ὁ
Γεφουραῖοι ὅταν ἐγγεγόνεσθαι, τῷ ἔσθαι Ὁ Ἰσθάρ-
ου φονέες, ἀπήγηται μοι. δεῖ δὲ πρὸς τοῦτοισι ἔ-
στι ἀναλαβεῖν Ὁ κατ' ἔργας ἠἰα λέξων λόγων, ὡς
τυραννῶν ἐλευθερώθησθαι Ὁ Ἀθῆναισι. Ἰσθῶν
εὐτυραννῶντος, ἔμπερικρατορῶν Ἀθῆναισι.
σι, Ἄσθ' Ὁ Ἰσθάρου θάνατον, Ἀλκμαωνίδα,
ἄσθ' ἔοντες Ἀθῆναισι, καὶ φθόνοντες Γεμισα-
ρίδας, ἐπεὶ τὸ σφι ἄμα τοῖσι ἄλλοισι Ἀθῆναισι
φυλάσι πειρωμένοι κατὰ τὸ ἰσθῶν οὐ πρὸς
χῆρεε κατόδος, ἀλλὰ πρὸς ἑσθῶν μεθ' ἑσθῶν, πει-
ρωμένοι κατεῖναι τε καὶ ἐλθῶν τῶν Ἀθῆναισι,
Λιψυδρίον δ' ἄσθ' Γαμονίης τειχίσαντες, ἐν-
θαῦτα Ὁ Ἀλκμαωνίδα πρὸς τοῖσι Γεμισα-
ρίδασι μηδρῶνται, πρὸς Ἀμφικτυόνων Ὁ
νὸν μιδοῦνται Ὁ ἐν Δελφοῖσι, Ὁ νῦν ἔοντα, Ὁ
τε δὲ οὐκ, τῶν ὄνομα ὄνομα. οἷα δὲ χρημάτων
ἔσθ' ἔοντες, καὶ ἔοντες ἄνδρες δοκιμοὶ ἀνέκαθεν ἔστι,
τὸν τε νὸν ὄνομα ὄνομα τῶν ὄνομα καλλι-
ον, τῶν ἄλλα, καὶ συγκειμένου σφι Παρίου λίθου
ποιεῖν τὸν νὸν, Παρίου τῶν ἔμπαροθεν ἀπὸ ὄνομα.
no conuentum esset vt illud facerent, tamen anteriora eius Pario lapide effecerunt.

Obtulit Amphitryon me gentis Teleboa-
rum.

Hæc fuere circa ætatem Laii, qui fuit fi-
lius Labdaci, nepos Polydori, pronepos
Cadmi. Alter tripus hexametro car-
mine ait,

Scaus in assueto pugilum certamine vi-
ctor,

Me tibi sacrauit speciosum munus, A-
pollo.

Scaus autem hic Hippocoontis filius
fuerit : si quidem hic est qui tripodem
dicauit, & non alius idem Hippocoon-
tis filij nomen habens circa ætatem OE-
dipodis Laio geniti. Tertius tripus, & LXI
is hexametro carmine, ait,

Laodamas ipsum tripodem sua in vrbe
monarchus,

Hoc in signe decus tibi magne dicamis
Apollo.

Sub hoc Laodamante Eteoclis filio, qui
monarchus fuit, id est, solus principatu
est potitus, eiekti sunt Cadmei ab Argi-
uis, & se ad Encheleas contulerunt. Ge-
phyræi autem postea¹ in suspicionem
Bœotiorum quum venissent, Athenas
commigrarunt : vbi sunt ab eis templa
extructa seorsum à ceteris, cū alia qua-
dam, tum Cereris Achæiæ & templum
& orgia. Quod igitur fuerit visum
Hipparchi in somnis, & vnde fuerint o-
riundi Gephyræi, ex quibus fuere per-
cussores Hipparchi, à me commemo-
ratum est. Vnde oportet ad eum redi-
re sermonem quem à principio insti-
tueram, qua ratione sint Athenienses
liberati tyrannis. Hippia tyrannidem
obtinente,² & infenso eis propter cæ-
dem Hipparchi, Alcmaonidæ, qui ge-
nere sunt Athenienses, profugi patria
propter Pisistratidas, quoniam ipsis v-
na cū ceteris exulibus res de redeundo
tentata omni ope, frustrata fuit, cona-
tique Athenas reuertendo liberare, ve-
hementer spe deciderunt, Lipsydrium
super Pæoniam communierunt : de-
hinc omnia aduersus Pisistratidas com-
miniscendo, mercede conduxerunt ab
Amphictyonibus templum Delphis æ-
dificandum, id quod nunc est, tunc
autem non erat. Enimuero quum be-
ne nummati essent, ac viri spectati iam
inde à suis maioribus, extruxerunt
templum exemplari pulchrius,³ ac ce-
tera omnia. nam quum ex lapide Por-
io anteriora eius Pario lapide effecerunt.

1 Legit ἄσθ' ἰσθῶν τῶν ἰσθῶν. 2 Qui exacerbatus in Athenienses erat ob cædem Hipp. 3 Atque inter cetera, quum ex lapide Por.

III Ut igitur Athenienses aiunt, hi viri Delphis sedentes, Pythiam pecunia persuaserunt ut & quoties viri Spartiatae venirent, siue priuato siue publico agmine, petentes oraculum, proponeret ipsis liberare Athenas. Lacedaemonii autem, quum sibi idem semper diceretur, mittunt Anchimolium, Asteris filium, inter populares eximium, cum exercitu ad expellendos Athenis Pisistratidas, tametsi hospites suos & in primis amicos. antiquiora enim duxerunt quae ad deum quam quae ad homines pertinent. Hos itaque mari nauibus miserunt: cum quibus Anchimolius ad Phalerum appulsus, copias eduxit. Id praesciscentes Pisistratidae auxilia Thessalia euocauerunt. societatem enim cum Thessalis fecerant. quibus rogantibus, communi decreto Thessali miserunt mille equites cum suo rege Cineas, viro Conixo. Hos socios vbi habuere Pisistratidae hoc excogitauerunt: planitie Phalerorum detergunt, eumque locum equitabilem reddunt, atque illac equitatum in castra hostium immittunt. Equitatus in Lacedaemonios irruens, cum alios multos, tum vero Anchimolium interemit: ceteros qui superfuere, ad naues repulit. ¹ Hunc in modum primus Lacedaemoniorum exercitus abscessit. Exstatque in Alopeceis Atticae bustum Anchimolii, iuxta Herculis templum quod est in Cynosargi. Postea vero Lacedaemonii maiores copias contra Athenas miserunt, non mari, sed terra, praefecto illis duce Cleomene Anaxandridae filio: cum quibus oram Atticam inuadentibus congressus primum Thessalorum equitatus, non diu post in fugam versus est, caelis supra quadraginta eius. qui superfuere, qua quisque potuit, recta in Thessaliam rediere. Cleomenes ad urbem pergens, vna cum iis Atheniensibus qui liberi esse cupiebant, obsedit tyrannos intra murum Pelasgicum redactos. ² Neque tamen omnino Pisistratidas eiecere Lacedaemonii, quippe qui de facienda obsidione non cogitabant, & Pisistratidae cibo potuque bene instructi erant. Itaque quum aliquot dies Lacedaemonii tyrannos obsedissent, Spartam abiere. Hic tamen casus qui aliis infaustus, idem aliis faustus extitit.

Ως ὦν δὴ ἠδ' ἄνθρωποι λέγουσι, οὗτοι ἄνδρες ἐν Δελφοῖσι κατήκοντο ἀπέπειθον τὴν Πυθίαν χρημασιόκως ἐλθεῖν Σπαρτιτῶν ἀνδρες, εἴτε ἰδίᾳ εὐλῶ εἴτε δημοσίᾳ χρησόμενοι, προσφέρειν σφίσι τὰς Ἀθῆνας ἐλευθερίῳ. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ὡς σφίσι αἰεὶ τῶν ὄψεσθαι ἐγγύς, πέμποισι Ἀγχιμόλιον ἄνδρα ἄξιον, ἔοντα τῶν ἀστῶν ἀνδρῶν δοκιμῶν, σὺν στρατῷ, ἔξελθόντα Πεισιστράτιδας δὲ Ἀθηναίων, ὄμους καὶ ξεινίους σφίσι ἔοντας ἑαυτά. ¹ Ἐπεὶ γὰρ τὸ θεοῦ προσβούτερον ἐποιεῦντο ἢ τὰ τῶν ἀνδρῶν. πέμποισι δὲ τούτους κατὰ θάλασσαν πλοίοισι. ὁ μὲν δὴ προσχῶν ἐς Φάληρον τὴν στρατιὴν ἀπέπεμψε. Ἐπεὶ δὲ Πεισιστράτιδας προσπυθάνομενοι τῶν ἄλλων, ἐπεικλέοντο ἐκ Θεσσαλίας ὀπίκουροι ἐπεποίητο γὰρ σφίσι συμμαχίη πρὸς αὐτοὺς. Θεσσαλοὶ δὲ σφίσι δεομένοισι ἀπέπεμψαν, κρινῆ γυνῆν χρησόμενοι, χιλιῶν τε ἵππων, καὶ βασιλῆα σφέτερον Κινέω, ἀνδρα Κονιάον. ² Ἐπεὶ τε ἔρχον συμμαχίης Πεισιστράτιδας, ἐμνησθέντες τοιαύτῃ κείραντες τῶν Φαληρέων τὸ πεδίον, καὶ ἰσπασιμον ποιήσαντες τῶν χιλιῶν, ἐπήκων τὰ στρατοπέδῳ τῶν ἵππων. ἐμπροσθε δὲ διέφθειρε δῆλους τε πολλοὺς τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ δὴ καὶ Ἀγχιμόλιον. ³ Ἐπεὶ δὲ προσεγγισμένοι αὐτῶν ἐς τὰς νέας κατέρχοντο. ὁ μὲν δὴ προσεχῶς εὐλῶς ἐκ Λακεδαιμόνος οὕτω ἀπήλαξε καὶ Ἀγχιμόλιου εἰς τὰ φάλαγγας τῆς Ἀθηναίων Ἀλωπεκῆσαι, ἀγρῶν τῶν Ἡρακλίου τῶν ἐν Κωσοσάργει. Μετὰ δὲ, Λακεδαιμόνιοι μέγαν εἶλον φείδοντες, ἀπέπεμψαν ὀπίσθας Ἀθῆνας, στρατηγὸν τῆς στρατίας ἀποδέξαντες βασιλῆα Κλεομένην Ἀναξανδρίδην, σκεῆλι καὶ θάλασσαν φείδοντες, ἀλλὰ κατ' ἤπειρον. ⁴ Ἰσοὶ δὲ ἐσβαλοῦσι ἐς τὴν Ἀθηναίων χώραν ἢ τῶν Θεσσαλέων ἵππων πρὸς τῆν πρὸς ἑσέμειξε, καὶ οὐ μετὰ πολὺν ἔτραπετο. καὶ σφῶν ἐπεσον ἄλλοι πρὸς ἄλλους ἀνδρες. Ἐπεὶ δὲ προσεγγισμένοι, ἀπαλλάσσοντο ὡς εἶχον ἰδίᾳ Θεσσαλίας. Κλεομένης δὲ ἀπὸ κέρους ἐς τὸ ἄστυ ἄμα Ἀθηναίων ἰσοὶ βαλομένοισι εἰς ἐλευθερίῳ, ἐπολιόρχεσθαι τὸν τυραννοῦς, ἀπὸ γυμνοῦς ἐν τῷ Πελασγικῷ τείχει. Καὶ εὐθέως ἢ πρῶτος αὐτῶν ἐξείλοντο Πεισιστράτιδας ἄνδρα Λακεδαιμόνιοι. ἔτε γὰρ ἐπέδρῳ ἐπεισέον ποιήσαντες οἱ τε Πεισιστράτιδας οἱσὶ ἐπορῶσι δὲ παρεσκευάσαντο πολιορκήσαντες τε αὐτῶν ἡμέρας ὀλίγας, ἀπαλλάσσοντο ἐς τὴν Σπάρτην. νῦν δὲ σιωπῆ τῶν ἰσοῦν κακῆ ἐπεγγέμετο, ἰσοὶ δὲ ἢ αὐτῆ αὐτῆ συμμαχίης. 196

¹ Hic fuit primae expeditionis Lacedaemoniorum exitus. ² Nec vero Pisistratidas vlla ratione eiecissent, vel prostrigassent Lacedaemonii, quippe qui de trahenda in longum obsidione non cogit. & Pisistratidas communitate bene instructi erant: ideoque vbi per aliquot dies obsedissent, Spartam reuersi fuissent. Sed res contigit quae ut illis perniciofa, ita his adiumento fuit.

ἡπεικλιθέμενοι γὰρ ἔξω τῆς χώρας **α** παῖδες τῆς
 Γεισις ραυιδέων ἠλωσαν. τὸν δ' ὡς ἐγγύεον, πῶρτη
 αὐτέων τὰ παρήματα σωετέταρακτο. παρέστη
 σδμ δ' ὅτι μαδῶ (οἷσι τέμνοισι, ἐπ' οἷσι ἐβούλοντο
α Αἰτωαῖοι. ὥστε ἐν πέντε ἡμέρησι ἐκχωρήσαν
 ἐκ τῆς Αἰθίης. μὲν δ' ἔξω χωρησδμ ἐς Σίγειον δ'
 ἐπὶ τῷ Σκαμανδρῷ, ἀρξάντες μὲν Αἰτωαίων ἐπ'
 ἔπειτα ἐξ ἑτέρας ἐπέκοντα, ἐόντες δ' οὐρι ἀνεκάν Γυ-
 λιοί τε ἔκ Νηλεΐδα, ἐκ τῶν αὐτέων γερονότες, καὶ
α ἀμφὶ Κόδρον τε ἔκ Μέλανθον οἱ φερέτερον ἐπὶ 10
 λυδες ἐόντες, ἐγγύεον Αἰτωαίων βασιλῆες. ἐπὶ
 τῶν δ' καὶ τῶν οὐνομα ἀπεμνημόνευσε Ἰππο-
 κράτης τῷ παιδὶ γέσθαι **α** Γεισις ραυην, ὅτι τῷ
 Νέστορος Γεισις ράτου παιδὶ γέσθαι ἔπιπυμίω.
 ἔπειτα μὲν Αἰτωαῖοι τυραννῶν ἀπηλλάχθησαν. ὁ-
 γα δ' ἐλευθερωθέντες ἐρξάν ἢ ἐπαθον ἀξιοχρεῶ ἀσ-
 ηήσους, ὡρὶν Ἰωνίω τε ἀποστῶμα ἀπὸ Δαρείου, ἔ-
 Αἰσα γέρεα **α** Μιλήσιον ἀπικόμενον ἐς Αἰτωας
 χεῖσαι σφέων βοήθειαν, ταῦτα παρὰ φερέσω.
 Αἰτωαῖοι, εὐδοῖαι καὶ ὡρὶν μεγάλη, ὅτε ἀπαλλα- 20
 χθεῖσαι τυραννῶν, ἐγγύεον μέζονες. ἐν δ' αὐτοῖσι
 δύο ἀνδρες ἐδιδάσθησαν, Κλεισθένης τε, αἰὲρ Αἰ-
 κμασιδίδης, ὁσπερ δὴ λόγον ἐχθρὸν Πυθίω ἀναπύ-
 σαι καὶ Ἰσχυρῆος ὁ Τισάνδρου, οἰκίης μὲν ἐὼν δοκί-
 μῶν, ἀταρ τὰ ἀνεκάν σδμ ἐχθρῶ φερέσαι. γυνοῖ
 δὲ **α** συγγόμενοι αὐτῷ Διὶ Καρίω οὐρι **α** ἀνδρες ἐ-
 σασιασδμ παρὶ δυνάμιος ἐσπυόμενος δὲ ὁ Κλει-
 σθένης **α** δῆμον παροσημαίεζται μὲν δ' τετρα-
 φύλοισ ἐόντας Αἰτωαῖοις, δεκαφύλοισ ἐποίησε,
 τῶν Ἰωνος παίδων Γελέοντος καὶ Αἰγικέρεος ἔκ Αἰρ- 30
 γάδεω καὶ Ὀπλητος, ἀπαλλάξας τὰς ἐπιπυμίας
 ἐπιπυμίων δ' ἐτέρων ἠρώων ἐπιπυμίας ἔξωθεν,
 παρὲξ Αἰάντος. τῶν δὲ, ἀτε ἀσχυρίτονα καὶ
 σύμμαχον ξείνον ἐόντα, παροσημαίεζται. Ταῦτα δ'
 δοκεῖν ἐμοί, ἐμιμέετο ὁ Κλεισθένης ἔπειτα **α** ἐαυτῷ
 μὴ ἐπαίεζται Κλεισθένα **α** Σικυωνίον τυραννον
 Κλεισθένης γὰρ Αἰργείοισι πολεμήσας, τῶν μὲν,
 ῥα φερέσαι ἐπαυσε ἐν Σικυωνίῳ ἀγωνίζεσθαι τῶν Ὀ-
 μηρείων ἐπέων ἑίνεκα, ὅτι Αἰργεῖοι τε καὶ Αἰργες τὰ
 πολλὰ πῶρτων ὑμνεῖσται. τῶν δ' (ἠράδον γὰρ ἔχοντες) 40
 ἐν αὐτῇ τῇ ἀγρῇ τῶν Σικυωνίων Αἰρησῶν τῶ Τα-
 λαοῦ) τῶν ἐπέστησε ὁ Κλεισθένης ἐόντα Αἰργεῖον,
 ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς χώρας. ἐλθάν δ' ἐς Δελφοὺς, ἐχρη-
 σθησάμενος εἰ ἐκβαλεῖ τὸν Αἰρησον ἢ δὲ γε Πυθίῃ χεῖ-
 οἰ φερέσαι, Αἰρησον μὲν **α** Σικυωνίων βασιλῆα,
 ἐκείνον δ' ἐλευθερῶσαι. ἐπει δ' ὁ θεὸς τῶν ἑσπερ παρεδίδω,

2. ἰόντο

2. τῶν τε

nam filii Pisistratidarum qui clam ex-
 tra regionem supponebantur, interce-
 pti sunt. Quo ex facto omnes eorum res
 perturbatae sunt, & pro redimendis fi-
 liis ad voluntatem Atheniensium transi-
 egerunt ut intra quinque dies ex Attica
 excederent. Moxq; in Sigeum quod est
 supra Scamandrum concesserunt, quum
 sex & triginta annos regnassent oriundi
 e Pylo atque a Neleo, ex eisdem pro-
 gnati ex quibus ii qui fuere cum Co-
 dro ac Melantho, qui prius adventitii,
 tamen Atheniensium reges euasere.
 Ea; de re Hippocrates Pisistrati pater,
 repetita memoria Pisistrati filii Nesto-
 ris, idem nomen filio suo imposuit. Hoc
 Athenienses modo tyrannis liberati
 sunt. Qui recepta libertate, quacumq;
 aut fecere aut passi sunt memoratu di-
 gna, antequam Ioniam defecerit a Dario,
 & Aristagoras Milelius Athenas oratu
 auxilia venerit, haec prius edisseram.
 Athenarum, quum magnae fuissent antea, 10
 tunc tamen tyrannis liberatae, extitere
 maiores. in quibus duo viri praepolle-
 bant, Clisthenes, vir Alcmaeonides qui
 (ut fama fert) Pythiam persuaserat: &
 Isagoras, Tisandri filius, illustri quidem
 familia, sed quam vetusta non queo af-
 firmare: eius tamen cognati Ioui Cario
 immolant. Hi viri per factiones de po-
 tentatu contendebant. Clisthenes, quum
 vinceretur, populum amplectendo, ex
 quatuor tribubus mox decem effecit,
 cognominibus Ionis filiorum, Peleonti-
 tis & Aegicoris & Argadei & Hopletis,
 in alia commutatis quae ipse inuenit,
 aliorum heroum indigenarum, praeter-
 quam Aiakis: quem etsi hospitem,
 tamen adiecit, utpote finitimum ac so-
 cium. Quae in re videtur mihi Clithe- 15
 nes hic avum suum maternum Clithe-
 nem Sicyonis tyrannum fuisse imitatus.
 ille enim, quum bellum gessisset cum
 Argiuis, summouit e Sicyone certami-
 na canentium poemata, ob Homeri
 carmina, in quibus Argos atque Argiui
 tantopere celebrantur. Neq; haec mo-
 do summouit, sed etiam optauit monu-
 mentum Adraasti, Talai filii, quod erat in
 ipso Sicyoniorum foro, quia fuerat Ar-
 giuis, exterminare: ideoque Delphos
 adiit ad oraculum consulendum nun-
 quid Adrastum eiiceret. Cui Pythia re-
 spondens, inquit, Adrastum quidem Si-
 cyonium regem esse, ipsum vero, lapidatorem.
 Id non concedente sibi deo, Clisthenes

1 Pisistratidarum enim liberi dum clam e regione subducerentur, deprehensi fuerunt. Quo, etc. 2 Ex quibus Codrus & Melanthus, qui prius aduenz, etc. 3 Pythia persuaserat ut id faceret quod paulo ante narratum est. 4 Geleontis

reuerfus

reuerfus exco-
 las ipse dem-
 case sibi vili-
 has nunciaro-
 nem Melan-
 que tribu-
 intulit: ar-
 ignatum
 loco, in q-
 Quod factu-
 micilium A-
 item scitum e-
 Melanippus in
 hianum extr-
 Melanippo d-
 quibus illum
 no: e prosequ-
 regio Polybi-
 beris decceder-
 gavit nepoti
 cyonii cum
 bantur, cum
 non Dionys-
 rentur. at
 Libero, cetero
 nippo dicant
 git. Tribu-
 rent eadem S-
 alia nomina e-
 cyonios pluri-
 quippe hypo-
 4 vltima
 praeterquam
 id est a suo
 hitribules A-
 rorum autem
 li, Oneata
 re, id est, p-
 bus Sicyoni-
 eo defuncto,
 quae postea
 transtulerunt,
 manates: qui
 runt, impo-
 Egiolo Adra-
 Clisthenes
 praeterquam
 dem ipse de lo-
 sibi cognomi-
 enim populus
 exagatus, po-
 ritatem ad sua-
 boum nomina
 plures ex pau-
 pro quatuor
 id est tribuum
 tribus distribu-

reuerfus excogitabat quo pacto Adra-
 ftus ipfe demigraret. Quod ubi excogi-
 taffe fibi uifus eft, mifit ad Bceotias The-
 bas nunciatum, uelle fe afferre Sicyo-
 nem Melanippum Aftaci filium. Eum-
 que tribuentibus Thebanis, in urbem
 intulit: atque ei fanum in ipfa curia de-
 signatum exadificauit munitiffimo in
 loco, in quem intulit Melanippum.
 Quod factum deberet existimari inimi-
 ciffimum Adrafto, quod & Mecif-
 tem fratrem eius & Tydeum generum
 Melanippus interfeciffet. Clifthenes u-
 bi fanum extruxit, hostias & dies feftos
 Melanippo dedit ab Adrafto ereptos,
 quibus illum Sicyonii magno cum ho-
 nore profequi confueuerant. Etenim
 regio Polybi fuerat, qui, quum sine li-
 beris decederet, imperium Adrafto le-
 gavit nepoti fuo ex filia. eum igitur Si-
 cyonii cum aliis honoribus profeque-
 bantur, cum uero tragicis choris, ita ut
 non Dionyfium, fed Adraftum veneren-
 rentur. at Clifthenes choros quidem
 Libero, ceteras uero ceremonias Mela-
 nippo dicauit. Hæc ille in Adraftum e-
 git. Tribus autem Dorienfium ne fo-
 rent eadem Sicyoniis quæ Argiuis, in
 alia nomina commutauit: ex quibus Si-
 cyonios plurimum ridiculos reddidit.
 quippe hyos & onou, id est, fuis & afini,
 uelima nomina pro priftinis impofuit,
 præterquam tribui fuæ, cui à fua arche,
 id est à fuo imperio, nomen indidit. itaq;
 hi tribules Archelai uocabantur: cete-
 rorum autem alii, Hyata, id est, fuales: a-
 lii, Oneata, id est, afinales: alii, Chœrea-
 ta, id est, porcales. His tribuum nomi-
 nibus Sicyonii, & Clifthene imperante, &
 eo defuncto, ad fexaginta annos ufi funt,
 quæ poftea inter fe reputantes, in alia
 tranftulerunt, Hylleas, Pamphylos, Dy-
 manates: quarta tribui quam adiece-
 runt, impofito cognomine Ægiales, ab
 Ægialo Adrafti filio. Hæc Sicyonius
 Clifthenes: & ipfe (ut mihi uidetur)
 præ contemptu Ionum, ne forent ead-
 em ipsis & Ionibus tribus, Clifthenem
 fibi cognominem imitatus eft. Quum
 enim populus Athenienfis fuiffet antea
 exagitatus, pofteaquam omnium auto-
 ritatem ad fuam unius redegit, tum tri-
 buum nomina cenfuit immutanda, &
 plures ex paucioribus faciendas, decem
 pro quatuor, & totidem phylarchos,
 id est, tribuum præfectos. Ita populo in
 tribus diftributo atque composito, erat

ἀπελθὼν ὀπίσω, ἔβη λυθὲρ μνηστὴρ τῆ αὐτῆς ὁ γ. ἰ. φ. π. α.
 Ἀδρηστος ἀπαλλάξεται. ὡς δὲ ὁ δὲ βυρῆα, ἔδωκε,
 πῆμα φασ ἐς Θήβας τὰς Βοιωτίας, ἔφη θελῶν ἐπαγα-
 γέαι. Μελαίωπον ὁ Ἀσκαρῶ. ὁ δὲ Θεβαῖοι ἔδω-
 σαν ἐπαγαγῆμος ὁ Κλεφθένης. Μελαίωπον,
 τέρμος ὁ ἀπέδδξε ἐν αὐτῶ τῶ φρυτανήω, καί μιν
 ἰδρυσε ἐν αὐτῶ ἐν τῶ ἰαυρητάω. ἐπηγάγετο ὁ
 Μελαίωπον ὁ Κλεφθένης (ὃ γὰρ τὸ δει ἀπηγῆ-
 (αατα) ὡς ἐχθιστὸν εὐόντα Ἀδρηστω. ὅς τὸν τε ἀδελ-
 φεὸν ὁ Μηκιστὰ ἀπεκτόνεε, καὶ τὸν γαμβρὸν Τυδέα.
 ἐπὶ τε δὲ ὁ τέρμος ἀπέδδξε, θεσίας τε καὶ ὀρτάς
 Ἀδρηστω ἀπελθῆμος, ἔδωκε τῶ Μελαίωπω. ὁ
 δὲ Σικυωνίοι ἐώτασι μεγαλωσί καρτα ἡμῶν ὁ Ἀ-
 δρηστων. ἡ γὰρ χῶρη αὐτῆ Πολέβας. ὁ δὲ Ἀδρηστος
 ἡ Πολύβου θυγατρὶδεός ἀπαις ὁ Πολύβος τελευ-
 τῶν διδοὶ Ἀδρηστω πλὴν ἀρχῆς. ἄ τε δὴ δῆα ὁ Σι-
 κυωνίοι ἐτίμων τὸν Ἀδρηστων, καὶ δὴ παρῶς, ἄ πάθεα
 αὐτῶ τραγκῆσι χροῖσι ἐγέραμεν. τὸν μὲν Διόνυσον δὲ
 ἡμέωντες, ὁ δὲ Ἀδρηστων. Κλεφθένης δὲ χροῖσι μὲν
 τῶ Διονύσω ἀπέδωκε, πλὴν δὲ δῆα θεσίω τῶ Με-
 λαίωπω. αὐτῶ μὲν ἔς Ἀδρηστων ὁ ἐπιποίητο Φυ-
 λας ὁ τὰς Δωριέων, ἵνα δὴ μὴ αὐτῶ εἴωσι τοῖσι Σι-
 κυωνίοισι ἐ τοῖσι Ἀργείοισι, μετέβαλε ἐς δῆα ἔνο-
 ματα. ἐνθα καὶ πλείστον κατεγέλασε τῶ Σικυωνίων. 197
 ἔπι γὰρ υἱός τε ἐνοῦ τὰς ἐπωνυμίας μεταπίθεις,
 αὐτῶ τελευτῶν ἐπέθηκε, πλὴν τῶ εἰωτῶ φυλῆς.
 αὐτῶ τῶ ἑωτῶ ἀπὸ τῶ εἰωτῶ ἀρχῆς ἔτερο. ἔπει μὲν
 δὴ Ἀρχέλαοι ἐκαλέοντο ἔτεροι δὲ, Ὑάται δῆα ὁ,
 Ονεάται ἔτεροι δὲ, Χοιρεάται. τῶ τοῖσι τοῖσι ἔνομα-
 σι τῶ φυλέων ἐχρέωντο οἱ Σικυωνίοι, καὶ ἔπι Κλεφθε-
 νεος ἀρχῆς. ἐ ἐκείνῳ τεθνεώτος, ἐτι ἐπὶ ἔτεα ἐξή-
 κοντα. μετέπειτα μὲν τοῖσι λόγον σφίσι δόντες, μετέ-
 βαλον ἐς τὸν Ὑλέας καὶ Παμφύλους ἐ Δυμμά-
 τας τετάρτους ὁ αὐτοῖσι παρῶθεν ἔπι τῶ Ἀδρηστω
 παιδὸς Αἰγιδέος, πλὴν ἐπωνυμῶν παιδῶ μὲν κεκλη-
 ῶ Αἰγιδέας. Ταῦτα μὲν νῦν ὁ Σικυωνίος Κλειθε-
 νης ἐπιποίηκε. ὁ δὲ δὴ Ἀδρηστος Κλεφθένης, ἐὼν τῶ
 Σικυωνίῳ τῶ τῶ θυγατρὶδεός, καὶ ὁ ἔνομα ἔπι τούτῳ
 ἔχων, δοκέει μοι, ἐ ἐπὶ ὑπεειδῶν Ἴωνας, ἵνα μὴ
 σφίσι αὐτῶ εἴωσι φυλαὶ ἐ τοῖσι, τῶ ὁμῶνυμον Κλε-
 φθένα ἐμιμήσατο. ὡς γὰρ δὴ ὁ Ἀδρηστων δῆμον
 παρότερον ἀπὸ σφῶν, ὅτε παρῶν παρῶς πλὴν εἰω-
 τῶ μοίρω παρῶς ἔθηκε, τὰς φυλάς μετωνόμασε, ἐ
 ἐποίησε πλὴν ἑλασσόνων. δέκα τε δὴ φυλαρ-
 χους ἀπὸ τεσσάρων ἐποίησε, δέκα δὲ καὶ τὸν δῆμοις κα-
 τένεμε ἐς τὰς φυλάς. αὐτῶ δὲ δῆμον παρῶς τέρμος

VIII

IX

1 Reducere, Sic in seq. 2 Reduxit autem Melanippum Clifthenes (hoc enim narrandum est) ut Adrafto inimiciffimum, quod & Mecist. 3 Eius infortunia choris tragicis decorabant, 4 Cognomina enim eorum mutans in alia quibus uis & dion, id est, fuis & afini, appellationes præfixa essent, uelimas syllabas addebat. 5 Quum apud se expendissent, 6 Post Clifthenes, aude, fecerat. Athenienfis autem Clifthenes, quum huius Sicyonii esset ex filia nepos, & ab eo nomen haberet, etc.

πολλῶν κατ' ἄρθε τῆν ἀπίστωτων. Ἐν τῶν
 μέρει δὲ ἑωυτῶν οἱ Ἰσαγόρης ἀπίτεκνᾶται (α) δὲ
 ἔπι κλέεται Κλεομένης (β) Λακεδαιμόνιον, Ἰσο-
 μένον ἑωυτῶν ξείνον ἄπο τῆς Πείσης ἐπίδῶν πολι-
 ορκίης. (γ) δὲ Κλεομένης εἶχε ἀγίτη φοιτᾶν πα-
 ρὰ τῶ Ἰσαγόρῳ τῶν γυνάικα. (α) μὲν δὲ πρῶ-
 τὰ πέμπτων ὁ Κλεομένης ἐς τὰς Ἀθῆνας κήρυκα,
 ἐξέβαλε Κλεισθένα, καὶ μετ' αὐτῶ ἄλλοις πολλοῖς
 Ἀθῆναίων, ἑὸν ἐναγέας ἐπιλέγων. ταῦτα δὲ
 πέμπτων, ἔλεγε ἐκ διδασχῆς τῶ Ἰσαγόρῳ. (α) μὲν
 γὰρ Ἀλκμαωνίδα καὶ (α) συσασιώται αὐτῶν εἶ-
 χον ἀγίτη τῶ φόνου τούτου· αὐτῶ δὲ οὐ μετεῖχε,
 οὐδ' (α) φίλοι αὐτῶ. οἱ δὲ ἐναγέας Ἀθῆναίων
 ἔδε ὠνομάθησαν· ἡὲ Κύλων τῆν Ἀθῆναίων ἀ-
 νήρ Ὀλυμπιονίκης· ἐπὶ τὴν τυραννίδι ἐκόμισε
 παρ' αὐτοῖσιν ἀμύμονος δὲ ἐπαρτήν τῆν ἡλικιωτέον, κα-
 τὰ λαβεῖν τῶ ἀκρόπολιν ἐπειρήθη· οὐ δυνάμενος
 δὲ ἐπιπρατῆσαι, ἰκέτης ἵζετο πρὸς τὸ γαλα. τού-
 τος αἰτία σιμῶν (α) παρ' αὐτοῖσιν τῆν Ναυκραίων, οἱ-
 παρ' ἐμῶν ὅτε τὰς Ἀθῆνας ἔπερῶντο, πλὴν 20
 θανάτου. φονδύσαι δὲ αὐτῶ ἀγίτη ἔχει Ἀλκμαω-
 νίδα. ταῦτα πρῶ τῆς Πείσης ἐπὶ τῆς ἡλικίης ἐγ-
 νετο. Κλεομένης δὲ ὡς πέμπτων ἐξέβαλε Κλει-
 σθένα καὶ ἑὸν ἐναγέας, Κλεισθένης μὲν αὐτῶ ἔπε-
 ἐξέχε· μὲν δὲ, ὅτε ἐν ἡσπον παρῶ ἐς τὰς Ἀθῆ-
 νας ὁ Κλεομένης, οὐ σὺν μεγάλῃ χεῖρ. ἀπικόμε-
 νος δὲ ἀγῆλα τῆ ἐπακόσια βῆσις Ἀθῆναίων,
 (α) (α) ἔπερῶν ὁ Ἰσαγόρης. ταῦτα δὲ ποιήσας,
 δούτερον τῶ βουλίω καταλύει ἐπειρᾶν. τει-
 κοσίοισι δὲ τῶ Ἰσαγόρῳ σασιώται τὰς δούρας 30
 ἐνεχείριζε. ἀγίτη τῆς δὲ τῆς βουλῆς, καὶ οὐ βε-
 λομένης πείθεσθαι, ὅ, τε Κλεομένης καὶ ὁ Ἰσαγόρης
 καὶ (α) σασιώται αὐτῶ καταλαμβάνοισι τῶ ἀκρό-
 πολιν· Ἀθῆναίων δὲ (α) λοιποὶ (α) αὐτῶ φερόντων
 τῶ ἐπολιόρχεον αὐτῶ ἡμέρας δύο. τῆ δὲ τρίτη ὑ-
 πόσπονδοι ἐξέρχονται ἐκ τῆς χώρας ὅσοι ἔσαν αὐτῶν
 Λακεδαιμόνιοι. ἐπετελέσθω δὲ τῶ Κλεομένης ἡ
 φήμη. ὡς γὰρ ἀγέθη ἐς τῶ ἀκρόπολιν, μέλλων
 δὲ αὐτῶ καταχρῆσθαι, ἡε ἐς τὸ ἄδυτον τῆς θεοῦ,
 ὡς παρ' αὐτῶν. ἡ δὲ ἰρείη ἐξῆλυσε ἄσασα ἐκ τῶ θεοῦ 40
 νου, ὡρὶν ἡ τὰς δούρας αὐτῶ ἀμείψαι, εἶπε, ὦ ξείνε
 Λακεδαιμόνιε, πάλιν χώρει, μηδὲ ἔσθ' ἐς τὸ ἰ-
 ρόν. οὐ γὰρ θεμιτὸν Δωριβοσι παρίεναι ἐν ταῦ-
 τῶ. ὅ, εἶπε, ὦ γυνάικα, ἀλλ' οὐ Δοριβὸς εἶμι, ἀλλ'
 Ἀχαιοῦ. ὁ μὲν δὲ τῆ κληδόνι ὅτε ἐν χρεώμενος,

multo superior iis qui erant contrariae
 factionis. 1 Superatus in partibus Isago-
 ras, hoc inuicem excogitavit, ut Cleo-
 menem Lacedaemonium aduocaret, iam
 inde ab obsidione Pisistratarum sibi
 hospitem factum: qui quidem culpaba-
 tur quod ad uxorem Isagorae ventitaret.
 is misso primum Athenas caduceatore,
 Clisthenem eiecit, & cum eo alios com-
 plures Athenienses, eos enageas vocans,
 q.d. piaculares, videlicet admonitu Isa-
 gorae haec dicens. nam Isagoras atque a-
 mici eius non erant affines caedis cuius
 infimulabantur 2 Alcmaeonidae, & qui
 Atheniensium erant enagees, ita nomi-
 nabantur, qui piaculo obstricti erant. Cy-
 lon quidam Atheniensis vir olympionice-
 affectata tyrannidis compertus est.
 Simulato nanq; aequalium sodalitio ar-
 cem occupare conatus est. Id quum ef-
 ficere non potuisset, assedit simulacro
 dei supplex, ipse ac socii. hos illinc sub-
 mouerunt quidem magistratus Naucrati-
 orum, qui tunc Athenas incolebant,
 data fide puniendi eos citra mortem: sed
 culpa horum mox interfectorum fuit pe-
 nes Alcmaeonidas. Haec ante Pisistrati
 aetatem gesta sunt. Vbi autem Cleome-
 nes per nuncium eiecit Clisthenem atq;
 piaculares, quamuis Clisthenes ipse pro-
 fugisset. nihilo secius Athenas venit, no-
 magna cum manu, atque illinc septin-
 gentas familias militares Atheniensium,
 tanquam piaculo contaminatas, rele-
 gavit, quas ei suggererat Isagoras. Hoc
 acto conabatur secundo loco senatum
 dissolvere, & magistratus trecentis Isa-
 gorae militibus mandare: verum relu-
 ctante senatu, atque obtemperare no-
 lente, Cleomenes Isagorasque cum suae
 factionis hominibus arcem occuparunt.
 quos ceteri Athenienses cum senatu
 sentientes, biduo obsederunt: tertio die
 quicumque Lacedaemonii ibi erant, ac-
 cepta fide, regione discesserunt, 3 rato
 effecto quod Cleomeni dictum est. nam
 ei ad occupandam arcem ascendenti,
 & ad dei penetrabile consulendi gratia
 eunti, exurgens e sella sacerdos, ante-
 quam ille valuas referaret, Lacedaemo-
 nie, inquit, hospes, retro redeas, neve
 templum introeas. non enim Doribus
 huc introite fas est. Cui Cleomenes, E-
 go, inquit, mulier, Dores non sum, sed
 Achaus. Itaque admonitu vti nolens,

25. 111 μω

25. 111

25. 111 30

25. 111 40

1 Superatus autem vicissim Isagoras, hoc contra excogit. 2 Alcmaeonidae enim & qui earundem partium erant, caedis huius inuidiam sustinebant, at ipse Isagoras nequaquam, nec eius amici. Enagees autem inter Athenienses ita nominati fuerunt. 3 Omine Cleomeni rato effecto. Id est, Rato effecto eo quod omine portendebatur Cleomeni. vel, Exitu omen approbante Cleomeni. Quod autem hic φήμω, statim post, κληδόνια vocat, quod Falla interpret. admonitum.

atque

LXX

LXXI

LXXII

LXXIII

atque in conatu pergens, tunc quoque iterum à proposito cum Lacedæmoniis decidit. Ceteros autem ad necem vincere Athenienses, & in iis Timesitheum fratrem eius, cuius manualia opera atque strenuitatem maximam referre possent. Atque hi quidem in vincula coniecti mortem oppetere. Athenienses autem post hæc reuocatis cum Clithesthe septingentis *militum* familiis, quas Cleomenes exegerat, Sardis mittunt ad contrahendam cum Persis societatem. Intelligebant enim sibi cum Cleomene atque Lacedæmoniis esse bellandum. Ut Sardis venere nuntii, mandataque exposuere, percontatus est eos Artaphernes Hystaspis filius, Sardium prætor, quinam homines essent Athenienses, & vbi terram incolentes, qui focii Persarum fieri orarent. Vbi id ex nuntiis audiuit, ita eis ingenue respondit, Si regi Dario terram darent & aquam, se contracturum cum eis societatem: sin minus, illos abscedere præcepit. Nuntii inter se colloquuti, quod societatem facere cuperent, daturus se esse dixerunt. quo nomine, vbi reuerfi sunt domum, vehementer accusati sunt. Cleomenes, intelligens ab Atheniensibus se & verbis & factis lædi, ex omni Peloponneso copias coegit, dissimulans quem ad finem, quum haberet in animo tum populum Atheniensem vlcisci, tum Isagoram constituere tyrannum, quivna cum eo ex arce decesserat. Comparato exercitu ingenti, ipse Eleusina inuasit, & ex composito Bæotii Oenoem occupavit & Hyfias, vltimos Atticæ populos: & ab altera parte Chalcidenses oræ Atticæ loca populabantur. Athenienses etiam anticipati bello districti, Bæotiorum & Chalcidensium vltione dilata, arma contra Peloponnesenses in Eleusine agentes ferunt. Dumque ambo exercitus conferturi prælium essent, Corinthii, primi omnium secum reputantes iniuste à se agi, auerterunt se, atque abscesserunt. Secundum hos idem fecit Demaratus Aristonis filius, qui & ipse erat rex Spartatarum, & à Lacedæmone copias contraxerat, nec à Cleomene superiori tempore dissenserat. Ob quam regum dissensionem lex apud Spartam lata est, non licere utrique regi cum exercitu prodire. (nam prius prodibant) & his seiuuatis, alterum quoque è Tyndaridis relinquere: qui & isti antehac ab eis euocati, exercitum ambo comitabantur. Porro tunc

ἐπεχειρήσετέ, καὶ τότε πάλιν ἐξέπιπτε μὲν τῶν Λακεδαίμωνιόν. ὅν τ' ἄλλοις Ἀθῆνῶσι κατέδησαν τὸ ὄπι θανάτῳ ἐν τῷ αὐτοῖσι, ἔτι μὴ σῆτον τῶν ἀδελφῶν, τὸ ἔργα χειρῶν τε καὶ λήμματος ἔργῳ αἰ μέγιστα καταλέξαι. ἔτοι μὲν νῦν δεδεδωμένοι ἐτελεύτησαν.

Ἀθῆνῶσι δ' ἔμειψεν τὰ Κλεομένηα καὶ τὰ ἐπιπλάσια ὄπισθα τὰ διωχθέντα ὑπὸ Κλεομένηος μεταπεμψάμενοι, πέμπτοι ἀγγέλους ἐς Σάρδις, συμμαχίῳ βυβλόμενοι ποιήσασθαι πρὸς Πέρσας. ἠπιτέατο

10 ὁ γὰρ σφι πρὸς Λακεδαίμονιους τε καὶ Κλεομένηα ἐκπεπολεμῶσθαι. ἀπικομήτων δ' ἦν ἀγγέλων ἐς τὰς Σάρδις, καὶ λεγόντων τὰ ἐν τεταλμῆα, Ἀρταφέρνης ὁ Ὑστάσπεος, Σαρδίων ὑπάρχος, ἐπηρώτα ἴνες ἐόντες αἰθροποιοὶ καὶ ποιῆσαι οἰκεῖοι, δεοῖατο Περσῶν συμμαχίῳ ἡμεῶν. πυθόμενος δ' ἔπειτα τῶν ἀγγέλων, ἀπεκρούσθαι σφι τὰ δὲ εἰ μὲν διδοῖσι βασιλείῃ Δαρείῳ Ἀθῆνῶσι γῆν τε καὶ ὕδωρ, ὃ δ' συμμαχίῳ σφι σωεῖται. εἰ δ' ἢ μὴ διδοῖσι, ἀπαλλάσσει αὐτοὺς ἐκέλευε. ὅ δ' ἀγγελοὶ ὅτι σφῶν αὐτῶν βουλόμενοι, διδοῖν ἔφαθον, βυβλόμενοι δ' συμμαχίῳ ποιήσασθαι. ἔτοι μὲν δὲ ἀπελθόντες ἐς τὴν αὐτῶν, αἰτίας μεγάλας ἔργον. Κλεομένης δ' ὄπισθ' ἄμενος πρὸς ὑβρίαν ἔπειτα καὶ ἔργῳ ὑπὸ Ἀθῆνῶν, σωεῖται γε ἐκ πάσης Πελοποννήσου στρατὸν, ὃ φράζων ἐς τὸ συλλεγεῖν Ἰσαδάμῳ τε ἔτελων τῶν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, καὶ Ἰσαγρέα βυβλόμενος τύραννον καταστήσασθαι.

20 σωεῖται γὰρ οἱ εἶπεν ἐκ τῆ ἀκροπόλιος. Κλεομένης τε δὲ σὺν μεγάλῳ ἐσέβαλε ἐς τὴν Ἐλβσίνα, καὶ ὅ Βοιωτοὶ σὺν σωματῆματος Οἰνόλυ ἀφροῖσι, καὶ Ὑσίας, δῆμοις δὲ ἔχαστοι τῆ Ἀθηναίων. Χαλκιδέες τε ὅτι τὰ ἔτερον εἰσίνοντο, ὅτιόντες χῆρες τῆ Ἀθηναίων. Ἀθῆνῶσι δ' καὶ ἀμφιβολίῃ ἔργῳ, Βοιωτῶν μὲν καὶ Χαλκιδέων ἐσῆσαν ἐμειλον μνήμῳ ποιήσασθαι, Πελοποννησίοισι δ' εἶπεν ἐν Ἐλβσίνοι ἀντία ἐγένοντο τὰ ὅσα. Μελλόντων δ' σωματῆται τὰ φράσασθαι ἐς μέγιστον, Κορίνθιοι μὲν πρὸς τὰ σφι αὐτοῖσι δόντες λόγον ὡς ἔποιον τὰ δίκαια, μετέβησαν τε καὶ ἀπαλλάσσαντο μὲν τῶν Δημαρήτος ὁ Ἀετῶνος, ἐὼν καὶ εἶπεν βασιλεὺς Σπαρτίητων, καὶ σωεῖται γὰρ τῶν φρασίῳ ἐκ Λακεδαίμονος, ἔσθαι ἐὼν ἀφροῖσι ἐν τὰ σφῶν χῆρα Κλεομένη. σὺν δὲ τῶν τῆς δικασίης, ἐτέθη νόμος ἐν Σπαρτίῃ, μὴ εἶναι ἀπέσθαι ἀμφοτέρους δὲ βασιλῆας, εἰσίνοντες τῆς φρασίης. τίως γὰρ ἀμφοτέρωσι εἶποντο. τῶν βυβλόμενοι δ' αὐτῶν τὸ ἔτερον, καταλείπεσθαι καὶ τῶν Τιωδαειδῶν τῶν ἔτερον. πρὸς τὸ γὰρ δὴ καὶ ἔτοι ἀμφοτέρωσι, ὅτι κλητοὶ σφι ἐόντες, εἶποντο. ὅτε δὴ

198

22. οὐκ ἐστὶν

22. οὐκ ἐστὶν

LXXIII

LXXIV

LXXV

1 Sententiam mutauerunt,

ἐν τῇ Ἐλευσίῃ ὄρεοντες ἄλλοι τῶν συμμάχων
 τὸς τε βασιλῆας τῶν Λακεδαιμονίων ἐκ ὁμολο-
 γούντας, καὶ Κορινθίους ἐκλιπόντας τὴν ἑξῆς, οἰ-
 ζήθησαν καὶ αὐτοὶ ἀπαλασσομένοι. Τέταρτον δὲ τῶν
 ἐπιπέδων Ἀθηναίων ἀπικόμενοι Δωριεῖς, δίστα-
 σάντες ἐπὶ πολέμῳ ἐσβαλόντες, καὶ δὲ ἐπὶ ἀγαθῶν ἑπιπέ-
 δων τῶν Ἀθηνῶν. πρῶτον μὲν, ὅτε καὶ Μέγα-
 ρα κατόικισαν, ἔπειτα ὁ πόλις ἐπὶ Κόδρου βασιλεύ-
 οντος Ἀθηνῶν, ὁρῶντας αὐτὸν καλέοιτο· δεύτερον δὲ
 καὶ τρίτον, ὅτε ἐπὶ Πεισιφρατίδων ἐξέλασιν ὄρη-
 γέντες, ἐκ Σπαρτίας ἀπικόντο· τέταρτον δὲ ὅτε,
 ὅτε ἐς Ἐλευσίνα Κλεομένης ἀγῶν Πελοποννησίου
 ἐσέβαλε. οὕτω τέταρτον ὅτε Δωριεῖς ἐσέβαλον ἐς
 Ἀθῆνας. Διαλυθέντος ἂν τῶν πόλεως τῆσθε ἀ-
 κλεῶς, ἐν ταῦτα Ἀθηνῶσι Ἰννασσομένοι, βουλομένοι,
 πρῶτα φρασίῃ πειρώσασθαι ἐπὶ Χαλκιδέας. Βοι-
 ωτοὶ δὲ τοῖσι Χαλκιδέοσι βοηθήσοι ἐπὶ τῶν Εὐει-
 πων. Ἀθηνῶσι δὲ ἰδοῦσι τῶν Βοιωτῶν, ἔδξε πρῶ-
 τερὸν τοῖσι Βοιωτοῖσι ἢ τοῖσι Χαλκιδέοσι ἐπιχει-
 ρῆν. συμβάλλοι τε δὲ τοῖσι Βοιωτοῖσι ἄλλοι τῶν
 οἰκιστῶν, ἐπὶ πολλῶν ἐκράτησαν· κατὰ δὲ πολλοὺς φονδύ-
 λαντες, ἐπὶ τακοῖσι αὐτῶν ἐζώρησαν. τῆσθε αὐτῆσθε
 ταύτης ἡμέρης ἄλλοι τῶν Ἀθηνῶν Διαβάντες ἐς τὴν Εὐ-
 βοίαν, συμβάλλοι καὶ τοῖσι Χαλκιδέοσι. νικήσαν-
 τες δὲ καὶ τῶν, τετρακισχίλιους κληροῦντες ἐπὶ
 τῶν ἰσποβατῶν τῆσθε λείποισι ἄλλοι τῶν ποβα-
 τῶν ἐκάλειοντο ἄλλοι τῶν Χαλκιδέων. ὅσοι δὲ
 τούτων ἐζώρησαν, ἅμα τοῖσι Βοιωτῶν ἐζώρημέ-
 νοισι εἶπεν ἐν φυλακῇ, ἐς πέδας δέξαντες. χροῖον
 δὲ ὑστερὸν ἔλυσσιν σφῆρας διμνέας ἄπο τιμησσομένοι. 30
 τὰς δὲ πέδας αὐτῶν, ἐν τῆσθε ἐδέδεσαν, ἀνεκρέμασαν
 ἐς τὴν ἀκρόπολιν, ἀπὸ ἐπὶ τῆσθε ἐς ἐμὲ ἔσαν περὶ ἑσσομα,
 κρεμάσασθαι ἐκ τειχῶν περὶ φλοισσομένων πυ-
 ρῶν τῶν Μήδου. ἀπὸ τῶν μετῶν τῶν
 πρῶτος ἀπὸ τῶν τετραμνῶν, καὶ τῶν λυτῶν τῶν
 δεκάτιον ἀνέστησαν, ποιησσομένοι τέτριον χάλ-
 κειον· τῶν δὲ, δεξιοτέρησθε χροῖον ἐσσε πρῶτα ἐσσοντες
 τὰ πρῶτα λαμῶν ἐν τῇ ἀκρόπολι. ἐπιγένοισσα
 δὲ ἄλλοι τῶν, 40
 Ἐθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες
 Παιδες Ἀθηνῶν ἐργασσιν ἐν πολέμου,
 Δεσμῶν ἐκ ἀχλύοισσιν σιδηρῶν ἐσσεσαν ὑβελιν
 Τῶν ἰσποισ δεκάτιον Παλλάδι τασσῶν ἐσσεσαν.
 Ἀθηνῶσι μὲν νῦν ἔξισσιν. δηλοῖ δὲ ἕκαστὸν ἐν μοδ-
 νον, ἀλλὰ πόρταχῆ ἢ ἰσσηρῆ ὡς ἐστὶ χροῖον σπου-
 δασσον, εἰ καὶ Ἀθηνῶσι τυραννοσσομένοι μὲν, οὐδὲ μὲν
 τῶν σφῆρας περὶ οἰκισσῶν ἐσαν τὰ πολέμια ἀμείνοισσιν,

ceteri socii qui erant in Eleusine, cer-
 nentes non conuenite inter reges, &
 Corinthios aciem deseruisse, & ipsi di-
 lapsi abierunt. Quarto tunc Diores in
 Atticam profecti sunt, bis ad bellandum
 ingressi, bis ob Atheniensium multitu-
 dinis commodum. Primo, quum Me-
 garam coloniam deduxerunt, hæc expeditio recte vocetur, sub Codro Atheni-
 ensium rege: iterum ac tertio, quum ad
 expellendos Pisistratidas ex Sparta ventum
 est: quarto, quum Cleomenes Pelopon-
 nenses ducens, Eleusinem inuasit. Ira
 quarto tunc Diores aduersus Athenas ex-
 peditionem sumpserunt. Dilapsus igitur
 indecore hoc exercitu, ibi Athenienses
 volentes ultum ire iniurias, primam ex-
 peditionem fecerunt aduersus Chal-
 cidenses: quibus Bœotii ad Euripum iere
 suppetias. His conspectis Athenienses
 putarunt sibi cum eis prius quam cum
 Chalcidensibus pugnam conferendam.
 itaque congressi cum illis egregie su-
 perant, per multisque eorum caesis, se-
 ptingentos capiunt. Eodem die trans-
 gressi Eubœam, cum Chalcidensibus
 conflixere: quibus etiam victis, quatuor
 millia colonorum in prædiis hippoba-
 tarum, q. d. equitum, reliquerunt. hippo-
 batarum autem apud Chalcidenses voca-
 bantur locupletes. Horum quoscunque
 ceperunt, vna cum Bœotiorum captiuis
 victos in carcerem coniecerunt: quos
 aliquanto post binis multatos minis
 soluerunt: eorumque vincula quibus al-
 ligati fuerant, in arce suspenderunt: quæ
 ad meam vsque memoriam extabant,
 pendentia è muris à Medo ambustis,
 eregione cœnaculi ad occasum spectan-
 tis. Decimam quoque redemptionis
 consecrarunt, facta ærea quadriga, quæ
 ad sinistram manum intrantium statim
 in propylæa arcis stabat, cum hac inscri-
 ptione,
*Attica perdomitis acri sub Marte iuuen-
 tus
 Bœotum populis Chalcidicaque manu,
 Damna rependerunt vinculis & carcere
 cæco,
 Quorum hæc de decima stant tibi Pallas
 equæ.*
 Et Athenienses quidem augescabant.
 Iuris autem æquabilitatem esse rem bo-
 nam, non ex vno tantum, sed vndique da-
 tur intelligi: si Athenienses etiam quam-
 diu tyrannis subiecti fuerunt, nullis fini-
 timorum in bello præstantiores erant:

1 Pecuniarum à singulis in pretium redemptionis persolutarum

liberati

liberati vero tyrannis, multo omnium primi exire. Vnde liquet, eos dum tyrannis parebant, ¹ de industria peccasse, tanquam domino laborantes: at libertate parata, sibi ipsi quisque rem gere properabat. ² Athenienses ita agebant. Thebani autem post hæc viciscendi illos cupidi, sciscitatum ad deum miserunt. Quibus respondens Pythia, negabat per sese eos posse illos vicisci, iubebatque ut ³ ad famæ celebritatem referentes rogarent sibi proximos. ⁴ Reuersis qui missi ad oraculum erant, ac responsum exponentibus, Thebani illud nihili facientes quod referebatur, ut rogarent proximos, dicebant, Nunquid non proxime nos incolunt Tanagrai Coronæique & Thespientes, qui nostri assidue commilitones, alacri atque concordia in partes animo bella nobiscum tolerant: quid hos rogari oportet? nunquid potius hoc non habendum pro oraculo? Hæc illis ratiocinantibus, quidam re audita, inquit, Ego quid nobis significare velit oraculum videor mihi intelligere. Afopi duæ filia fuisse traduntur, Thebe & Ægina, quæ quoniam sorores sunt, opinor deum respondere nobis ut Æginetas rogemus vicem nostram vicisci. Thebani, quoniam nulla quam hæc visa est dici potior sententia, protinus misere ad Æginetas orandos auxilia, tanquam proximos, ex dei oraculo. Illi petentibus his auxilia dixere se mittere cum eis Æacidas. Societate Æacidarum freti Thebani, quum lacerassent Athenienses, accepta offensione aduersæ pugnae, iterum auxilia virorum remissis Æacidis orauerunt. Quotum prece moti Æginetæ, tum magnitudine opum inflati, tum pristinae inimicitia quam gessere cum Atheniensibus memores, bellum illis haud indictum intulerunt. Nam quum Athenienses ⁶ Bœotiiis incumberent, ipsi longis nauibus in Atticam traicientes, cum alios multos populos in cetera ora maritima, tum Phalerum diriperunt, magnam ex hac re calamitatem Atheniensibus afferentes. Inimicitia autem quam Æginetæ aduersus Athenienses habebant, ex hoc initio extitit: Epidaurii, quum sua ipsis terra nihil redderet, de hac calamitate Delphicum consulere oraculum. Quibus Pythia iussit ut Damia & Auxesia simulacra erige-

ἀπαλλαχθέντες δὲ τυραννῶν, μαζὲν ὡφείλοτι ἐξέρχονται. δηλοῖ ὡν ταῦτα οὐκ ἀπὸ προσηγορίας, ἀλλὰ ἐκ τῆς ἀπορίας, ὡς δεσποτικῆ ἐργασίᾳ ἐλθόντων δὲ, ἅδ' ἕκαστος ἐαυτῶν προσηγορίᾳ καταργάζεσθαι. οὗτοι μὲν νῦν ταῦτα ἐφάρησαν. Θηβαῖοι δὲ μὲν ταῦτα ἐς θεὸν ἐπέμψον, βουλόμενοι ἰσχυροῦσθαι Ἀθηναιοῖς. ἡ δὲ Πυθίη ἀπὸ σφραγῶν μὲν αὐτῶν εἶπε ἄδ' ἕκαστος ἐξ ἑαυτοῦ ἰσχυροῦσθαι, ἐς Πολύφημον, δὲ Ἰξενεῖχαντας, ἐκέλευε τῶν ἀγγιστὰ δέεσθαι. ἀπελθόντων ὡν τῶν προσηγορίων, Ἰξενεῖχαντας δὲ Ἰξενεῖχαντας, ἀλλίω ποιησάμενοι. ὡς ἐπισημαίνοντες δὲ λέγοντων αὐτῶν τῶν ἀγγιστὰ δέεσθαι, εἶπε δὲ Θηβαῖοι ἀκούσαντες τούτων, Οὐκ ὡν ἀγγιστὰ ἡμῶν οἰκέοισι Ταναγραῖοι τε καὶ Κορωνῆες καὶ Θεσπιεῖς, καὶ οὗτοι γὰρ ἅμα ἡμῖν αἰεὶ μαχόμενοι, προσηγορίας σὺν ἀφ' ἑαυτῶν πόλεμον; ἢ δεῖ τούτων γε δέεσθαι; ἀλλὰ μάλλον μὴ οὐ τὸ ἢ δὲ χρηστῆριον. Τοιαῦτα δὲ ἐπισημαίνοντες, εἶπε δὲ κοινῶς, Ἐγὼ μοι δοκέω σιωπεῖν ὅ ἐθέλει λέγειν ἡμῖν ὁ χρηστῆριον Ἀσώπου λέγονται ἡμέτερά τε καὶ Θήβη τε καὶ Αἴγινα τούτων ἀδελφῶν εὐσέων, δοκέω ἡμῖν Αἰγινήτων δέεσθαι τὸν χρηστῆριον ἡμῶν τῶν ἡμετέρων. καὶ, οὐ γὰρ ἡμῶν γνώμη ταύτης ἀμείνων ἐδόκεε φάμεσθαι, ἀντικαταστήσαντες ἐδέοντο Αἰγινήτων, ἐπιμαρτυρούμενοι καὶ ὁ χρηστῆριον σφισθησῆναι, ὡς ἔοντων ἀγγιστῶν. ὁ δὲ σφισθησῆναι ἐπισημαίνοντες τὸν Αἰακίδα συμπεμπειν ἔφασαν. Πειρησάμενοι δὲ τῶν Θεσπιῶν καὶ τῶν συμμαχῶν τῶν Αἰακιδῶν, ἡ τῆς ἡμέρας ἀφ' ἑαυτῶν τῶν Ἀθηναιοῦν, αὐτῶν δὲ Θεσπιῶν πῦρ ἔσαντες, τῶν μὲν Αἰακίδα σφισθησῆναι δίδουσαν, τῶν δὲ αἰδρῶν ἐδέοντο. Αἰγινήτων δὲ, βύδαμονίη τε μεγάλη ἐπαρθέντες, ἔχθη παλαιῆς ἀμνηστῆρες εὐσέων πρὸς Ἀθηναιοῖς, ὅτε Θηβαίων δεσπότητων, πόλεμον ἀκήρυκτον Ἀθηναιοῖσι ἐπέφερον. ἐπισημαίνοντες γὰρ αὐτῶν Βοιωτοῖσι, ἐπιπλάσαντες μακρῆσι νησὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν, καὶ μὲν ἔσαν Φάληρον, καὶ δὲ τῆς ἄλλης τῆς ἑσπέρης πολλοὺς δήμους. ποιησάμενοι δὲ ταῦτα, μέγας Ἀθηναιοῖς εἰσέειπον. ἡ δὲ ἔχθη ἢ πρὸς φειλαμῶν ἐς Ἀθηναιοῖς ἐκ τῶν Αἰγινήτων, ἐγέρθη δὲ δεχθῆς τῆς δὲ Ἐπιδαυρείοισι ἢ γῆ καρπὸν εἶδεν ἀπὸ δίδου πρὸς ταύτης ὡν τῆς συμφορῆς Ἐπιδαυρείοι ἐχέοντο ἐν Δελφοῖσι. ἡ δὲ Πυθίη σφραγῶν ἐκέλευε Δαμῆς τε καὶ Αὐξησίας ἀγάλματα ἰδρύ-

LXXIX

LXXX

LXXXI

LXXXII

1 Remisse agere voluisse. Vel, Operam sedulo non nauasse. 2 Horum igitur res ita se habebant. Vel. Hic igitur erat verum Atheniensium status. 3 Ad Polyphemum, 4 Reuersi consultores oraculi, quod ab eo responsum erat exposuerunt, conuocata concione. Thebani, quum audirent quod illi dicebant, nimirum ut proximos rogarent, Nonne, inquit, proxime nos habitans Tanagr. 5 Imo videndum ne aliud potius sibi velit oraculum. 6 Bæotos bello premerent,

200 **Θ**αδ' και σφι ιδρυσαμνοι, αμνον σωοισαδ' εσω-
 ηρωτεον ων **Θ** Επιδαυριοι κοττερα χαλκωδ ποιον-
 ται **Θ** ααλαματα, η λιθου η Πυθη εδδ' τερα τδ-
 των εα, δηα εδλου ημερης ελαίης. εδδοντ ων οι Επι-
 δαυριοι Αθωαίων ελαίω σφι δδδναυ παμέδδ. ιεθ-
 (ατας δη κείνας νομίζοντες εδ) (λέγε) δ' κ' ως ελαίω
 εσαν δηοδι ηης εδα μδ κατ' εκθνον τ' χρονον, η Α-
 θωοισι) **Θ** δ' βπι βιςδε δάσειν εφασαν, εσω' α' απα-
 ζοισι ετεος εκάστ' τη Αθωαίη τε τη πολιαδδ ιεθ,
 κ' πα' Ερεχθι. κατανέσαντες δ' βπι τδ τοισι **Θ** Ε-
 πιδαυριοι, τ' τε εδδοντ' ετυχον, κ' ααλαματα εκ τ'
 ελαίωων τυτέων ποιησαμνοι, ιδρυσαντ. και η τε ηη
 σφι εφερε καρπον, κ' Αθωαίοισι επετέλεον **Θ** σω-
 εθεντ. Τουτον δε υ' **Θ** χρονον, και **Θ** περ' τυτου,
 Αιγνηται Επιδαυριων ηκουον, **Θ** τε δηα, κ' εχας,
 Δραβαινοντες ες Επιδαυρον, εδδδσαν τε κ' ελαμ-
 βανον παρ' αηλων οι Αιγνηται. δ' δ' απο τδδε, ηηας
 τε ηηαμνοι, ε αηωμοσιωη ηησαμνοι, απεσ η-
 σαν απο τ' Επιδαυριων' ατε δη εοντες Δραφοροι,
 εδδλεοντ' αδεις. ωσε δη ηαλασοκρατορες εοντες, κ' **20**
 δη ε' ααλαματα **Θ** αα τ' τε Δαμίνης κ' τ' Αυ-
 ζηοιης υπαρεον' αυτέων και σφρα' εκομισαντοτε
 εδδδσαντ' ε σφετέρης χωρης ες τ' μεσόγαδν, τη
 Οίη μδ' εστ' ενομα, σαδια δε μάλισα κη απο τ' πό-
 λιος ες είκοσι απήχει. ιδρυσαμνοι δε εν τυτω τδ
 χωρω, θισηοι τε σφρα και ηηοισι γωαμηοισι
 κερτομοισι ιεθσκοντ, ηρηγων αποδεικνυμνων
 εκατήρη τη δαμίνων δεκα ανδρων. κακως δ' ηη-
 ρθον **Θ** ηηοισι ανδρα μδ' εδδ' ενα, τας δ' οπιχweis
 γωαμχας. εσαν δ' ε' τοισι Επιδαυριοισι' α' βιω-
 ται ιεθρηγαι εδδ' σφι ε' αρρητοι ιεθρηγαι. Κλε-
 φθεντων δ' τη δε τη ααλαματων, **Θ** Επιδαυριοι
 τοισι Αθωαίοισι **Θ** εσωεθεντ, εσα επετέλεον.
 πημσαντες δ' οι Αθωαίοι εμλυον τοισι Επιδαυ-
 ρίοισι. **Θ** δ' απεφασον λογω ως εσα αδικειεν. οσον
 μδ' γαρ χρονον εηον **Θ** ααλαματα εν τη χωρη,
 βπιτελέεν **Θ** σωεθεντ. επει δ' εερεηαδα αυτέων, ε
 δίκαιον εδ' αποφέρην επι, δηα εδδ' εηοντας αυτα Αι-
 γνητας αρηοσεαδα εκέλθον. περ' ε' αα Αθ-
 ναίοι, ες Αιγνηται πέμσαντες, απάιτεον **Θ** ααλαμα-
 τα **Θ** δε Αιγνηται εφασαν σφισι τε και Αθωαίοι-
 σι εδ' εδδ' εν αρηγμα. Αθωαίοι μδ' νω λέγου-
 σι, μτ' πτω απάιτησιν αποσα λωαυ τεκίρει μη
 τη ασαν τδ τοισι' οι αποπεμφθεις απο τδ κοι-
 νου, και απικόμενοι ες Αιγνηται, **Θ** ααλαματα **Θ** α-
 α, ως σφετέρων εδδλων εοντα, επιραντ' εκ τη
 βαδρον ελασασαν, ινα σφρα ανακμήσωνται.

η. ιου. μισοι
 η. καρ. τωι
 η. αυ. τωι

rent: & postquam erexissent, melius
 secum actum iri. Sciscitantibusque Epi-
 dauriis utrum ex aere facerent illa an
 ex lapide, respondit se e neutro fieri si-
 nere, sed e ligno oleagino, olea tamen,
 non oleastri. Rogabant igitur Epidau-
 rii Athenienses ut sibi permitterent ole-
 am incidere, qui scilicet oleas illas sa-
 cratissimas esse existimarent. (fertur et-
 iam nusquam gentium nisi Athenis il-
 la tempestate oleas fuisse.) Athenien-
 ses se vero dixerunt concessuros, hac
 tamen lege, si quotannis illi sacra Mi-
 neruae urbanae & Erechtheo afferent.
 Accepta condicione Epidaurii quae ro-
 gabant impetrauerunt, & simulacra ex
 his oleis fabricata statuerunt: terra-
 que sua fructum eis ferente, quod con-
 uenerat Atheniensibus persoluebant.
 Eo tempore atque superiori Aeginetae
 Epidauriis parebant tum in aliis tum ve-
 ro in litibus, quas Aeginetae inter se vel
 actores, vel rei, illuc se conferentes age-
 bant: verum ex eo tempore fabricatis
 nauibus, nullo consilio usi, ab Epidau-
 riis desciuerunt. Factique hostes, ac ma-
 ri potiti, cum alias clades inferebant,
 tum simulacra Damiae & Auxesia sur-
 ripuerunt: eaque asportata, in regionis
 suae mediterraneo loco statuerunt, cui
 nomen est Oeae, viginti ferme procul
 ab vrbe stadiis. Hoc in loco illis erectis,
 supplicabant sacrificiis atque iocabun-
 dis choris mulierum, denis uiris utri-
 que daemonum assignatis, qui choris
 praesent. Chori autem neminem vi-
 rum nuncupabant, sed indigenas fe-
 minas: quae ceremoniae apud ipsos quo-
 que Epidaurios fuerant. Surreptis sta-
 tuis, Epidaurii quod fuerant pacti A-
 theniensibus non soluebant: cuius rei
 quum a nunciis Atheniensium admo-
 nerentur, reddere rationem cur iniurii
 non essent: se enim quamdiu apud se
 statuas habuissent, quod contentum e-
 rat exoluisse, eisdem iam viduatos, non
 debere exoluere, sed Aeginetas, qui illas
 haberent: a quibus id exigi iuebant.
 Ad eas repetendas Aeginam Athenien-
 ses misere. Aeginetae negare quicquam
 negotii esse sibi cum Atheniensibus.
 Athenienses autem aiunt, post repe-
 tita simulacra, triremem missam pu-
 blice cum ciuibus quibusdam: qui
 Aeginam quum uenerunt, simulacra,
 tanquam e suis lignis facta, conati sunt
 suis sedibus emoliri ut asportarent:

LXXIII

LXXII

LXXI

I Probris infectabantur,

quumque

quumque eo pacto auferre nequirent, circumdatis funibus trahere tentasse. Sed dum trahunt, tonitrum & cum tonitruo terræmotum extitisse: eaque de re illos remiges qui trahebant simulacra, ab his in amentiam esse conuersos: & ex hoc morbo sese tanquam hostes mutuo trucidasse, donec vnus ex omnibus relictus est, qui ad Phalerum se recepit. Athenienses quidem ita rem gestam esse memorant. Æginetæ vero negant illos vna cum nauī venisse, (facile enim se vnam nauim, atque ad eo compluscultas, etiamsi sibi nullæ fuissent naues, fuisse propulsaturos) sed cum compluribus in ipsorum terram inualisse, se vero cessisse, nec pugna nauali contendere voluisse. Qui tamen planum facere nequeunt, an quia impares se esse ad pugandum agnoscerent, cesserint: an volentes permiserint illos facere quod fecerunt. Athenienses certe, quod nulli propugnatores obstarent, egressos è nauibus ad simulacra se conuertisse: & quum ea è suis vestigiis amoliri nequirent, circumdatis restibus trahere ita conatos, donec illic ambo simulacra, dum traherentur, fecere rem apud me fide carentem, alicui alteri credibilem. aiunt enim illa procubuisse sibi in genua, atque ex eo tempore semper genu nixa permanisse. Et hæc quidem Athenienses fecisse: Se vero, quod audirent sibi bellum ab Atheniensibus illatum iri, preparasse Argiuos vt sibi aduersus Athenienses in Æginam descendentes adeflent auxilio. Eosque, quum latuissent hostem in traiciendo ex Epidauro in insulam, in Athenienses, qui nihil præscissent, à nauibus disclusos irruisse: & interea tonitrum ipsis terræmotumque extitisse. Hæc ab Argiuis Æginetisque commemorantur. Athenienses quoque contententur vnum omnino è suis incolumem in Atticam reuertisse, quem tamen Argiui aiunt superstitem fuisse ex Attico exercitu quem ipsi profligassent. Eundem Athenienses, dæmonio incolumem, nihilo secius periisse referunt, hunc in modum: Quum Athenas se recepisset, clademque renunciasset, vxores eorum qui aduersus Æginam profecti fuerant, indigne ferentes vnum ex omnibus esse reducem, circumfulas hominem prehensisse, ac fibulis vestimentorum pupugisse, percontantes singulas vbi suus vir esset, atque hoc modo hunc fuisse

οὐ δυναμῶρος δὲ τούτω τῷ ἔργῳ αὐτῶν κρα-
 τῆσαι, ἀειβαλόντας χρονία ἔλκειν τὰ ἀγάλμα-
 τα. καὶ σφι ἔλκεισι, βρογντῶ τε, καὶ ἅμα τῆ βρογ-
 τῆ σεισμῷ ἐπιγῆρασαι. ἔδῃ δὲ τεπειρίας τῶν ἐλ-
 κόντας, ὑπὸ τούτων ἄλλοφρονησαι. παρόντας
 δὲ τῶτο, κτεινεῖν ἀλλήλους ἅτε πολεμίους. ἐς ὃ οὐ
 πῶτων ἓνα λειφέντα, αἰακμαδίωσιν αὐτῶν ἐς
 Φάληρον. Ἀθῆναιοι μὲν νῦν οὕτω λέγουσι γέ-
 νεσθαι. Αἰγινήται δὲ, οὐ νηὶ μὴ ἀπικέσθαι Ἀθη-
 ναίους, (μῖν μὲν γὰρ, καὶ ὀλίγω πλειῶνας μῖς, ἔ-
 ἔισφι μὴ ἔτυρον εὐδοσαι νέες, ἀπαμυώεσθαι ἀνδι-
 πετείως) ἀλλὰ πολλῆσι νησὶ ἐπιπλέειν. σφι ἔπι-
 τῶν χερῶν. αὐτοὶ δὲ σφι εἶξαι, καὶ οὐ ναυμαχῆ-
 σαι. ὅτι ἔχουσι δὲ τῶτο Διασημῆναι ἀπεκέως,
 οὔτε εἰ ἑσωνες συγῆνοσχεῖνοι εἶ) τῆ ναυμαχίῃ,
 καὶ τῶτο εἶξαι, οὔτε εἰ βουλόμενοι ποιῆσαι οἶοντι
 καὶ ἐποίησαν. Ἀθῆναιοι μὲν νῦν, ἐπεὶ τὲ σφι οὐ-
 δεῖς ἐς μάχην καλίστα, ἀποβαίντας ἀπὸ τῆ νεῶν,
 τραπέσθαι πρὸς τὰ ἀγάλματα. οὐ δυναμῶρος
 δὲ ἀνασπάσαι ἔκ τῆ βάρβρων αὐτῶν, οὔτω δὲ ἀει-
 βαλλομέρους χρονία, ἔλκειν, ἐς οὐ ἐλκόμενα τὰ ἀ-
 γάλματα ἀμφοτέρω τῶν ποιῆσαι. ἐμοὶ μὲν οὐ
 πιστὰ λέγουσιν, ἀλλὰ δὲ τῶ. ἐς γῆνα τα γὰρ σφι
 αὐτὰ πιστεύειν, καὶ τὸ ἀπὸ τούτου χερῶν Διατελέειν
 οὔτω ἔχοντα. Ἀθῆναιοι μὲν δὲ ταῦτα ποιέειν.
 σφῆας δὲ Αἰγινήται λέγουσι πυθομέρους ἔδῃ Ἀθη-
 ναίους, ὡς μῆγοισι ἐπί σφῆας στρατῶεσθαι, ἐποί-
 μοις Ἀργείοις ποιέεσθαι. ποῖς τε δὲ Ἀθῆναιοι
 ἀποβεβαῖναι ἐς τῶν Αἰγινέω, παρεῖναι βοηθῆ-
 ούντας σφι ἔδῃ Ἀργείοις, καὶ λαθεῖν τε δὲ Ἐπιδαύ-
 ρου Διαβαίντας ἐς τῶν νῆσον, καὶ οὐ παρακηχόσαι
 τοῖσι Ἀθῆναιοσι ἐπιπυέειν ὑποταμομέρους ὅ-
 ἀπὸ τῆ νεῶν. ἅμα τε ἐν τούτω τῶ βρογντῶ τε
 γῆρασαι καὶ τῷ σεισμῷ αὐτοῖσι. Λέγουται μὲν νῦν
 ὑπὸ Ἀργείων τε καὶ Αἰγινήτων τάδε ὁμολογέ-
 εται δὲ καὶ ὑπὸ Ἀθῆναιῶν ἓνα μοῦνον τὸ ἀποσω-
 γέντα αὐτῶν ἐς τῶν Ἀθηκῶν γῆρασαι. πλείω
 Ἀργεῖοι μὲν λέγουσι, αὐτῶν δὲ Ἀθηκῶν στρατῶ-
 δον Διαφθειραντων, τῷ ἓνα τούτων ἀειγῆρασαι.
 Ἀθῆναιοι δὲ, ὅ δαμονία. ἀειγῆρασαι μὲν τοῖσι ἔ-
 τον τῷ ἓνα, ἀλλὰ ἀπολέσθαι τῶ τῶ τῶδε. κρημαδῆς
 γὰρ ἐς τὰς Ἀθῆνας, ἀπήγειλε δὲ πάθος πυθομέρους
 ὅ τὰς γυναῖκας τῶ ἔδῃ Αἰγινῶν στρατῶεσθαι αὐ-
 δρῶν, δεινόν τι ποιησόμενος, κείνον μῆνον δὲ ἀπῶτων
 σωθῆναι, πρὸς τὸ ἀθροπον ἔτον λαβέσθαι, καὶ κείθ-
 σασ τῆσι πρὸνσι τῶν ἰματίων, εἰρωτῶν ἐκαστω αὐ-
 τῶν οὐκ εἶπὸ ἑωυτῆς αἰήρ. καὶ τῶτον μὲν ἔτω Δια-
 Dd 4

xxvi

xxvij

quumque

Φθαρύσαι. Α'θιωαίοισι δ' ἐπὶ τῷ πᾶσι δ' ἄνοτερον
 πὶ δόξου ἐστὶ δ' ἡ γυναικῶν ἔργον. ἀλλ' ὡς μὲν δὴ οὐκ ἐ-
 χόν ὅτε αὐτοὶ ζημιώσονται τὰς γυναικᾶς, τὴν δ' ἐσθῆτα μετ-
 ἔβαλον αὐτέων ἐς τὴν Ἰάδα. ἐφόρεον γὰρ δὴ παρὰ αὐ-
 τῶν Κλαυθίῳ τῷ Α'θιωαίων γυναικῆς ἐσθῆτα Δωρείδα, τῆν Κο-
 ενθίων παρὰ πλοσιωτάτῳ μετέβαλον ὡς ἐς τὸ
 λίνεον κηθῶνα, ἵνα δὴ περὶ ἧσιν μὴ χρέωνται. Ε-
 σθῆτα δ' ἀληθεῖ λόγῳ χρεωμένοι, οὐκ ἴασι αὐτῆς ἢ ἐ-
 σθῆς ὑπαλασόν, ἀλλὰ Κάρα. ἐπεὶ ἦγε Ἑλλήνικῃ
 ἐσθῆς πᾶσα ἢ δεχαίῃ τῷ γυναικῶν, ἢ αὐτῆ ἰω, τῶν
 πῶ Δωρείδα καλέομεν. οἷσι δ' Ἀργείοισι καὶ οἷσι
 Αἰγινήταισι, καὶ παρὰ τὰ ἐπὶ τῷδε ποιῆσαι. νόμον
 ἐστὶ παρὰ σφί ἐκατέρωσιν τὰς περὶ τὰς ἡμιολίας
 ποιέεσθαι τῷ ὑπεκατεσθῆσιν μέτρον, καὶ ἐς τὸ ἱερὸν
 τῶν θεῶν τούτων παρὰ τὰς μάλιστα ἀναπέμψαι τὰς
 γυναικᾶς. Α'πικὸν δ' ἢ μὴτε ἢ ἄλλο παρὰ φέρειν
 παρὰ τὸ ἱερὸν, μὴτε κέραιον, ἀλλ' ἐκ χυτείδων
 ὅτι χυτείδων νόμον ὑλοποιῶν ἀβῆσι ἐστὶ πίνειν. Ἀρ-
 γείων μὲν γὰρ καὶ Αἰγινήτων αἱ γυναικῆς ἐκ τε ὑ-
 σου κατ' ἔριμ τῷ Α'θιωαίων, περὶ τὰς ἐπὶ καὶ ἐς ἐ-
 μέ ἐφόρεον μέτρον ἢ παρὰ τῷ. Τῆς δὲ ἐχθρῆς
 τῆς παρὰ Αἰγινήτας Α'θιωαίοισι ἡρομδῶνς ἀρχὴ
 καὶ τὰ εἰρητῶν ἐχθρῶν. ὅτε δὴ Θηβαίων ὅτι χυτε-
 ἡρομδῶν παρὰ τῷ τῷ παρὰ τὰ ἀγάλματα ἡρο-
 μδῶν, ἀναμνησθέντες τῷ Αἰγινήται ἐβοήθηον οἷ-
 σι Βοιωτοῖσι. Αἰγινήται δὲ ἐδύον τῆς Α'πικῆς
 τὰ παρὰ τὰ λαοσῶν καὶ Α'θιωαίοισι ὀρμεωμένοι
 ἐπὶ Αἰγινήτας φρατὸν εἶναι, ἦλθε μὲν τῆσιν ἐκ
 Δελφῶν, ὅτι χυτείδων ἀπὸ τῶ Αἰγινήτων ἀκίε τει-
 κήντα ἔτα, τῶ ἐνὶ καὶ τεικῶν τῷ, Αἰακῶ τέρμος
 ἀπὸ δὲ ἐξούτας, ἀρχαῖα τῷ πρὸς Αἰγινήτας πολέ-
 μα καὶ σφί χωρησὶν τὰ βέλονται. ἰω δ' αὐτῶν ὅτι
 φρατὸν εἶναι, πολλὰ μὲν σφῆας ἐν τῷ μεταξὺ τῶ
 χρέων πείσεσθαι, πολλὰ δ' ἢ καὶ ποιῆσιν τέλος μὲν τοῖ
 κατὰ σφῆσθαι. τῶ τῶ ὡς ἀπὸ τῶ τῶ ἀκούσαν
 Α'θιωαίοισι, τῶ μὲν Αἰακῶ τέρμος ἀπὸ δὲ ἐξού-
 τῶ τῶ ὅτι τῶ ἀρχῆς ἰδρυται, τεικῶντα δὲ ἐ-
 τα οὐκ ἀνέστη, ἀκούσαντες ὅπως χρέων ἐστὶ ὅτι
 χρέων πείσεσθαι τῶ Αἰγινήτων ἀνάσσεια. Ἐς
 πμπελίω δ' ὅτι χυτείδων τῶ μὲν Αἰακῶ τέρμος, ἐκ Λα-
 κεδαιμονίων παρὰ τῶν ἐχθρῶν, ἐμπεδῶν ἐχθρῶν.
 πμπεδῶν γὰρ Λακεδαιμόνιοι τὰ ἐκ τῶ Α'λκμαγών-
 δέων ἐς τῶ Πυθίω μεμνησθῶν τῶ καὶ ἐκ τῶ Πυθῆς

confectum. Idq; factum mulierū visum
 esse Atheniensibus ipsa clade tristius. in
 quas quum alia ratione animadvertere
 non possent, vestem illarum in eadem
 mutauerunt. nam antea Doridem vestē
 gerebant Atticæ feminæ, simillimam
 Corinthiæ. eam itaque mutauerunt in
 lineam, ne fibulis vterentur. ¹ Quamquā
 reuera si ratione utamur, non las olim
 vestis fuit, sed Caira. quoniam omnis
 prisca vestis feminarum Græcarum eadē
 erat quæ nunc, quam Doridem appella-
 mus. Præterea Argiui & Æginetæ idem
 adhuc factitant. apud quorum utrosque
 mos est fibulas faciendi fescuplas men-
 sura quàm tunc consueuerat: quas præ-
 cipuæ feminæ eorum templis deorum
 consecrare solent, neq; aliud quicquam
 Atticum illic offerre, ne vrceum qui-
 dem, sed ex ollis gentilibus in posterum
 ibidem potare. Eoque contentionis
 processere Argiux atq; Æginetæ mulie-
 res cum Atticis, ut ad meam vsq; ætatem
 fibulas gestauerint quam antea grādio-
 res. Odiorum principium Æginetarum
 in Athenienses hoc, quemadmodum
 commemoratum est, extitit. Cuius rei
 circa statuas gestæ memoriam retinen-
 tes, libenter Thebanorum rogatu auxi-
 lium tulere Bœotii Æginetæ. Qui quū
 maritima Atticæ vastarent, Athenien-
 sesque aduersus Æginam expeditionem
 inirent, aduenit è Delphis oraculum, ut
 ab Æginetis lædendis triginta annos
 abstinerent, tricesimo anno, quum fa-
 num Æaco dicassent, bellum cum Ægi-
 netis inchoarent, ad votum eis re suc-
 cessura. Sin bellum continuo inferrent,
 fore ut interea multa detrimenta acci-
 perent & inferrent, sed ad extremum il-
 los subigerent. Hoc oraculum ad se A-
 thenienses allatum vbi audiere, catenus
 ei obtemperandum censuerunt ut Æa-
 co fanum dicarent, quod nunc in fo-
 ro extractum visitur: ³ sed triginta an-
 nis non esse abstinentū, quod videlicet
 audisset esse fatale, multa se passuros in-
 digna ab Æginetis, si bello abstinerent.
 His tamen ad vlciscendum se parantibus,
 Lacedæmonium factum extitit
 impedimento. Siquidem Lacedæmonii,
 audito commento Alcæonidarum
 erga Pythiam, & quæ egisset Pythia

Κλαυθίῳ

ἀπὸ τῶ

ἀπὸ τῶ

¹ Ut tamen verum fateamur, non Ionica est hæc vestis ab antiqua origine, sed Caira. omnis enim prisca vestis Græcarum mu-
 lierum eadem erat cum illa quam nunc Doricam appellamus. At vero Argiuis & Æginetis hæc de causa consuetudinem istam in-
 ualuisse aiunt, ut fibulæ fiant mensuræ fescuplo maioris quam quæ tum recepta erat. quin etiam mulieres apud eos templo deo-
 rum fibulas præcipue consecrare, vel fibulas pro donarijs offerre: Atticum vero, nihil, ac ne laterem quidem, templo offerre: atque
 adeo ut ibi ex vrceis suæ patriæ potarent, more postea receptum fuisse. Animaduertendum est autem, in Græco textu interpunctionē
 quæ est post ποιῆσαι, inde translatam ponendam esse post εἶναι, ut sit, ἐπὶ τῷδε ποιῆσαι εἶναι. ² Vel potius, Ipsi subigerentur. ³ Sed
 ad vic.

in ipsos

In ipsos arg
 se acturam
 quod & loc
 sent, & null
 Atheniensib
 culis vtebat
 ta ipsi &
 fatura, quæ
 præcipue
 Spartam reu
 Cleomenes
 nientium or
 prius possid
 relictæ fuer
 demoni vbi
 re, & an
 augescentes
 dum vilo m
 ea genus A
 fuisse infim
 prum, nu
 existeret: h
 cesserunt
 Hellepont
 rant. Post
 fuit, acci
 nunciis, tra
 fecere, & A
 haud recte
 lis induc
 primis host
 inducebant
 obnoxias,
 hæc seceru
 vrbem trad
 nos liberat
 regem nost
 tumque eic
 mam auget,
 suos finim
 cisse qui ip
 lius quis, si
 Quæ, quoni
 mus, nunc de
 bifidū eunt
 Hac enim
 sua quosq;
 co contenti
 ducentes hu
 quæ abstulim
 quum alii soci

in ipsos atque Pisistratidas, duplicem se iacturam fecisse animaduvertebant: quod & suos hospites e patria eiecissent, & nulla sibi ex hoc facto gratia ab Atheniensibus haberetur. Præterea oraculis urgebantur, denunciatis multa ipsis & indigna ex Atheniensibus futura, quorum antehac securi fuissent, præsertim ex eo quod à Cleomene Spartam reuerso didicerant. Etenim Cleomenes potitus est ex arce Atheniensium oraculis quæ à Pisistratidis prius possessa, quum illi expellerentur, relicta fuerant in templo. Ea Lacedæmonii ubi per Cleomenem acceperunt, & animaduvertebant Athenienses augescentes, nec ad ipsis obtemperandum villo modo esse animatos: præterea genus Atticum quod sub tyrannis fuisset infirmum, & ad parendum promptum, nunc patra libertate ipsis par existere: hæc omnia considerantes, accersierunt Hippiam Pisistrati à Sigeo Hellepontii, quo Pisistratidæ confugerant. Postquam Hippias accersitus adfuit, accitis etiam aliorum sociorum nunciis, ita Spartiæ apud eos verba fecere, 3 Agnoscimus viri socii, nos haud recte egisse, qui ementitis oraculis inducti, viros qui erant nostri in primis hospites, 4 quique in animum inducebant præbere nobis Athenas obnoxias, e patria eiecimus. & quum hæc fecerimus, tamen ingrato populo urbem tradidimus: qui posteaquam per nos liberatus, despexit nos, pariter ac regem nostrum per dedecus detrimentumque eiecit: inflatusque superbe, famam auget, præcipue quidem Bæotos suos finitimos atque Chalcidenses didicisse qui ipsi sint: sed fore fortassis ut alius quis, si peccauerit, idem discat. Quare, quoniâ in illis agendis peccauimus, nunc demus operâ ut illuc vna vobiscum euntes, supplicium de illis sumamus. Hac enim de causâ Hippiam & vos e sua quosque urbe accersiuimus, ut publico consensu & communi exercitu reducentes hunc Athenas, reddamus ei quæ abstulimus. Hæc Spartiæ. Quæ quum alii socii non probarent, quumque

ἐπισφείας τε καὶ τοῦ Γείσις ῥαΐδας, συμφορῶν ἐποιεῦν διπλῶν, ὅτι τε ἀνδρας ξείνοισι σφι εἶντας ἔξεληλασσαν ἐκ τῆς ἐκείνων, καὶ ὅτι αὐτὰ ποιήσαι χάρις ἑσδὲ μὴ ἐφαίμεν πρὸς τῶν Ἀθιωάων. ἐπιτε πρὸς τοῦτοισι εἰρήνην σφείας ὁ χρονομοί, λέγοντες πολλά τε καὶ ἀνάσσια ἔσεσθαι αὐτοῖσι ἔξ Ἀθιωάων, τῶν πρότερον μὲν ἔσαν ἀδάεες, ὅτε δὲ, Κλεομῆρος χρονομοίος ἐς Σπάρτην, δέξασθον. ἐκτίθετο δὲ ὁ Κλεομῆρος ἐκ τῆς Ἀθιωάων ἀκροπόλιος τοῦ χρονομοί, τοῦ ἐκτίτω πρότερον μὲν ὁ Γείσις ῥαΐδα, ἔξελασσαν οἱ δὲ ἐλίπον ἐν τῶν ἱρῶν καταλειφθέντας δὲ ὁ Κλεομῆρος ἀνέλαβε. Τότε δὲ ὡς ἀνέλαβον ὁ Λακεδαιμόνιοι τοῦ χρονομοί, καὶ τοῦ Ἀθιωάοις ἐύρων αὐτομῆροι, καὶ οὐδαμῶς ἐπίμοις εἶντας πείθεσθαι σφι, νόω λαβόντες ὡς ἐλθῆτερον μὲν εἶν τὸ γῆρος τὸ Ἀττικὸν, ἰσθρῶπον τῶν ἐωυτῶν αὐτῶν γῆροισι, κατεχόμενον δὲ ὑπὸ τυραννίδος, ἀδενές, καὶ πειθαρχεσθαι ἐπιμόνι μαθόντες τοῦτων ἕκαστα, μετεπέμποντο Ἰωπίῳ τῶν Γείσις ῥαΐτου ἀπὸ Σιγίου τῆς ἐν Ἑλλησπόντῳ, ἐς ὃ καταφύγοισι ὁ Γείσις ῥαΐδα. ἐπιτε δὲ σφι Ἰωπίης καλεομῆρος ἦκε, μεταπεμψάμενοι καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων ἀγγέλοις, ἐλεγῆν σφι Σωδρετήται ἄδε, Ἀνδρες σύμμαχοι, συγγνώσχεσθαι αὐτοῖσι ἡμῶν οὐ ποιήσασιν ὄρθας. ἐπαρθέντες γὰρ κίβδηλοισι μαρτυροῖσι, ἀνδρας ξείνοισι εἶντας ἡμῶν ἁμαλία, καὶ αἰα δεκομένοις ὑποχειρίας παρέξειν ἄς Ἀθιωάας, τοῦτοις ἐκ τῆς πατρίδος ἔξεληλασσαν, καὶ ἐπειτα ποιήσαντες αὐτὰ, δῆμῳ ἀχρεῖσιν παρεδώκαμεν τῶν πόλιν ὅς ἐπιτε δι᾽ ἡμῶς ἐλθῆτερωτῆς ἀνεκλύει, ἡμῶς μὲν καὶ τῶν βασιλῆα ἡμῶν πειθεσθαι ἔξεβαλε, δόξαν, ὅφρα αὐξάνει ὡστε ἐκμεμαθήσασιν μάλισα μὲν ὁ πείλοικοι αὐτέων Βοιωτοῖς ἔχοντες, ἄχα δὲ ἡμῶς καὶ δῆμος ἐκμαθήσει ἀμφοτέρων. ἐπιτε ὅσκεινα ποιήσαντες ἡμῶν ἱρῶν, νῦν πειρησόμεθα σφείας ἅμα ὑμῶν ἀπικόροισι ἵστασθαι. αὐτὸ γὰρ δὴ ἔδε εἶνεκε τὸν δὲ τε Ἰωπίῳ μετεπέμψαμεθα ἔς ὑμῶς ἀπὸ τῶν πόλιν, ἵνα χρινῶ τε λόγῳ καὶ χρινῶ ἑσδὲ λαβῶμεθα. Οἱ μὲν αὐτὰ ἐλεγῆν τῶν συμμάχων τὸ πλῆθος ἐκ ἐνεδέκετο τοῦ λόγῳ οἱ μὲν νῦν δῆμοι

1 Hostilia, vel, atrocitas, ab Athen. fut. quorum oraculorum antea quidem ignari fuerant, tum vero cognita habuerant, quum Cleomenes ea Spartam attulisset. iis enim potitus est ex Atheniensium arce oraculis quæ. *scilicet ut si sepius referat χρονομοί.*
 2 In templo reliquerant: relicta autem Pisistratus acceperat. Lacedæmonii igitur, quum hæc oracula in eorum manus peruenissent, Atheniensium potentiam crescere & ad parendum ipsorum imperio nullo modo animatos esse videntes, quum apud se considerassent, gentem Atticam tantisper dum libertate potiretur, vel sui iuris esset, viribus parem suæ esse futuram, at si tyrannide cogeretur, infirmam & ad imperata faciendum fore promptam: hæc, inquam, omnia quum animaduertissent, accersierunt Hipp.
 3 Consilii nobis sumus nos haud recte. 4 Quique se Athenas in potestatem nostram redacturos receperant. 5 Liberatus, animo erigi coepit, nos regemque nostrum per contumeliam eiecit: atque adeo superbe inflatus, suam potentiam auget, ut & iam didicerunt potissimum quidem finitimi eorum Bæoti & Chalcid. discet vero fortasse & alius quem peccare contigerit. non cauit se erga illos gerere. Quod iam potest aliter etiam exponi, sicut & illud δόξαν ὄφρα αὐξάνει.

in ipsos

22. Ζακχίος ἠσυχίω ἦρην Κορινθίους ὅτι Σωσικλέης ἐλέξε ἄδε,
 " Ἡ δὴ ὁ, τε οὐρανὸς ἐς ἀνέρθε τῆς γῆς, ἔῃ γῆ μετ-
 " ἔωρος ἄσπερ ἔσθρανοῦ, καὶ ἄνδρες ποιοῦν ἄντα-
 " λασι ἐξοισι, καὶ ἄνδρες ἄσπερ ἄνδρες ποιοῦν ἄντα-
 " ποι, ὅτε ὑμεῖς ὡς Λακεδαίμονιοι ἰσοκρατίας κατα-
 " λύοντες, τυραννίδας ἐς τὰς πόλεις κατὰ γῆν ἄσπερ
 " σκιάζεσθε. τὸ οὐτε ἀδικώτερον ἔσθ' ἔν ὅσῃ κατ'
 " ἄνδρες ποιοῖς, οὐτε μιαιφονώτερον. εἰ γὰρ δὴ τὸ
 " γε δοκέοι ὑμῖν εἶναι ἄσπερ ἄνδρες ποιοῖς, ὡς τε τυραννίδας ἐς τὰς
 " πόλεις, ἀλλ' ἄσπερ ἄνδρες ποιοῖς τυραννοὺς κατασπάρμενοι πα-
 " ρασφίσι ἀλλοίοις, οὕτω καὶ τοῖσι ἄλλοιοι διζέσθε κατ'
 " ἰσάναι· νῦν δὲ, ἀλλ' ἄσπερ ἄνδρες ποιοῖς ἐόντες τυραννων, καὶ
 " φυλάσσοντες δεινότερα τῶν ἐν τῇ Σπάρτῃ μὴ
 " ἡρέσθαι, ἄσπερ ἄνδρες ποιοῖς ἐς τὸν συμμάχους. εἰ δὲ
 " αὐτὸ ἐρῆσθαι ἐάτε, κατὰ ἄσπερ ἄνδρες ποιοῖς ἡμεῖς, εἰ ἔχετε ἄσπερ
 " αὐτὸ γῆρας ἀμείνονας συμβάλλεσθαι ἡσπερ νῦν.
 " Κορινθίοισι γὰρ ἡ πόλις κατὰ τὰς τοῖσι δὲ. ἡσπερ
 " ὀλιγάρχη, καὶ οὗτοι Βακχιάδαι καλεόμενοι ἐνε-
 " μον τῆν πόλιν· ἐδίδοσαν δὲ καὶ ἦρην τοῖς ἄλλοιων.
 " Ἀμφίον δὲ ἐόντι τυτέων τῶν ἀνδρῶν, γίνεται θυ-
 " γάτηρ χαλῆ· οὐνομα δὲ ἡσπερ ἡ Λάβδα. τῶν τῶν
 " (Βακχιάδων γὰρ ὁσθ' εἰς ἠέλε γῆρας) ἴχει ἡ-
 " εἰων ὁ ἔχρατος· δῆμον μὲν ἐκ Πέτρης ἐόν,
 " ἀπὸ τῆ ἀνέκασθαι Λαπίθης τε καὶ Καμνίδης. ἐκ
 " δὲ ἡσπερ τῆς γυναικός, οὐδ' ἔσθ' ἄσπερ ἄνδρες ποιοῖς, παῖδες ἐ-
 " γόνον· ἐσάλη ὡς Δελφοῖς ἄσπερ ἄνδρες ποιοῖς γόνου. ἐσίοντα
 " δὲ ἄσπερ ἄνδρες ποιοῖς, ἴσθ' ἡ Πυθίη ἄσπερ ἄνδρες ποιοῖς τοῖσι δὲ τοῖ-
 " σι ἔπειτα,
 " Ἡ εἰων, οὐδ' ἴσθ' ἡσπερ ἄνδρες ποιοῖς πολυῦτον ἐόντα.
 " Λάβδα κύει, τῆσθ' ὅλοι ἔσθ' ἄσπερ ἄνδρες ποιοῖς ἐν δὲ πεσεί-
 " ται
 " Ἀνδράσι μωυαρχίσι, δικαίωσι δὲ Κόρινθον.
 " τῶν τῶν χραθέντα τῶν Ἡεἰωνι, ἔσθ' ἡσπερ ἄνδρες ποιοῖς κως
 " τοῖσι Βακχιάδῃσι, τοῖσι δὲ μὲν ἄσπερ ἄνδρες ποιοῖς ἡσπερ ἄνδρες ποιοῖς
 " χραθέντων ἐς Κόρινθον ἡσπερ ἄνδρες ποιοῖς ἀσπῆμον, φέρον τε ἐς τῶν-
 " τῶν καὶ τῶν Ἡεἰωνος, καὶ λέγον ὡς δὲ,
 " Αἰέτος ἐν πέτρῃσι κύει, τῆσθ' ὅλοι ἔσθ' ἄσπερ ἄνδρες ποιοῖς
 203 " Καρτερον, ὡμῆσθ' ἡσπερ ἄνδρες ποιοῖς πολλῶν δὲ ἡσπερ ἄνδρες ποιοῖς
 " τα λύσει.
 " Ταῦτ' ἡσπερ ἄνδρες ποιοῖς φερέσθ' ἡσπερ ἄνδρες ποιοῖς Κορινθίοι, οἱ ἄσπερ ἄνδρες ποιοῖς κα- 40
 " λῶν
 " Περσῶν οἰκεῖτε καὶ ὄφρουσθ' ἡσπερ ἄνδρες ποιοῖς Κόρινθον.

silentium tenerent, Corinthius Soficles
 ita loquutus est, 1 Eo tempore caelum
 sub terra, ac terra superior caelo erit, ho-
 minesq; domicilium in mari habebunt,
 quo tempore vos Lacedaemonii rebus
 publicis euerfis, tyrannides in vrbes in-
 troducere conabimini. quibus nihil est
 in rebus humanis neque iniustius, neq;
 magis mortifetum. Quod si bonum vo-
 bis videtur ciuitates subesse tyrannidi, i-
 pfi vobis primi tyrannum constituite,
 atq; ita vt aliis constituatis operā date.
 At nunc ipsi tyrannorum expertes, & ne
 id in Sparra contingat vehementissime
 cauentes, hoc in socios studeris efficere:
 qui si essetis, vt nos sumus, experti, me-
 liorem quam nūc facitis, de hac re 2 sen-
 tentiam diceretis. Nam ista res apud
 Corinthios ciuitatis perturbatio fuit.
 quum esset apud eos paucorum regimē:
 & ii qui Bacchiadae vocabantur, urbem
 incolerent, vltro citroque inter eos ma-
 trimonia contrahebantur. Horum vni
 nomine Amphioni nata est filia clauda,
 cui nomen erat Labda: quam quoniam
 nemo Bacchiadarum ducere volebat,
 duxit Eetion Echecratis filius, è Petra
 quidem tribu, sed oriundus à Lapithe ac
 Caneo. Qui quum neq; ex hac mulie-
 re, neque ex alia tolleret liberos, missus
 est Delphos ad consulendum de prole.
 eum introeuntē statim Pythia his ver-
 fibus compellauit,

Eetion, te nemo (licet sis tantus) hono-
 rat.
 Conceptum pariet saxum graue Labda,
 monarchos
 3 Qui cadet in ciues, emendabitq; Co-
 rinthum.
 4 Hoc oraculum quod Eetioni reddi-
 tum est, eodem tendebat quo alterum
 antea Bacchiadis redditum, haud prius
 intellectum quam hoc renunciatum
 est in hac verba,
 Concipit in petris aquila, enixura leo-
 nem
 Robustum, seuum, genua & qui multa
 resoluet.
 Hac bene nunc animis versate Corin-
 thia proles,
 Qui colitis pulchram Pallenem, al-
 tamque Corinthum.

I Nunc profecto caelum sub terra erit, terraq; caelo supereminebit, homines mare incolent, pisces domicilium prius hominum accipient, quum vos Laced. reb. pub. euerfit. in vrbes reducere conemini. quibus nihil in reb. hum. nec magis iniustum est, nec magis sanguinarium. Perinde ac si diceret cum poeta, Omnia natura praepostera legibus ibunt, Parsq; suis mundi nulla tenebit iter. Omnia iam fieri fieri qua posse negabam: quum vos Laced. adeo mutati sitis ut, &c. Sed legendum est, ut supra, &c. 2 Sententiam proponeris gubernacula tenerent, & vltro citroq; matrimonia inter se contraherent, contigit vt vni ex his, qui Amphion vocabatur, filia nasceretur quae clauda esset, nomine Labda. Eam quod nullus Bacchiadarum ducere veller, duxit Eetion, &c. 3 Quod cadet, neque enim videtur posse alio referri potius quam ad ἀλιόπορον. 4 Haec oraculum Eetioni respondisse, Bacchiadis renunciatur, qui quod prius editum de Corintho fuerat oraculum non intelligebant, quum eodem quo & illud Eetioni redditum, pertineret.

3 Id oraculum quum ad eam diem fuisset indeprehensum, simulatque ex hoc Eetionis patuit eodem vtrumque pertinere, silentio suppressere, animo futurum Eetionis filium extinguendi. Et vt primum mulier enixa est, miserunt e suo numero decem viros ad tribum in qua habitabat Eetion, qui puerum extinguerent. Isti, postquam ad Petram peruenere, & ad Eetionis atrium accessere, puerum petunt. Labda cur venissent ignara, 2 paternaq; benevolentia causa venisse eos rata, affert filium, & in vnius eorum manum porrigit. erat autem inter viam constitutum, vt qui primus eorum puerum cepisset, is humi illum allideret. Verum diuina quadam fortuna puer ei viro cui a Labda traditus erat, arrisit. quam rem illi consideranti miseratio subiit pueri occidendi. Sic misertus alteri tradidit, & ille tertio, atque ita deinceps per manus traditus infans, per omnes decem transiit: ac nemine interimere volente, rursus matri est redditus. Illi egressi atque ante ianuam stantes, alius alium incusabant castigabantque, sed primum precipue, qui ex conuento non fecisset: donec interiecto temporis spatio placitum est vt rursus introgressi omnes fierent participes caedis. Sed necesse erat ex Eetionis stirpe germinari Corintho perniciem. nam Labda stans pro foribus, haec omnia exaudiebat: eoque metuens ne illi immutata voluntate acceptum rursus puerum interimerent, asportauit, & in mensura frumentaria occuluit: qui locus visus est minime inuestigabilis, quum sciret, illos, si redirent ad inuestigandum puerum, omnia scrutaturos: vt & contigit. nam introgressis & scrutantibus vbi non apparuit, visum est eis abeundum, atque iis a quibus missi essent, dicendum se cuncta quae illi mandassent perpetrasse: atque ita reuersi dixerunt. Post haec Eetionis filio crescenti impositum est nomen Cypselo, ob periculum hoc quod deuitauerat in cypselo, id est, mensura frumentaria. Vbi autem in virilem adoleuit aetatem, consulenti oraculum Delphis, anceps est redditum, quo fretus Corinthum aggressus occupauit. oraculum autem hoc erat,

Vir locuples nostras hic qui descendit ad aedes

τῆτο μὲν δὴ τοῖσι Βακχιάδῃσι πρῶτον ἡρόμε-
 νον, ἢ ἀτέκμηρον· ὅτε δὲ τῶν Ἡελίων ἡρόμε-
 νον ὡς ἐπυθόντο, αὐτίκα καὶ τοσούτων σιωπήσαν,
 εὐὸν σιωπῶν τῶν Ἡελίωνος. σιωπῶντες δ' ἐπύθοντο, εἰ-
 ρὴν ἐνύσυχῃ, ἐπέλοντες τῶν μνημόνα Ἡελίωνι γε-
 νέσασθαι γένον Διὰ Φηϊράμ. ὡς δ' ἔτεκε ἡ γυνή, τὰ
 χρεῖα πέμπουσι σφέων αὐτέων δέκα εἰς τὸν δῆμον ἐν
 τῶν κερύκην τῶν Ἡελίων, ἀποκτενέοντας τὸ παιδίον.
 ἀπικόμενοι δ' οὗτοι εἰς τὴν Πέτρην, καὶ παρελθόν-
 10 τες εἰς τὴν αὐλήν τῶν Ἡελίωνος, αἴτεον τὸ παιδίον
 ἢ τὴν Λάβδα, εἰδὺν τε σὺ δὲ τὴν εἴνεκα ἐκείνοι ἀπ-
 κείατο, καὶ δοκίμουσά σφεας φιλοφροσύνῃς τῶν πα-
 τρῶν εἴνεκα αἴτεον, φέρουσα ἐνεχείρισε αὐτέων ἐ-
 νί. τοῖσι δὲ ἄρα ἐβεβούλυτο κατ' ὄδον, τῶν πατρῶ-
 ῶν αὐτέων λαβόντα τὸ παιδίον προσουδίσα. ἐ-
 πί τε ὡν ἔδωκε φέρουσα ἡ Λάβδα, τῶν λαβόντα
 τῶν ἀνδρῶν τῆς τύχῃ προσεγάλασε τὸ παιδίον. καὶ
 τῶν, φραδέντα τῶν, οἶκός τις ἴχει ἀποκτείναι.
 κατοικτείας δὲ τῶν ἀδιδότῶν τῶν δούτερῶν· ὁ δὲ, τῶν
 20 τείτω. οὕτω δὲ διεξῆλθε Διὰ πύργων τῶν δέκα
 τῶν ἀδιδότῶν, σὺ δὲ βουλομένου διεργάσασθαι.
 ἀποδόντες ὡν ὀπίσω τῆ τελευτῆ τὸ παιδίον, καὶ δε-
 ελθόντες ἔξω, ἐσέωτες ὅτι τῶν θυρέων, ἀλλήλων ἀ-
 πόντο, καταμύμωνοι καὶ μάλιστ' ἐπὶ τῶν πατρῶν
 λαβόντες, ὅτι οὐκ ἐποίησε κατὰ τὰ δεδογμένα. εἰς
 ὁδὸν σφί χρένου ἐγίνομένου, ἔδοξε αὐτῶν παρελ-
 θόντας πύργους τῶν φόνου μέλγειν. εἶδει δὲ οὐκ
 τῶν Ἡελίωνος γένου Κορίνθω κακὰ ἀναβλαστῆν· ἢ
 Λάβδα γὰρ πύργους τῶν πατρῶν ἔσπευσε πρὸς τῆ-
 30 σι θυρήσιν· δείξασθαι δὲ μή σφί μεταδόξῃ, καὶ τοσού-
 τω λαβόντες τὸ παιδίον ἀποκτείνωσι, φέρουσα
 κατακρύψει εἰς τὸ ἀφραστότατον τῶν ἐφάνεον εἶδη,
 ἐσκυφάλῳ· ὅτι σαρμῆ ὡς εἰς ἴσως πρέσαντες εἰς
 ζήτησιν ἀπικείατο, πύργους ἐρβυθήσειν μνημόνα. τῶν δ'
 καὶ ἐγένεον. ἐσελθόντες γὰρ καὶ διζήμενοι αὐτοῖσι
 ὡς οὐκ ἐφάνεον, ἔδοξε ἀπαλλάσσεσθαι, καὶ λέγειν
 πρὸς τοὺς ἀποπέμψαντας, ὡς πάντα ποιήσεται τὰ
 ἐκείνοι ἐνετείλαντο. τῶν μὲν δὲ, ἀπελθόντες, ἔλεγον
 τῶν τῶν. Ἡελίωνι δὲ μὲν τῶν τῶν ὁ παῖς νύξανετο
 40 καὶ τῶν Διὰ Φηϊράμ τῶν τῶν κίνδυνον, ἀπὸ τῶν κυψέ-
 λης ἐπανυμίω Κυψέλος οὐνόμα ἐτέθη. ἀνδρῶ-
 γένῃ δὲ καὶ μνημόνα Κυψέλω ἐγένετο ἀμφιδέξιον
 χησῆσιον ἐν Δελφοῖσι, τῶν πίσυρος ἡρόμενος ἐ-
 πεχείρησε τε καὶ ἔσχε Κορίνθον· ὁ δὲ χησμός, ὁ δὲ ἴω,
 Ὀλβιος εἶπε ἀνὴρ ὅς ἐμὸν δόμον ἐσκαταβάσθη,

1 Quum igitur Bacchiadae huius oraculi sibi prius redditi mentem assequi non possent, quum audiuerunt id quod Eetio-
 ni erat redditum, tunc illud etiam prius intellexerunt, cum illo Eetionis congruens. Quum autem & hoc intellexissent, silentio
 suppresserunt, nascituram Eetioni prolem interficere in animo habentes. 2 Ad gratulandum patri ven-

Id ora-

Κυψελος Ηελιδης βασιλβς κλεινοιο Κοεινου
 Αυτος κη παιδες παιδων γε μνρ σκετι παιδες.
 Δ μνρ δη ζησηειον τστοιω. τυραννβς δε ο
 Κυψελος, τοιοδης δη τις ανηρ εχμετο πολλοις μνρ
 Κοεινιων εδιωξε, πολλοις δε ζηματων απετερη-
 σε, πολλω δ' επι πλειστοις της ψυχης. αρξδμος
 δε ρυτου επι τειηκοντα ετα, και Δραπλβαν-
 ρος βιον βδ, Δραδουρος της τυραννιδος ο παις
 Πειλιδρος υς. ο τωνω Πειλιδρος κατ' 10
 αρχας μνρ ιω ηπιωτερος τε πατρως επι τε δε
 ωμιλησε δι αγελων Θερασιβουλω τω Μιλητου
 τυραννω, πολλω επι εχουο Κυψελου μαυφονωτε-
 ρος. πεμφας γαρ τω Θερασιβουλον κηρυκα,
 επωθανεο ολινα εσπον ασφαλετερον καταση-
 σαμνος τωσθηματων, κελισα τω πολιν επι-
 εσποθοι. Θερασιβουλος δε ελθοντα τωσθα
 τω Πειλιδρου εζηγε εξω τωσ αειος. εσθας δε ες
 αρουραν εσαρμυδιω, αμα τε διεζηηε τ ληιον, επι-
 ρωτην τε και αναποδιζων κηρυκα κη τωσ πο 20
 Κοεινου απιζιν και εκολουε αιει οκας λινας ηδη
 τωσ ασαχων υσφρηνητας τωσ αλλων κελου-
 ων δε, εριπτοι ες ο τω ληιου τ κελισον τε και βα-
 θυταρον διεφταρε εσπω τοιουτω. διεξεληταν δε τ
 χωρειον, και υσποθελμος επος εσθεν, εσποτεμπει
 κηρυκα. νοσ ησαντος δε τωσ κηρυκος ες τωσ Κο-
 εινην, ιωσ εσθυμος εσωθανεοσαι τωσ υσποθελω
 ο Πειλιδρος. ο δε εσθεν εφη Θερασιβουλον
 υσποθεσαι. θωσ μαζειν τε αυτη, τωσ οιον μιν αι-
 δρα εσποτεμπει, ως τωσ κηρυκα τε και τωσ εωσ 30
 τωσ σωαμορον απηγαδμος τωσ εσθεσ Θερασι-
 βουλου οπωπει. Πειλιδρος δε, σωσικεις τ ποι-
 ητην, και νοσ ιζων ως εσποελιθεο Θερασιβουλος
 εστωσ εσροηεις τωσ ασων φονδειν, εσθωτα δη
 πασαν κακοτητα εζεφαμε ες εστωσ πολιητας. οε
 γαρ Κυψελος απελιπε κτεινων τε και διωκων, Πει-
 λιδρος σφρα απετελεσε μη ημερη απεδυσε
 πασας τας Κοεινιων γωαμιας, Δρα τωσ εωσ τοσ
 γωαμια Μελισωμ. πεμφανη γαρ οι ες Θεσπω-
 ρους εστωσ Αχερονητα ποταμον αγρηγοις επι τ νεκρο- 40
 μαρτηιον τωσ κηρυκα τωσ ηκης περ εσθινικης, ουτε σημα-
 νεειν εφη η Μελισα εστωσ φουειε, ουτε κατερειν εν
 τωσ κειεται χωρω η τωσ κηρυκα τωσ ηκη. ριζωω τε γαρ,
 και εστωσ γωμνη τωσ γαρ εστωσ σγκατεθαψε ιμαλι-
 ων οφελος εστωσ εσθεν, ου κατακαυτηντων. μωστυ-
 ειον δε εστωσ εστωσ ως δηητα τωσ λεγει, οπ εστωσ ψυ-
 χων τωσ ιπνον Πειλιδρος εστωσ αρρις επιβαλε.

Cypselus Eetides, clara rex esto Corin-
 thi,
 Ipse, & conati, sed nulli deinde nepo-
 tes.

Et oraculum quidem, hoc erat. Cypse-
 lus vero tyrannide potitus, talis exitit
 ut Corinthiorum multos insequutus
 sit, multos pecunia, longe plurimos a-
 nima priuauerit. Cui, quum triginta
 regnasset annos, bene vita defuncto
 successit in tyrannide filius Periander, 6
 qui inter initia mitius agebat quam pater:
 sed ubi per nuncios consuetudinem
 habuit cum Thraſybulo Mileti
 tyranno, multo magis quam pater eru-
 entus effectus est. Misso enim pracone,
 Thraſybulum interrogauit qua ratio-
 ne ipse rebus tutius constitutis, ciui-
 tatem pulcherrime gubernaret. Thra-
 sybulus, eo qui a Periandro missus erat,
 extra oppidum educto, ingressus est
 rus quoddam satum, & vna cum eo se-
 getem interambulans, sciscitabatur ho-
 minem de suo aduentu e Corintho, de-
 truncans atque abiiciens ut quanque
 videbat spicam inter alias extantem,
 donec segetem formosissimam atque
 densissimam hunc in modum corruptit:
 praediumque illud peruagatus, nullo
 verbo reddito praconem remisit. Re-
 uersus Corinthum praeco, audio praecep-
 tionis audiendae Periandro, negauit
 sibi quippiam respondisse Thraſybu-
 lum, & mirari quod se ad virum vesa-
 num Periander misisset, & sua ipsius
 destruentem: exponitque quae ex Thra-
 sybulo vidisset. Periander id quod a 7
 Thraſybulo actum erat intelligens, atque
 interpretans sibi ab illo praecceptum ut
 eminentissimos quosque popularium in-
 terimeret, tunc vero omnem in ciues
 sauitiam exercuit, interficiendo ac per-
 sequendo consummas id quod a Cypse-
 lo fuerat ommissum. Atque adeo die vno
 vniuersas mulieres Corinthias exuit,
 propter Melissam uxorem suam. nam
 quum ad Thesprotos, qui sunt ad flumē
 Acherontem, misisset nuncios sciscita-
 tum necyomanteon, id est, mortuorum
 oraculum, de hospitis deposito, Melissa
 apparens negauit se indicaturum aut
 dicturam vbinam depositum esset col-
 locatum, quoniam ipsa algeret, quia
 nuda esset. nihil enim sibi prodesse ves-
 tes cum quibus sepulta fuisset, utpote
 non concrematas. Cuius rei, quod vera
 loqueretur, testimonio foret quod Pe-
 riander in frigidū furnū panes ingessisset.

Hæc

Hæc Periander
 quum coronam
 Melissa quam
 que statim p
 conem edux
 heres ad lun
 Eo, tanq
 natissime p
 res iste, dep
 omnes sine d
 pariter & an
 ueam compo
 cremavit. Ha
 rum eisdem
 lani, hoc est
 nam depoi
 Huiusmodi
 vobis, & cali
 rinthios cum
 mulaque v
 piam, tum v
 cius. Prop
 cantes: tel
 rannides in
 non exting
 quitate, du
 scitore Cor
 ros. Hæc S
 tus. Quem
 quos ille deo
 teros tum
 raturus fuit
 dies quibus
 nequiret. F
 quoniam o
 nota habere
 lentium ten
 rius pro se qu
 tes, accedere
 obtestantur
 gerent noui
 tem Ita ab ea
 illinc profectu
 Macedone An
 lolcon, ne
 rursus ad
 Pistratus a M
 que capto, t
 Hegesistrati
 te Argiua, qui
 ceperat, non
 inter Mylien
 tum est, hos
 Sigeo produ
 nem illos refe
 dicerent nihil

Hæc Periandro renunciata, ob illud argumentum fidem fecere, quod ipse cum Melissa quamvis defuncta coierat. Itaque statim post eum nuncium per præconem edixit ut omnes Corinthiæ mulieres ad Iunonis templum prodirent. Eo, tanquam ad diem festum, quam ornatissime poterant quum essent mulieres istæ, depositis clam satellitibus, eas omnes sine discrimine exiit, ingenuas pariter & ancillas, atque eas vestes ad focuam comportatas Melissam precando cremavit. Hæc ubi fecit, & nuncios iterum eosdem misit, tunc ei Melissæ idolum, hoc est inanis imago, exposuit ubi nam depositum hospitis collocasset. Huiusmodi est tyrannis, Lacedæmonii, vobis, & talium operum. Eoque nos Corinthios cum magna admiratio cepit simulatque vidimus vos accersisse Hippiam, tum vero maior nunc dum ista dicitis. Propterea deos Græcorum inuocantes testamur apud vos, ne velitis tyrannides in ciuitatibus constituere, quas non extinguitis, sed excitatis præter æquitatē, dum Hippiam reducit: in quo scitote Corinthios vobis non assensuros. Hæc Soficles Corinthiorum legatus. Quem excipiens Hippias, eosdem quos ille deos inuocando dixit, cum ceteros tum præcipue Corinthios desideraturos Pisistratidas, quum venissent dies quibus expiare se ab Atheniensibus nequireret. Hactenus respondit Hippias, quoniam oracula illa ipse præ ceteris nota haberet. Ceteri socii, qui antea silentium tenuerant, audito Soficle, liberius pro se quisque in vocem erumpentes, accedere sententiæ Corinthiorum, obtestarique Lacedæmonios nequid agerent noui aduersus Græcam ciuitatem. Ita ab ea re cessatum est. Hippias illinc profectus, offerente sibi Amynta Macedone Anthemunte, & Theffalis Iolcon, neutrum accipere voluit, sed rursus ad Sigeum concessit, quod armis Pisistratus à Mitylenæis eripuerat. Eoque capto, tyrannum ibi constituerat Hegesistratū, filium nothum ex muliere Argiua, qui tamē, quæ à Pisistrato acceperat, non tenuit sine prælio. nam diu inter Mitylenæos ac Athenienses pugnatum est, hos ex oppido Achilleo, illos è Sigeo prodeuntes: hos repetentes regionem, illos refellentes hac ratione, quod dicerent nihilo magis iuris esse Æolibus

ταῦτα ὡς ὀπίσω ἀπηγέλθη τῷ Περιάνδρῳ, πᾶ-
 σὸν γὰρ ἄνθρωπον ὁ συμβόλαον, ὃς νεκρᾶ εὐοσση Με-
 λίσση ἐμίγη, ἰθὺς δὴ μὲν τὴν ἀγγελίαν, κήρυγμα
 ἐποίησαν, ἐς δὲ Ἡραῖον ἐξίεναι πᾶσας τὰς Κοριν-
 θίων γυναῖκας, αἱ μὲν δὲ, ὡς ἐς ὄρτυν ἦσαν χέσμα
 τὰ Καλλίω φρεσῶνται, ὁ δὲ ἄποσῆσας ἄνδρ-
 ρυφόρους, ἀπεδύσε σφραγ, πᾶσας ὁμοίως τὰς τ᾽ ἐ-
 λθῆρας, καὶ τὰς ἀμφιπόλους. συμφορήσας ὅτι ὀ-
 ρυγμα, Μελίσση ἐπὶ δὲ χερσὶν κατέκαε. ταῦτα
 10 δὲ ποιήσαντι, καὶ τοδύτερον πέμψαντι, ἐφῄζε δὲ
 εἰδῶλον δὲ Μελίσσης ἐς τὴν κατέθηκε χώρον τῆς ξεί-
 νου τὴν ἄστυατα γήκιον. τοῦτο μὲν ὅτι ὕ-
 μιν ἡ τυραννὶς ὡς Λακεδαιμόνιοι, καὶ τοῦτο δὲ ἔργον. ἡ-
 μέας δὲ αἰεὶς ἄνδρες Κορινθίους ὅτε αὐτίκα θάνατον
 μέγα εἶχε, ὅτι ἡμέας εἰδομένους μεταπεμπομένους Ἰω-
 πίῳ, νῦν τε δὴ καὶ μεζόνως θάνατον ἔχοντες
 ταῦτα. ἑπικαλεσόμεθα τε ἑπικαλεσόμενοι ὑμῖν
 θεοὺς ἄνδρες Ἑλληνίους, μή κατῆσθαι τυραννίδας ἐς
 τὰς πόλεις. οὐκ ἂν ἴω μὴ παύσασθε, ἀλλὰ πειρήση-
 20 σθε ὅτι δίκαιον κατῆσθαι Ἰωπίῳ, ἵνα ὑμῖν
 Κορινθίους γὰρ οὐ σιωπήσονται. Σωσικλῆς μὲν
 ἀπὸ Κορίνθου ἀρροσθέντων ἔλεξε ταῦτα. Ἰωπίῳ δὲ
 ἄνδρῳ ἀμείβου, ἄνδρες ἑπικαλεσάμενοι θεοὺς κείνῳ,
 ἡ μὲν Κορινθίους μάλιστα πύτων ἐπιποθήσειν Πη-
 σιστρατίδας, ὅταν σφί ἦκωσι ἡμέρας αἰκνύμεναι ἀν-
 θρωπῶν Ἀθηναίων. Ἰωπίῳ μὲν τοῦτοισι ἀμεί-
 νασθαι, οἷα ἄνθρωποι ἀπὸ ἀρετῆς ἀνδρῶν ἔξεπι-
 σάμενος. ὁ δὲ λοιπὸν τῶν συμμάχων τῶν μὲν εἶ-
 χον ἐν ἡσυχίᾳ σφείας αἰεὶς, ἐπεὶ τε ὁ Σωσικλέ-
 30 ος ἤκουσαν εἰπόντος, ἐλθῆρας ἀπὸ τῶν αὐτῶν
 φωνῶν ῥήσας, αἰρέειν τῶν Κορινθίων τὴν γνώμην.
 Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐπεμαρτυρέοντο, μὴ ποιεῖν
 μηδὲν νεώτερον πρὸς πόλιν Ἑλληνίδα. οὕτω μὲν
 ταῦτα ἐπαύθη. Ἰωπίῳ δὲ ἐπὶ τὴν ἀπελευ-
 νομένην, ἐδίδου μὲν Ἀμύντης ὁ Μακεδόνων βασι-
 λῆς Ἀθηναίων, ἐδίδου δὲ Θεσσαλοὶ Ἰωλκόν.
 ὁ δὲ τοῦτων μὲν ὅσδε τερα αἰρέειν, ἀνεχώρει ὁ Ἰω-
 πῆς Σίγειον, ὃ εἶλε Πεισιστρατίδος ἀχμῆ πρὸς
 Μιτυληναίων. κατῆσθαι δὲ αὐτῶν, κατέσχευε τῶν
 40 ἑαυτῶν εἰς πᾶσαν ἑωυτῶν νότον Ἡγησίστροτον,
 ὄντα δὲ Ἀργείης γυναικός, ὃς ὅτι ἀμαχητὶ εἶχε τῶν
 παρέλαβε πρὸς Πησιστρατίδα. ἐπολέμεον γὰρ ἔκ τε
 Ἀχαιῶν πόλιος ὀρμενῶν καὶ Σιγείας, χρόνον ὅτι
 συχρόν, Μιτυληναῖοι τε καὶ Ἀθηναῖοι οἱ μὲν ἀπαί-
 οντες τὴν χώραν. Ἀθηναῖοι δὲ, ὅτι συγγινώσκοντες, ἀπο-
 δέχοντες τε λόγῳ ὅσδε ἐν μάλλον Αἰολῶσι μετεόν

1 Obtestamur vos ne tyrannides in ciuitatibus constituatis. Atque adeo, nisi ab incepto desistatis, sed Hippiam contra ius & æquum reducere conemini, scitote non approbaturus vestrum hoc factum Corinthios. 2 Vbi venissent statim dies quibus futurum esset ut illos angerent Athenienses. Sed αἰὲς ἀνδρῶν ἡσυχίᾳ τῶν αἰεὶς vel ipsa Valla interpretatio.

της Γλιάδος χώρας, ηου και σφίσι και τισι Ελλη-
 σι, οσοι σιωεσφραξαντο Μενελάω τας Ελένης αρ-
 παζας. Πολεμειόντων δε σφρων, και άλλα πολ-
 λα πόμπια έγινετο τήσι μάχησι εν δε δη και Αλ-
 χαιος ο ποιητής, συμβολής ημοδύνης, και νικωντων
 Αθιναιων, αυτες μδφ θύζων εκ θύζει, τα δε
 όπλα ίχοισι Αθιναιοι, και σφε ανεκρέμασαν
 παρς ο Αθιναιον ο εν Σιγείω. ταυτα δε Αλ-
 χαιος εν μελει ποιήσας, όπιπής εν Μιτυλιώτω,
 δεσφελλόμδρος ο εώυτς πάρος Μελανίπωσφ α-
 δρι έταρφ. Μιτυλιώταις δε και Αθιναιοις
 κατήλαξε Περίανδρος ο Κυψέλου. τούτω γάρ
 Δραμητηή επετροπόντω. κατήλαξε δε ωδε νε-
 μεσσαι άμφοτέροις τήν έχρησι. Σίγειον μδφ νυν
 ούτω έχρησεν τω Αθιναιοισι. Ισπίης εν έσ-
 είτε άπικετο εκ Λακεδαίμονος εν τήν Ασίω, πόρ
 χρημα εκίνεε, Δραβάλλων τισι τε Αθιναιοις
 παρς Αρταφέρνηα, και ποιέων άπορτα όκως αι
 Αθιναι ημοίασφ τω εώυτς και Δαρείω. Ισ-
 πίης τε δη ταυτα έωρησε, και Αθιναιοι πυθ-
 μδνοι ταυτα, πέμπουσι εν Σαρδισ άγγελου, εκ
 ώντας τδν Πέρσας πείθεσθαι Αθιναιων τισι φυ-
 γάσι. ο δε Αρταφέρνης εκ έλθούσφρας, έιβουλοί-
 ασφ σφωι ενί), και τα δε κεσθαι όπισω Ισπίω. ούκ-
 ων δη ενεδέκοντο τδν λόγους άποφερομδρους Α-
 θιναιοι εκ ενδεκομδρουσι δε σφι, έδεδεκτο εκ
 τς φανερδ τισι Πέρσασι πολεμίου ενί). Νο-
 μίζουσι δη ταυτα, και Δραβελημδρουσι εν τδν
 Πέρσας, εν τούτω δη τω καιρφ ο Μιλήσιος Αει-
 σαγρής τωσφ Κλεομδρέος τς Λακεδαίμονίου έξε-
 λαχίς εκ τής Σπάρτης, άπικετο εν Αθίνας.
 αυτη γάρ η πόλις τήν λοιπέων έδνωσθαι μέγ-
 σον. επληθων εν όπι δημον ο Αεισαγρής, ταυ-
 τα έλεγε ταυ εν τή Σπάρτη, περ εν τήν άγαθων τήν
 εν τή Ασίη, εν τς Περσικου πολέμου, ως έτε άσπί-
 δα ουτε δόρυ νομίζουσι, δυπετέες τε χειρωθίωαι ενί-
 ησαν. ταυτα τε δη έλεγε, εν παρς τισι, ταδε, ως
 Μιλήσιοι τήν Αθιναιων ενί άποικοι, εν ενίός σφι
 ενί ηρνεσθαι δυναμδρους μέγα. και δεσφ ενί, εν εκ
 τω ίχρησεν, οια καρτα δεόμδρος ενί άπέπεισε
 σφρας. πολλου γάρ οίκε ενί) δυπετέτερον Δρα-
 βάλλειν η ένα, εν Κλεομδρέα μδφ Λακεδαίμονι-
 ον μουών εκ οίός τε ενί) μεταβαλέειν, τρεεις ενί
 μυριάδας Αθιναιων επόινσε τδν. Αθιναιοι
 μδφ δη άναπαθεντες ενήφισαντο ενίκοσι νέας άποσει-
 λαβοηοις Ιωσι, σφρατηγών άποδεξάιτες αυτέων ενί)
 Μηλαίπιν, άνδρα τ άσων ενί) τα πρώτα δόχιμον

in agrum Iliensem, quam sibi ac cete-
 ris Graecis qui Menelao in raptu Hele-
 nes operam nauassent. His assidue bel-
 lantibus, cum alia in proeliis gesta sunt,
 tum illud, quod Alcaeus poeta in proelio
 quod collatis signis gerebatur, vincen-
 tibus Atheniensibus, ipse quidem fugae
 se mandans euasit: sed armis eius potiti
 sunt Athenienses, quae apud templum
 Mineruae in Sigeo suspenderunt. Hanc
 rem Alcaeus carmini mandans, in Mi-
 tylenem reposuit, indicans Melanippo
 fodali suam calamitatem. Mitylenaeos
 tamen atque Athenienses reduxit in gra-
 tiam Periander Cypseli filius, qui dele-
 ctus arbiter, ita eos reconciliauit, ut utri-
 que ea colerent quae haberent. Atque
 hoc modo Sigeum factum est Atheni-
 ensium. Hippias, posteaquam Lacedae-
 mone in Asiam abiit, cuncta agitabat,
 insimulando Athenienses apud Artaphernem,
 atque omnem operam dando ut Athenae in illius ac Darii venirent
 potestatem. Quae agitare Hippiam quum
 accepissent Athenienses, mittunt Sar-
 dis nuncios ad dissuadendum Persis fi-
 dem habere exulibus Atheniensibus.
 Sed Artaphernes iubere Athenienses (si
 salui esse vellent) rursus Hippiam reci-
 pere: Athenienses eam condicionem
 recusare, & malle professi esse Persarum
 hostes. Dum ita apud Persas insimulan-
 tur, atque ita animati sunt Athenien-
 ses eam condicionem recusare, hoc in-
 terim tempore Milesius Aristagoras a
 Cleomene Lacedaemonio reiectus e
 Sparta Athenas venit nam ea ciuitas in-
 ter ceteras praepollebat. Ad quam ciui-
 tatem ubi venit Aristagoras, eadem quae
 in Sparta commemorauit de commodis
 quae essent in Asia, deque Persico bello,
 quod neque scutum neque lanceam in
 usu haberent, facileque essent ad ca-
 piendum. Hae ille referens, ea quoque
 addebat, Milesios esse Atheniensium
 colonos, quos aequum esset ab eis libe-
 rari qui multum pollerent. Denique ni-
 hil non pollicebatur, omnibus precibus
 obsecrans quod tanto opere cupiebat, do-
 nec eos induxit. Facilius enim ei visum
 est multos decipere quam vnum: qui si
 Cleomenem solum fallere non potuit,
 id tamen in triginta millibus Athenien-
 sium effecit. Itaque Athenienses persuasi,
 decreuere viginti naues Ionibus auxilio
 mittendas, Melanthio illis praefecto, vi-
 ro inter populares omni in re spectato.

1 Quum autem ad plebem accessisset Aristag. 2 Expugnarique facile possent. 3 Esse videtur mult. decip. q. vn. si Cleom. quidem Lacedaemonium solum fal.

Hae

γρ. διαβα-
 λειν.

Hae classis
 Graecis partem
 egressum Ar-
 tum, excor-
 nollam Ionu-
 rum, quae
 ratione f...
 lectiam affe-
 in Phrygiam
 Strymone in
 Megabyzo et
 per se incol-
 nuncius, ita
 mir me Ar-
 ad ostende-
 re velitis) sal-
 lonia ab reg-
 praestat faci-
 patriam vest-
 ad mare, de
 His auditis
 pratem acco-
 atque vxori-
 puerunt:
 illine reme-
 uenere, il-
 quo postqua-
 litigia inlequ-
 tus Persarum
 potuit, misit
 colirent.
 Chis sunt m-
 a Lesbos in
 itinere se in
 haec ad Ar-
 gioti cum n-
 na quinque
 non Athen-
 tum praetab-
 letis gratiam
 aliquando
 cidenti praet-
 tra Exetras an-
 sibus opem tu-
 isti atque a-
 tionem fact-
 men ipse pro-
 neus, praef-
 tum, fratre suo
 cium Herm-
 nes ubi perue-
 nibus apud C-
 phesi, ipsi c-
 via ductibus
 debant, feci-
 tenentes iter.

CVII

Hæc classis initium malorum exitit
 Græcis pariter & barbaris. ante cuius
 egressum Aristagoras reuectus Mile-
 tum, excogitauit consilium quod in
 nullam Ionum vtilitatem erat redunda-
 turum. quanquam ne ille quidem hac
 ratione faciebat, sed vt regi Dario mo-
 lestiam afferret. Etenim misit quendam
 in Phrygiam ad Pæones qui à flumine
 Strymone in captiuitatem abducti à
 Megabyzo erant, locum atque vicum
 per sese incolentes: ad quos vt peruenit
 nuncius, ita verba fecit, Viri Pæones,
 misit me Aristagoras Mileti tyrannus
 ad ostendendam vobis (si obtempera-
 re velitis) salutem. Nunc enim cuncta
 Ionia ab rege defecit, eademque vobis
 præstat facultatem salutis parandæ ad
 patriam vestram: per vos quidem, vsque
 ad mare, deinceps nobis iam curæ erit.
 His auditis Pæones magnam sane volu-
 ptatem acceperunt: sumprisque liberis
 atque vxoribus, ad mare fuga se proti-
 puerunt: nonnullis eorum præ metu
 illinc remeantibus. Vbi ad mare per-
 uenere, illinc in Chium transfisere.
 quo postquam applicuere, eorum ve-
 stigia insequutus adfuit ingens equita-
 tus Persarum: & quia eos assequi non
 potuit, misit in Chium ad illos vt eodem
 redirent. Cuius oratione repudiata, à
 Chiis sunt in Lesbum transportati, mox
 à Lesbis in Doriscum, vnde terrestri
 itinere se in Pæoniam receperunt. Post
 hæc ad Aristagoram Athenienses vi-
 ginti cum nauibus venire, ducentes v-
 na quinque triremes Eretriorum, qui
 non Atheniensium gratia commiliti-
 um præstabant, sed debitam ipsis Mile-
 siis gratiam reddebant. Nam Milesii
 aliquando pro Eretriis in bello Chal-
 cidensi præstiterant, quum Samii con-
 tra Eretrios atque Milesios Chalciden-
 sibus opem tulissent. Aristagoras, vbi
 isti atque alii focii adfuere, expedi-
 tionem fecit aduersus Sardis, non ta-
 men ipse proficiscens, sed Mileti rema-
 nens, præfectis aliis ducibus Milesio-
 rum, fratre suo Charopino, & ceterorum
 ciuium Hermophanto. Hac classe Io-
 nes vbi peruenere Ephesum, relictis na-
 uibus apud Coresum, quod est agri E-
 phesii, ipsi cum ingenti manu, sumptis
 viæ ducibus Ephesiis, ad superiora ten-
 debant, secundum flumen Caystrum
 tenentes iter. Illinc superato Tmolo

αὐτὰ ἰσχυρῶς, ὡς χαίρειν ἐγγύοντο Ἕλλησι τε καὶ
 βαρβάροισι. Ἀρισταγόρης δὲ παρὰ Πλάτωνα, καὶ
 ἀπικόμενος ἐς τὴν Μίλητον, ἐξ ἑβραίων βούλθματα
 ἀπὸ οὐ ἴωσι μὲν ἐμελλε σὺ δὲ μὴ ἀφέλεια ἔσται, (οὐδὲ ἂν
 σὺ δὲ τούτου εἴνεκα ἐποίησε, ἀλλ' ὅπως βασι-
 λῆα Δαρείον λυπήσει) ἐπέμψεν ἐς τὴν Φρυγίαν
 αἰδρα ὄντι δὲ Πάγονας σὺ δὲ Στρυμόνος ποτα-
 μού αιχμαλώτους ἡγομένους ὑπὸ Μεγαβάζου, οἰ-
 κέοντας δὲ τῆς Φρυγίας χῶρον τε καὶ κάμιν ἐπὶ ἐ-
 10 οὐτῶν: ὅς ὅτι ἀπικέτω ἐς δὲ Πάγονας, ἔλεγε τα-
 δε, Ἄνδρες Πάγονες, ἐπέμψεν με Ἀρισταγόρης ὁ Μι-
 λήτου τυράννος, σωτηρίῳ ὑμῶν ὑποθησόμενος, ἵνα
 ὑμῶν βούλησθε πεῖθεσθαι. νῦν γὰρ Ἰωνίη πᾶσα ἀπέ-
 σπικε σὺ δὲ βασιλῆος, καὶ ὑμῶν παρέχει σὺ ζεσθαι ὅτι
 τὴν ὑμετέρην αὐτέων. μέγιστον μὲν θαλάσσης, αὐτοῖσι
 ὑμῶν δὲ ὅτι τούτου, ἡμῶν ἡδη μελήσει. ταῦτα ἰσχυ-
 κούσαντες Πάγονες, κατόπιν τὴν ἀσπασίαν ἐποίη-
 σαν, καὶ ἀναλαβόντες παῖδας τε καὶ γυναῖκας, ἀπέ-
 ἐδίδραν ὅτι θάλασσαν. δὲ ἄνευ αὐτέων καὶ κα-
 20 ἔμειναν, ἀρρωδῆσαντες αὐτῶν. ἐπεὶ τε δὲ Πάγονες
 ἀπικέτω ὅτι θάλασσαν, ἐνθάδ' ἐς Χίον διέβη-
 σαν. ἐόντων ἡ ἡδὲ ἐν Χίῳ, καὶ πόδας ἐληλύθητε Περ-
 σέων ἰσχυρῶς πολλῇ, διακρούσαντες Πάγονας. ὡς δὲ
 οὐ κατέλαβον, ἐπηγγέλλοντο ἐς τὴν Χίον τοῖσι Πά-
 30 οισι, ὅπως ἀν' ὀπίσω ἀπέλθοιεν. δὲ Πάγονες δὲ λῶ-
 ρησι σὺ ἐπέδρανον. ἀλλ' ἐκ Χίου μὲν Χίοισι σφε-
 ρῆς ἡς Λέσβον ἤγαγον, Λέσβιοι δὲ ἐς Δορίσκον ἐκό-
 μιθαν. ἐνθάδ' ἐπεὶ περὶ χερμίζομενοι, ἀπικέτω
 ἐς Παγονίην. Ἀρισταγόρης δὲ, ὅτι οἱ τε Ἀθη-
 30 ναῖοι ἀπικέτω εἴκοσι νηυσὶ, ἀμα ἀρῶμενοι Ἐρετριέ-
 ων πάντε τετάρτας, οἱ οὐ τὴν Ἀθηναίων χάριν ἐ-
 σφατθόντο, ἀλλὰ τὴν αὐτέων Μιλησίων, ὀφειδόμε-
 να σφι ἀποδιδόντες. (οἱ γὰρ δὴ Μιλησιοὶ πρῶτε-
 ρον τοῖσι Ἐρετριέσσι πρὸς Χαλκιδέας πόλεμον
 40 σὺ διένεικον, ὅτε καὶ Χαλκιδέσσι αὐτῶν Ἐρε-
 τριέων ἐκ Μιλησίων Σάμοι ἐβόησαν) οὗτοι ἂν ἐπεὶ
 τέ σφι ἀπικέτω, καὶ ἄλλοι σύμμαχοι παρῆ-
 40 σαν, ἐποίησε σφατθῆναι ὁ Ἀρισταγόρης ἐς Σαρδίς
 αὐτῶν μὲν δὲ σὺ ἐσφατθῆναι, ἀλλ' ἔμεινε ἐν Μι-
 λήτῳ σφατθῆναι ἄλλοις ἀπέδρασε Μιλησίων ἐπὶ,
 ἔσονται δὲ ἀδελφεὸν Χαροπῆτον, ἐπὶ ἄλλων ἄσαν,
 Ἐρμόφαντον. Ἀπικόμενοι ἰσχυρῶς τὸν τῶν
 Ἰωνέων ἐς Ἐφεσον, πλοῖα μὲν κατέλιπον ἐν Κορήσῳ
 ἔφ' Ἐφεσίης αὐτοῖς ἀνέβαινον χεῖρ πολλῇ, ποιόμε-
 νοι Ἐφεσίοις ἡγεμόνας. πορθομένους ἰσχυρῶς πλοῖα μὲν
 Καύστριον, ἐνθάδ' ἐπεὶ τε ὑπὸ βασιλέως τῶν Τμολῶν

1 Salutare consilium vobis daturum. 2 Vobisque iam licet incolentes in patriam reuerti: vobis quidem ad mare vsque quod autem à mari est, nobis curæ erit. 3 Illic remanentibus. 4 Eretrios in bello aduersus Chalcidenses adiuerant.

Hæc

ἀπίκοντο, ἀγρόοισι Σαρδίας, ὁδὸν ὅσφι ἀντιώθεντος.
 ἀγρόοισι ἢ χωεῖς τ' ἀκροπόλιος ἄλλα πύργα τινὲς ἢ
 ἀκροπόλιν ἔρριπτο ἄλλως Ἀρταφέρνης, ἔχων δυνά-
 μιν αἰδραῶν σὺν ὀλίγῳ. Τὸ δὲ μὴ ληληθῆσθαι
 ἐλόντας σφέας τὴν πόλιν, ἔαγε ἔδει ἔσαν ἐν τῇσι Σαρ-
 διασι οἰκίαι, αἰμὴν πλεῦνες, καλὰ μιν αἰ ὅσα δὲ αὐ-
 πτεῶν καὶ πλίνθιναι ἔσαν, καλὰ μιν εἶχον τὰς ὀρεφάς·
 τούτων δὴ μίση τῶν ἡς στρατιωτῶν ὡς ἐνέσθησε,
 αὐτίκα ἀπὸ οἰκίας ἐς οἰκίαν ἰὸν ὁ πῦρ, ἐπενέμετο ὁ
 ἀπὸ ἀπὸ μ. κακομῆς ἢ τῶ ἀγροῦ, ④ Λυδοὶ τε καὶ ὅσοι 10
 Περσῶν ἐν ἔσαν ἐν τῇ πόλι, ἀπὸ μ. φθόντες πάν-
 τῶν, ὡς τὰ παλαιὰ γεμομῆν ὁ πῦρ, καὶ
 σὺν ἔχοντος ἔξῃ λισιν ἐκ τῶ ἀγροῦ, σιωπῶντες ἐς τε
 τὴν ἀγροῦ καὶ ἐπὶ ⑤ Πακτωλὸν ποταμὸν, ὅσφι
 ψῆμα χρυσοῦ καπαφορέων ἐκ τῶ Τμώλου, ἀπὸ
 μέσης τῆς ἀγροῦς ῥέει, καὶ ἐπιτα ἐς ⑥ Ἑρμόν πο-
 τᾶμ ἔκιδιδι, ὅς ἐς θαλάσσαν· ἐπὶ τῶτον δὴ ⑦
 ποταμὸν, καὶ ἐς τὴν ἀγροῦ ἀθροίζονται οἱ τε Λυ-
 δοὶ καὶ ⑧ Πέρσαι, ἡ ἀγροῦ ἀμύωεσθαι. ④ δὲ
 Ἴωνες ὀρέοντες σὺν μὲν τῶν πολεμίων ἀμυωμέ- 20
 νοις, σὺν ἢ, σιωπῶντες πολλὰ πρὸς φερομῆνους,
 ἔξασχεύοντες δεισαντες πρὸς ὁ οὐρὸς ὁ Τμώλον
 καλεομῆν· ἐθῶν δὲ ἔστω νύκτα ἀπαλλάσ-
 σοντο ἐπὶ τὰς νέας. Καὶ Σαρδίης μὲν ἐνέσθη-
 σθησαν, ἐν δὲ αὐτῇσι καὶ ἰεὸν ὀπιχρῆς θεοῦ Κυβή-
 βης· ὁ σκηπτομῆν ④ Πέρσαι, ὡς ἐστι ἀντενεπίμ-
 πρῶσαν τὰ ἐν Ἑλλησποντοῖς. Ἔτε δὲ ④ Πέρσαι ④
 ἐν τῶ Αἰόλος ποταμοῦ νομοῖς ἔχοντες, πρὸς ὡ-
 θανομῆν τῶν, σιωπῶντες καὶ ἐβόηθησαν ὅσοι Λυ-
 δοὶ καὶ ④ Πέρσαι Σαρδίῃ σὺν ἐπὶ ἔοντες σὺν Ἴ- 30
 ωνας βύρλασι, ἐπὶ μὲν δὲ καὶ ἔβον, ἀγρόοισι αὐ-
 τῶν ἐν Ἑφέσῳ. καὶ αὐτὰ καὶ ἔσαν μὲν ④ Ἴωνες,
 συμβαλόντες δὲ, πολλὸν ἐσθῆσαν. καὶ πολλοὺς αὐ-
 τῶν ④ Πέρσαι φονδύοισι, ὀνομαστοὺς τε ἄλλοις· ἐν
 ἢ δὴ, καὶ Εὐαλκίδα στρατηγέοντα Ἑρετερέων, γε-
 φανφῶρις τε ἀγῶνας ἀναρρομῆν, καὶ ἔστω
 Σιμωνίδεω τῶ Κηίου πολλὰ ἀνεθῆντα. οἱ δὲ αὐτέ-
 ων αὐτίκα ἀπέφυγον τὴν μάχην, ἐσκεδάσθησαν
 ἀπὸ τὰς πόλιας. Τότε μὲν δὴ οὕτω ἡγωνίσαν-
 το. μὲν ἢ, Ἀθῆναι μὲν τῶν ἀπὸ ἀπὸ ἀπολιπόν- 40
 τες σὺν Ἴωνας ἐπὶ καλεομῆνους σφέας πολλὰ δι-
 ἀγῶν Αἰσαγῶν, σὺν ἔσαν ἡμῶν σφί-
 σι. Ἴωνες δὲ τῆς Ἀθῆναιων συμμαχίας φερεθῆ-
 ντες, (οὕτω γὰρ σφί ὑπῆρχε πεποικημῆν ἐς Δαρδανὸν)
 ἔδει ἡσων τ' πρὸς τ' βασιλῆα πόλεμον ἐσκυδαζόντο.
 πλώσαντες ἢ ἐς τ' Ἑλλησποντον, Βυζαντίον τε καὶ τὰς
 ἄλλας πόλιας ἀπάσας τὰς αὐτῆ, ὡς ἐπὶ οἱ ἐποίησαν ἔκπλωσαντες τε ἔξω τ' Ἑλλησποντον,

Sardis adueniunt, easque 1 occurrente
 nemine, capiunt, omniaque eius urbis
 loca, præter arcem, quam Artaphernes
 ipse tutabatur, habens non exiguas vi-
 rorum copias: 2 Quæ res fuit impe-
 dimento quominus qui ingressi erant
 urbem, diriperent. Erant Sardibus do-
 mus pleræque arundinaceæ: quæ au-
 tem lateritiæ, tamen ex arundinibus la-
 cunaria habebant. harum unam quidam
 è militibus quum incendisset, repente
 ignis è domo in domum elapsus totam
 urbem absumpsit. Ardente urbe, &
 vastante iam extrema incendio, nec
 habente regressum, Lydi & Persarum
 quicumque in urbe erant, undique cir-
 cumuenti, ex urbe in forum conflunt,
 & ad amnem Pactolum, qui medium
 forum interfluens, ramenta auri è Tmo-
 lo illis defert, deinde flumini Her-
 mo immiscetur, & ille mari. Ad hunc
 amnem & ad hoc forum conglobati
 Lydi pariter & Persæ sese defendere
 adigebantur. Iones, videntes hostium
 alios sese tutantes, alios magna multi-
 tudine se obuiam ferentes, metu per-
 culsi, ad montem qui dicitur Tmolus
 sese recipiunt, atque illinc noctu ad na-
 ues. Crematis Sardibus, deflagrauit
 una templum Cybeles indigenæ dex:
 cuius prætextu postea Persæ templa
 quæ in Græcia erant cremauerunt. Hoc
 ubi Persæ qui intra Halyn domicilia
 habebant, resciverunt, tunc vero ad fe-
 rendam Lydis opem conuenerunt: nec
 adepti Sardibus Iones iam illinc profe-
 ctos, eadem via insequuti, comperiunt
 Ephesi: congressique cum illis ex aduer-
 so instructis, in fugam eos vertunt, mul-
 tosque occidunt, & in his cum alios il-
 lustres viros, tum EValcidem Eretrio-
 rum ducem, qui donatus laurea in cer-
 taminibus fuerat, & à Simonide Ceo
 maiorem in modum celebratus. Ex ea
 pugna qui euasere, per vrbes fuere dis-
 sipati. Et tunc quidem ita dimicatum
 est. Athenienses autem, post hæc deser-
 tis profus Ionibus, etsi per nuncios A-
 ristagoræ magnopere rogabantur, ne-
 gauerunt se auxilio futuros. Quorum
 societate fraudati Iones, tamen quoniam
 ista aduersus Darium egerant, nihilo
 segnus bellum aduersus regem para-
 bant: Hellepontumque inuesti, By-
 zantium ac ceteras circa vrbes in suam
 potestatem redegerunt. Inde euecti,

1 Repugnante nemine, 2 Ne autem urbem hanc à se captam diriperent hoc obstitit: quod sequitur videlicet. at Valla in-
 kis præcedentibus hæc, τὸ δὲ μὴ ληληθῆσθαι φε.

magna

magnam Cariae partem in belli societatem asciuerunt. nam Caunus, quae prius societatem facere recusauerat, vbi Sardis conflagrarunt, & ipsa Ionibus accessit. Cyprii quoque omnes ultro, exceptis Amathusiis, accesserunt. Defecerunt autem Cyprii à Medis in hunc modum: Erat Onesilus quidam Gorgi Salaminiorum regis frater, natu minor, Cherfus filius, Siromi nepos, EVELTHONtis pronepos. hic vir, quum sapenúmero antea Gorgum sollicitasset ad rebellandum ab rege, tunc audiens Ionas rebellasse, vehementius urgere hominem institit. In quo quia nihil proficiebat, obseruato tempore dum Gorgus oppidum egrederetur vna cum suis ¹ militibus, eum portis exclusit. Gorgus oppido exutus, ad Medos transfugit: eo poritus Onesilus omnibus Cypriis vt rebellarent suadebat: persuasis ceteris, Amathusios rebellare abnuentes obsidione circumdedit. ¶ Dum hic Amathuntem obsidet, Darius, vt ei nunciatum est Sardis captas incensasque ab Atheniensibus atque Ionibus, & huius comparandae classis atque rei contendendae fuisse authorem Aristagoram Milesium, fertur, ² quum primum hæc audiuit, dixisse Iones nihil fecisse: probe sciens non fuisse illos præ contemptu sui rebellaturos: deinde interrogasse quinam essent Athenienses. Id quum audisset, tum arcum poposcisse, eoque sumpto, sagittam quam imposuerat, in cælum excussisse: & ea in aerem excussa, dixisse, O Iupiter, contingat mihi vt Athenienses vlciscar. Atque hæc loquutus, cuidam famulorum præcepisse vt sibi semper apposita cena, ter diceret, Here, memento Atheniensium. Et quum hoc præcepisset, accito ad suum conspectum Histiaxo Milesio, ³ quem ipse diu distinuerat, ita eum fuisse alloquutus, Audio Histiaxe procuratorem tuum, cui tu Miletum demandasti, nouas aduersum me res esse molitum. viris enim ex altera continente persuasit vt Iones sequerentur, (qui mihi commissorum pœnas dabunt) eosque induxit ad me Sardibus priuandum. Num igitur videntur hæc tibi bene habere? quorum quidnam sine tuis consiliis actum est? Proinde vide ne rursus te ipsum in culpam induas. Ad hæc Histiaxus, Quodnam, inquit, rex protulisti verbum? mene consulere rem quæ

Καρίης ἢ πολλῶν προσεκτήσαντο σφίσι σύμμελλον εἶναι. καὶ γὰρ τὴν Καῦνον πρῶτον ἐβουλομένην συμμάχουσαν, ὡς ἐνέσκησαν τὰς Σαρδίς, ὅτε σφίσι αὐτὴ προσεγένετο. Κύριοι δ' ἐθέλοντάς σφι πάντες προσεγγόνον, πλὴν Ἀμαθουσιῶν. ἀπέστη γὰρ καὶ ἄλλοι ὡς ἀπὸ Μήδων ἢ Ὀνήσιλος, Γόργου μὲν τῆς Σαλαμίνων βασιλῆος ἀδελφεὸς νεώτερος, Χέρσιος δὲ τῆς Σιρώμης τῆς Εὐέλθοντος παῖς. ἔσθ' ὡν ἦρ πολλὰς μὲν ἐπείτερον ὧν Γόργον παρηγορέατο ἀπίσα δὲ ἀπὸ βασιλῆος, ὅτε δὲ ὡς καὶ ἔδωκε Ἰωνᾶς ἐπύθητο ἀπεσταίαι, πᾶν γὰρ ὅτι χεῖρ μὲν ἐστὶν ὡς ὅτι ἐπέτερον ὧν Γόργον, ἐνθαυτὰ μιν φυλάξας ἐπέελθόντα δ' ἄστυ δὲ Σαλαμίνων ὁ Ὀνήσιλος, ἀμὰ τοῖσι ἐαυτῶν σασιώταισι, ἀπεκλήθησε τῶν πυλέων. Γόργος μὲν δὲ φερηθεὶς τὴν πόλιος, ἐφύγετο εἰς Μήδους. Ὀνήσιλος δ' ἦρχε Σαλαμίνος, καὶ ἀνέπειθε πάντα Κυρῖοις σιωαπίσα δὲ. ἔσθ' μὲν δὲ δήσιος ἀνέτωσε, Ἀμαθουσιῶν δ' ἐβουλομένων ὧν πείθεσθαι, ἐπολιόρχεε προσκατήμερος. Ὀνήσιλος μὲν νῦν ἐπολιόρχεε Ἀμαθύντα βασιλεῖ δ' Δαρείω, ὡς ἔξαγγέληται Σαρδίς ἀλίσσας ἐμωρηθῆναι ὑπὸ τε Ἀθηνᾶων καὶ Ἰώνων, ὧν ἡγεμόνα γνέσθαι τὴν συλλογῆς, ὡς αὐτοσυνουφανθῆναι, ὧν Μιλήσιον Ἀρισταγόρου, πρῶτα μὲν λέγεται αὐτῶν, ὡς ἐπύθητο αὐτῶν, Ἰώνων δὲ ἐνα λόγον ποιησάμενον, δι' εἶδόντα ὡς οὐτοί γε οὐ καὶ προσίζονται ἀποσάντες, εἰρεσθαι οἴκινες εἶεν ὧν Ἀθηνᾶοι. μὲν δ' ἐπυθόμενον, ἀγῆσαι δ' ἔξον λαβόντα δ' ἐπιπέθηται οἴσιν, αἰὼν ὧν ἔρανον ἀπέειναι καὶ μιν ἐς ὧν ἡέρα βαλόντα, εἰπεῖν, ὧν Ζεὺς ἐκλήρωσθε μοι Ἀθηνᾶοις ὑπεσθαι. εἰπὼντα δὲ αὐτῶν, προστάξαι ἐνὶ τῶν θεραπόντων, δείπνου προσκεμεθῶν αὐτῶν, ἐς τοὺς ἐκάστοτε εἰπεῖν, Δέσποτα, μέμνηο τῶν Ἀθηνᾶων. Προστάξας δὲ αὐτῶν, εἶπε, καλέσας ἐς ὧν Ἰστιαῖον ὧν Μιλήσιον, ὧν ὁ Δαρείος κατέειχε χρόνον ἤδη πολλόν, Πρωθάνομος Ἰστιαῖος ἐπέειπε ὧν ὄν, τὰ σὺ Μιληπὸν ἐπέτερον, νεώτερος ἐς ἐμὲ πεποιηκέναι ὧν ἡγεμονία. ἀνδρας γὰρ μοι ἐκ τῆς ἐτέρας ἡπείρου ἐσθαι ἀγαθόν, ὧν Ἰωνᾶς σιωαπίσαι, ὧν δώσω τὰς ἐμοὶ δίκην ὧν ἐποίησαν, ὧν τοὺς ἀναγνώσας ἀμὰ ἐκείνοισι ἐπέειπε, Σαρδίαν με ἀπεστέρησε. νῦν ὧν καὶ σὺ φαίνεται αὐτῶν ἔχον καλῶς, καὶ δὲ ἀνδρῶν τῶν βυλθυμάτων τοῖσιν ὑπεσθαι χροῖον, ὧν μὴ δὲ ὑπέρης σε αὐτῶν ἐν αἰτήσῃ. εἶπε πρὸς αὐτῶν ὁ Ἰστιαῖος, Βασιλεῦ κοῖον ἐφθέγγασθαι ὧν ἐπος, ἐμὲ βυλθυσάμενον ὧν ἐκ τῶν

CIV

CV

CVI

1 Legit γραπτόισι προ σασιώταισι. 2 Vbi hæc audiuit, Iones contempnisset, vel, nihili fecisset, quippe qui non impunitam illum fore rebellionem sciret, deinde interr. 3 Quem à longo iam tempore detinebat, vel, retinebat.

σοί ἢ ἡμέγα ἢ σμικρὸν ἐμελλε λυπηρὸν ἀνασῆσειν;
 ἢ δὲ αὐτὸν ἐπιδιδυμῶν, ποίεομι ταῦτα; τὸ δὲ ἐν-
 δεικνύειν; τὰ πάρα μὲν πρῶτα ὄρα σοί, πρῶτον
 δὲ παρὰ σέο βουλευμάτων ἐπακούειν ἀξιδύμην;
 ἀλλ' εἴ ποῦ ἢ τοιοῦτον οἶον σὺ εἴρηκας κρήσει ὁ ἐ-
 μὸς ἐπίτροπος, ἵαδι αὐτὸν ἐπ' εἰνυτὸν βαλλόμενον πε-
 κρήσειναι. ὅχι δὲ ἐγὼ γε σὸς ἐνδέκομαι
 λόγον, ὅπως ἢ Μιλήσιοι καὶ ὁ ἐμὸς ἐπίτροπος νεώ-
 τερον κρήσεισι καὶ κρήματα ταῦτα. εἰ δὲ ἄ-
 ρα ἢ τοιοῦτο ποιῶσι, καὶ σὺ δ' ἐὼν ἀκήκοας ὠβασί-
 λου, μάθε οἶον κρήμα ἐργάσθαι, ἐμὲ δ' ἀποθάλασ-
 σης ἀνάστατον ποιήσας. Ἴωνες γὰρ οἴκασιν, ἐμὸν
 ὅτι ὀφθαλμῶσφι ἡμοῦν, ποιήσαι τὴν πάλαι-
 μερον εἴρηκ' ἐμὸν δὲ αὐτὸν ἐὼν ἐν Ἴωνίᾳ, σὺ δὲ μὴ
 πέλις ἔπεικνῃσεν. νῦν ὡν ὡς ἄρ' ἔμε ἀφες πο-
 ρυθῶν ἐς Ἴωνίαν, ἵνα τοικεῖνά τε πρῶτα καταρ-
 τήσω ἐς τούτου, καὶ Μιλήτου ἐπίτροπον τῶτον ἐν
 ταῦτα μηχρησάμενον, ἐχχειλέτητον ἀφ' αὐτοῦ.
 ταῦτα δὲ ἐπ' ἴσον ἴσον ποιήσας, τοὺς ἐπὶ μῦμι
 ἑὸν βασιλῆος, μὴ μὲν παρὰ τὸν ἐκδύσασθαι
 ἔχω κίθωνα, καταθήσομαι ἐς Ἴωνίαν, κρινὲν αὐτοῖ
 Σαρδῶν ἡσὸν τὴν μέγιστον, δασμοφόρον ποιή-
 σω. Ἰστιαῖος μὲν λέγων ταῦτα, διέβαλε Δα-
 ρεῖος δὲ ἐπίτροπος καὶ μὴ ἀπίει, ἐντελεσμένος, ἐ-
 εὐαντα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ποιήσας, ὅτι ἀγ-
 νεσθῶ ἔπειτα ἐς τὴν Σαρδίαν. Ἐν τῷ δὲ ἄγγελ-
 λῆ τε καὶ τῶν Σαρδίων καὶ βασιλῆα ἀνῆκε,
 καὶ Δαρεῖος καὶ τῶν ἑξὸν ποιήσας, Ἰστιαῖος ἐς
 λόγους ἦλθε, καὶ Ἰστιαῖος μεμνημένος ὑπὸ Δα-
 ρεῖου, ἐκομίζετο ἐπὶ θάλασσαν ἐν τούτῳ πρῶτον
 τὰ χεῖρα ἐγένετο ταῦτα. πολιορκεῖν τὴν Σαλα-
 μινίαν Ὀνήσιον Ἀμαθυσίους ἐξαγγέλλεται, νησὶ
 στρατιῶν πολλῶν ἄρ' ἔχοντα Περσικῶν Ἀρτύβιον,
 ἀνδρα Πέρσιον, παρὰ δὲ κίμων ἐς τὴν Κύπρον εἴ-
 ναι. πυθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Ὀνήσιος, κήρυκας δι-
 ἐπεμπε ἐς τὴν Ἴωνίαν, ἐπιτελεσμένος σφραγῆς. Ἴ-
 ωνες δὲ οἷα ἐς μακρῶν βουλευσάμενοι, ἦσαν πολ-
 λὰ σόλων. Ἴωνες τε δὲ παρῆσαν ἐς τὴν Κύ-
 προν, καὶ ἔπειτα Πέρσαι νησὶ ἀβαβάντες ἐκ τῆς
 Κιλικίας, ἦσαν ἐπὶ τὴν Σαλαμίνα περὶ τῆν.
 οἱ δὲ νησὶ Φοίνικες ἀειπλῶν τὴν ἀκρῶν,
 αἱ καλέονται κρηίδες τῆς Κύπρου. τούτου δὲ
 τοιοῦτου γνομένου, ἐλέξαν οἱ τῶν ἑσθίων τῆς Κύπρου,
 συγκαλέσαντες τῶν Ἴωνων ἑσθίων στρατηγούς, ἄν-
 δρες Ἴωνες, ἀρῶσιν ὑμῖν δίδωμεν ἡμεῖς Κύπριον,

tibi sic quippiam siue multum siue parū
 molestiæ allatura? Quid mihi quærens
 ista facerem? aut cuius rei indigens? cui
 omnia adsunt quæ tibi? quem tu omnium
 consiliorum tuorum communionem di-
 gnaris? Quod si istud quod ais egit pro-
 curator meus, sic habeto, id eum fecisse
 suo consilio. 1 Principio rationem istam
 non admitto, Milesios ac meum
 procuratorem quippiam rerum no-
 uarum fecisse aduersus statum tuum:
 siquid tamen huiusmodi faciunt, & tu
 id quod est audisti, rex, intellige quid
 rei egeris quod me à mari ablegandum
 putasti. nam Iones id agere aggressi
 sunt postquam ego ex ipsorum cons-
 pectu sum amotus, cuius aggrediendi
 iam pridem libidine tenebantur: quod
 si ego in Ionia fuissetem, nulla profecto
 se ciuitas commouisset. Proinde nunc
 propere dimitte me ut in Ioniam con-
 tendam, illic omnia negocia tibi in in-
 tegrum restitutus, & hunc Mileti pro-
 curatorem, harum rerum machinato-
 rem, in tuam potestatem redactus.
 Hæc, quum ex animi tui sententia con-
 fecero, iuro per deos regios me non
 prius exuturum hanc vestem, qua in-
 dutus in Ioniam descendam, quam Sar-
 diniam insulam maximam tibi tributa-
 riam reddam. Hæc Histiaeus fallendi
 gratia dicebat. quibus persuasus, Darius
 hominem dimisit, præcipiens ut postea-
 quam ea quæ sponderat præstitisset,
 ad se Susa reuerteretur. Dum nuncius
 de Sardibus ad regem venit, Dariusque
 illam rem arcu fecit, & Histiaum est al-
 loquutus, Histiausque ab eo dimissus
 ad mare se contulit, hoc interea omni
 tempore hæc gesta sunt: Onesilo Sala-
 minio Amathusios obsidenti nuncius
 affertur, 2 Artybium virum inter Persas
 eximium cum magna vi Persarum cur-
 sum tenere in Cyprum. Quo accepto,
 Onesilus legatos passim in Ioniam di-
 mittit ad Iones euocandos: qui non diu
 in deliberando cunctati, cum magna
 classe ad eum se contulerunt. Et quum
 Cyprum tenuissent, Persæ nauibus è Ci-
 licia traiecerunt, terrestrique itinere Sa-
 laminem contenderunt, Phœnicibus
 classe circumueuntibus promontorium
 quæ Clauis Cypri vocantur. His ca-
 facientibus, Cyprii tyranni conuoca-
 tis Ionum ducibus dixere, Viri Iones,
 vobis nos Cyprii optionem damus

1 Sed ego prorsus fidem his verbis abrogo, Miles. 2 Artybium Persam cum numerosa manu Persica, Cyprum aduentantem. Ad verbum, Expectari in Cyprum. Id est, Eius in Cyprum aduentum expectari. Valla autem hic προσδύμιον cum δόκιμοι confudit.

cum versis
 an cum Phœ-
 nis cum Per-
 tempus est e-
 zæ standi, v-
 cum Phœnic-
 Phœnicibus
 is, facere.
 est eligas
 est, Ionia
 vindicentur.
 inquitur, Ion-
 mare curand-
 das, quo ipse
 geremus.
 collocabimur
 temur: vos
 perantibus
 tes, viros
 Iones resp-
 lisis camp-
 Cyprii regi-
 stituerunt
 las, optim-
 Solentium
 rum docer-
 Infidebat A-
 rigere se do-
 lus, ad felle-
 les sane quan-
 loqui: foli-
 Artybii
 & pedibus
 quem agit
 pere inita
 obseruare
 an ipsum A-
 fuis, Ego ve-
 & vtroutra
 quicquid im-
 tamen quod
 lius feriam
 cum rege
 talē occidat
 secundum
 ablit diu
 mulos cum
 figere. Na-
 non est cau-
 melias. rec-
 aduersus ne-
 illo loquut-
 terrestres na-
 Iones eo di-
 rauere Phœ-
 præcipua v-

cum vtris dimicare velitis, cum Persis an cum Phœnicibus. Si terra mauultis cum Persis acie configere, iam tempus est è nauibus egrediendi, & in acie standi, vt nos vestras ingressi naues, cum Phœnicibus dimicemus: sin cum Phœnicibus fortunam tentare mauultis, facite. quoniam alterutrum opus est eligatis, vt quantum in nobis situm est, Ionia atque Cyprus in libertatem vindicentur. Ad hæc Iones, Commune, inquit, Ionix concilium nos misit ad mare tutandum, non ad naues tradendas, quo ipsi cum Persis in terra confingeremus. Itaque vbicunque quidem collocabimur, vt operam nauemus enitemur: vos vero debetis, qualia ab imperantibus Medis passi estis reminiscētes, viros egregios vos ostendere. Hæc Iones responderunt. Post hæc Persis in campum Salaminium tendētibz, Cyprii reges aduersus alios hostes constituerunt alios Cyprios: aduersus Persas, optimum quenque Salaminiorū ac Solientium. Aduersus Artybium Persarum ducem Onesilus vltro constitit. Infidebat Artybius equo in armatum erigere se docto. Quod audiens Onesilus, ad satellitē suum (erat enim ei satellites sane quam peritus rei bellicæ, & alioqui solertix plenus) Audio, inquit, Artybii equum edoctum se erigere, & pedibus simul atque ore cum in quem agitur, perficere: proinde tu prope inita ratione dicito vtrum malis obseruare, equumne tibi ferendum, an ipsum Artybium. Ad quem seruus suus, Ego vero, inquit, rex, paratus sum & vtrunque & alterutrum, & omnino quicquid imperaueris, facere. promam tamen quod tebus tuis esse conducibilius sentiam, regem ac ducem oportere cum rege ac duce certare. siue enim talē occidas, decori tibi fore: siue (quod secundum est) à tali occidaris, (quod absit) dimidium mali esse. nos vero famulos cum famulis hostium debere cōfigere. Nam quod ad equum attinet, non est causa cur eius artificium extimescas. recipio enim tibi eum posthac aduersus neminem se erecturum. Hæc illo loquuto, mox exercitus conflixere terrestres naualesque: & classe quidem Iones eo die strenue pugnantes superauerunt Phœnices: Samiorum tamen præcipua virtus exitit. In terra autem,

ὁκοτέροισι βύλαδε προσφέρεσθαι, Πέρσησι Φοίνικσι. Εἰ μὲν γὰρ περὶ βούλαδε παρθέτες Περσέων Δραπεισάδης, ὡρῆ αὐτῆς ὑμῖν ἐκβαίντας ἐκ τῶν νεῶν, ἄσπεσθαι περὶ ἡμέας ἢ ἐς ἄσνεας ἔμβαίνην. Ἐὰς ὑμετέρας, Φοίνικσι ἀνταλώμενός. Εἰ δὲ Φοίνικων μάλλον βούλαδε Δραπεισάδης, ποιέειν χρεῶν ὅστι ὑμέας. ὁκότερ αὐτῆς τούτων ἐλπίσθε, ὁκως ὁ κατ' ἡμέας ἐς αἴητε Ἰωνίη καὶ Κυπρὸς ἐλθούρη. Εἰπὼν ὁ Ἰώνες πρὸς αὐτά, Ἡμέας ἀπέπεμψε δὲ κοινὸν Ἰωνῶν, φυλάσσοντας τὴν θάλασσαν, ἀλλ' ὁκίνα Κυπρίοισι ἄσνεας προσδόντες, αὐτῶι Πέρσησι περὶ προσφερέμεθα. ἡμεῖς μὲν νῦν ὁκου ἐπάρθημεν, αὐτῆ πειρησόμεθα χρεῖσι ἡμέσθαι. ὑμέας δὲ χρεῶν ὅστι ἀναμνησθέντας οἷα ἐπάγετε δουλοῦντες πρὸς τῶν Μήδων, γίνεσθαι ἀνδρας ἀγαθοῖς. Ἰώνες μὲν τῆτοισι ἀμείψαντο. Μετὰ δὲ, ἠκόντων ἐς τὸ πεδῖον δὲ Σαλαμινίων τῶν Περσέων, διέτασσαν ὁ βασιλῆες τῶν Κυπρίων, αὐτῶν μὲν δῆλοισ Κυπρίοις καὶ αὐτῶν δῆλοισ στρατιώτας ἀντιτάσσοντας, Σαλαμινίων δὲ καὶ Σολίων ἀπολέξοντες ὁ ἀείσον, ἀντέτασσαν Πέρσησι. Ἀρτύβιος δὲ τῶν στρατηγῶν τῶν Περσέων ἐτελόντης ἀντέτασσε Ὀνήσιλος. Ἡλαμῶ δὲ ἵππων ὁ Ἀρτύβιος δεδιδαμῶν πρὸς ὀπλίτω ἀντιτάσσε ὀρθόν. συτῆ μὲν ὡν αὐτῶ ὁ Ὀνήσιλος, ἡ γὰρ ὁ ἰσθμῶς ἡς ἠρόμνος μὲν ἐστὶν ἀπολέμα κάρτα δόκιμος, καὶ δῆλος λήμαλος πλέος, εἶπε πρὸς ὅτον, Πιπύνομα τῶν Ἀρτύβιος ἵππων ἰσάμνον ὀρθόν, ἐποσὶ καὶ σῆμα πικατεργάσσε πρὸς τὸ ἀνπροσνερῆ σὺ ὡν βουλοσάμνος, αὐτῶ εἶπε ὁκότερον βούλασ φυλάξας πλῆξαι, εἶτε τὸ ἵππων, εἶτε αὐτῶν Ἀρτύβιον. εἶπε πρὸς αὐτά ὁ ὀπάων αὐτῶ, ὁ βασιλῆς, ἐρῆμος μὲν ἐγὼ εἰμι ποιέειν καὶ ἀμφοτέρας, καὶ ὁ ἕτερον αὐτῶν, ὁ πῆρως ὁ ἀντιτάσσης σὺ, ὡς μὲν ἡ ἐμοίγε δοκέει) τοῖσι σοῖσι πρήμασι πρὸς φερέσθαι, φερέσθαι βασιλῆα μὲν ἐστρατηγῶν χρεῶν εἶναι φημι βασιλεί τε καὶ στρατηγῶν πρὸς φερέσθαι. ἡ γὰρ καὶ ἔλης ἀνδρα στρατηγῶν, μέγα τοι γίνεσθαι, καὶ δούτερας ἡ σὺ ἐκείνος (ὁ μὴ ἠροῖτο) ἡ ἀξιοχρεῶ καὶ ἀποθανεῖν, ἡ μῖσθα συμφορῆ. ἡμέας δὲ αὐτῶ ὑππρέτας ἐτέροισι τε ὑππρέτησι πρὸς φερέσθαι, καὶ πρὸς ἵππων, τῶ σὺ τῶν μηχανῶν μηδὲν φοβηθῆς. ἐγὼ γὰρ δὴ τοῖσποδέκμεν μὴ μιν ἀνδρὸς ἐπιγε μηδενὸς εἴσεσθαι ἐνδύον. Ταῦτα εἶπε, καὶ μετὰ αὐτῶ σωέμισθε τῶ στρατῶν περὶ, ἐν νησὶ. νησὶ μὲν νῦν Ἰώνες ἀκροῖ ἠρόμνοι, ταῦτῶ τῶ ἡμέρην πρὸς ἐβάλλοντο αὐτῶ Φοίνικας, καὶ τούτων Σάμιοι ἠέσθυσαν περὶ δὲ,

1 Nos itaque vbi collocati sumus, vt oper. vel, In munere quod nobis iniunctum est. 2 Audaciz plenus. Vel, animosus. Vel, magnos spiritus gerens. Sed rectius λήματος quam λήματος. 3 Eum in quem impetum faciat, interficere. Vel, Eum in quem feratur, aut infurgat, conficere. quod melius respondet verbo κρηγῆσθαι.

ὡς συνήλθε τὰ στραπέδα, συμπεσόντα ἐμάχοντο. κτ' ἢ τὸν στρατὸν ἀμφοτέρωθεν ἐγένετο, ὡς περὶ εφ' ἑρπετοῦ ὄντα τὸν Ὀνήσιλον ὁ Ἀρτύβιος, ὅτι τὸ ἵππου κατήμμος ὁ Ὀνήσιλος, κτ' ἔξωθεν ἦκετο τὰ ἴσα-
 πωσι, καὶ περὶ τὸν στρατὸν ἄλλον τὸν Ἀρτύβιον. ἐπιβιβάσας τὸν ἵππου τὸν πόδας ὅτι τὸν Ὀνήσιλου ἀπείδα, ἐν ταῦτα ὁ Κάρδρεπύριος πλῆξας, ἀπαρξάσει τὸ ἵππου τὸν πόδας. Ἀρτύβιος μὲν δὴ ἔρα-
 τήρης τὸν Περσέων ὄμιλον ἴσως πείσει αὐτὸν ταῦτη. Μαχητῶν δὲ καὶ τῶν δῆλων Στρωφίω, τρέαννος ἐὼν
 209 Κρείς, περὶ τοὺς ἔχων διώαμιν ἀνδρῶν. περὶ ἐὼν τὸν
 ὀκτώκω. Ὁ δὲ Κρείς οὗτοι λέγονται εἶναι Ἀργείων ἀποικιοῦν. περὶ δὲ τῶν Κρείων, ἀντικαθεύξασα
 λαμινίων πολεμικὰ ἄρματα τῶνδ' οἷσι Κρεί-
 βυσι ἐποίησε. γυμνασίων δὲ τῶν, κατεπύρεσι εἶναι οἱ
 Πέρσαι τὸν Κυπρίων, τετραμύριον δὲ τὸν στρατὸν ἔχον, δῆ-
 λοι τε ἐπίσπον πολλοί, καὶ δὲ καὶ Ὀνήσιλος τε ὁ Χέρσιος,
 ὁ δὲ τὸν Κυπρίων ἀποκτείνοντες, ὁ δὲ Σολίων βα-
 σιλεὺς Ἀριστοκύπριος, ὁ Φιλοκύπριος. Φιλοκύπριος δὲ
 τὸν Σόλων ὁ Ἀθηνῶν ἀπικόμενος ἐς Κύπρον, ἐν
 ἐπέσι ἀνεσε τρεῶντων μάλιχα. Ὀνήσιλος μὲν
 νῦν Ἀμαθῆσιοι, ὅτι σφέας ἐπολιόρησε, ἀποταμόν-
 τες τὸν κεφάλαιον, ἐκόμενον ἐς Ἀμαθῆντα. καὶ μὲν ἀπ-
 ἐκρέμασαν τὸν πυλῶν. κρεμαμύριον δὲ τὸν κεφα-
 λῆς, ἐξ ὅσης ἦδη κοίλης, ἐσμός μελιπτεῶν ἐσδύς ἐς
 αὐτὸν, κρεῖων μὲν ἐπέπλησε. τὸν δὲ γυμνασίων οἷσιν,
 ἐχρήσθη τὸν κεφάλαιον οἱ Ἀμαθῆσιοι, ἐμδύθη σφίσι,
 τὸν κεφάλαιον κατελόντας θάλασσαν, Ὀνήσιλος δὲ τὸν
 ὡς ἠρώα ἀπὸ πᾶν ἔρος καὶ σφίσι ποιῆσαι ταῦτα, ἀμεινον
 σιωοίσεια. Ἀμαθῆσιοι μὲν νῦν ἐποίησαν ταῦτα ἐπὶ
 μέγιστος ἐμεῖς. Ἴωνες δὲ ἐν Κύπρω ναυμαχη-
 θάντες, ἐπεὶ τε ἐμάχοντα τὰ ὀνήσιλου
 διεφθάρησαν, ἐπὶ τὴν πόλιος τὸν Κυπρίων πολιορκη-
 μύρας τῶν δῆλων, πλὴν Σαλαμίνος, ταῦτ' ἐν τῷ Ἰόνῳ
 ὁ περὶ τὴν βασιλείαν τὸν Σαλαμίνος ἀφαιρῶν-
 τας, ἀντικαθεύξασα οἱ Ἴωνες ταῦτα, ἀπέπλων ἐς τὸν
 Ἰωνίον. τῶν δὲ ἐν Κύπρω πολιῶν ἀντίθετος ἔργον ὅτι-
 πλείστον πολιορκητῶν Σόλοι, τὸν πλείστον ὑπορῶντες
 τὸν τείχος, πᾶσι μὲν εἶλον. Πέρσαι, Κύπριοι
 μὲν δὲ ἐν αὐτῷ ἐλύθησαν ἰσχυροί, αὐτῶν ἐκ νέως κα-
 40 ἐδεδῆλωντο. Δαρείου δὲ ἔχων Δαρείου θυγατέ-
 ρα, καὶ ὕμνης τε καὶ Ὀτόνης, καὶ ἄλλοι Πέρσαι
 στρατηγὸν ἔχοντες καὶ οὗτοι Δαρείου θυγατέρας,
 ἐπιδιδόντες τὸν ἐς Σάρδις στρατοσφῶντος
 Ἰώνων, καὶ ἐξ ἑαυτῶν σφέας ἐς τὰς νέας, τῇ μά-
 χῃ ὡς ἐπεκράτησαν, ἑσθλῶν ὅτι διελόμενοι τὰς
 πόλιος ἐπόρησαν. Δαρείου μὲν τετραμύριος
 περὶ τῶν ἐν Ἑλλησπόντῳ πόλιος, εἶλε μὲν Δαρδαν-
 20. Περσίων-
 αἰώνον, εἶλε δὲ Ἀβυδόν τε καὶ Περκάτην, καὶ Λάμφακον καὶ
 Ράιον,

vbi concursum est, dum acies dimicant, circa imperatores hoc actum est: Vbi Artybius equo cui infidebat in Onesilū inuectus est, Onesilus (vtri conuenerat cum satellite) ipse inuadentem Artybi- um ferit, eius satelles sublatos equi pe- des in Onesili scutum eos iactantis, fal- ce percutiens abscidit. quo ictu Artybius Persarum imperator illic vna cum equo corruit. Ceteris autem pugnando oc- cupatis, Stesenor Curii tyrannus, non parum circa se copiarum habens, pro- didit socios Curientes. (hi Argiuorum coloni dicuntur esse.) Post horum pro- ditionem, statim Salaminii, qui curribus vehbantur, idem fecere. quo ex factō Persæ Cypriis superiores exiit. Horū acie in fugam versa, cū alii multi occu- buere, tum vero Onesilus Chersis filius, qui Cyprios ad defectionem induxerat, & Soliorū rex Aristocyprus Philocypri filius, eius, inquam, Philocypri quem Solon Atheniensis Cyprū profectus in- ter tyrannos maxime versibus celebra- uit. Onesili caput Amathusii, quoniam ipsos obsederat, excisum in oppidū re- tulerunt, ac supra portas suspenderunt. Quod suspensum quum iam exinanitū esset, ingressum apum examen fauo re- ferfit. ea de re oraculum Amathusis (nā oraculum consulere) redditum est vt depositum caput humarent, Onesiloq; quotannis tanquam herōi sacrificarent. hoc facientibus, melius cum eis actum iri. quod Amathusii ad meam vsq; me- moriam faciebant. Iones, & alii qui ad Cyprum pugna nauali dimicauerant, vbi didicere res Onesili perditas, & ce- teras Cypriorum vrbes obsessas prater Salaminem, eam autem Gorgo pristino regi Salaminios restituisse, in Ioniam redire maturauerunt. Ciuitatum autem Cypriarum diutissime obsidionem Soli pertulit, sed eam Persæ quinto mense quā obsidere cœperunt, circum suffos- so muro expugnauerunt. Ita Cyprii, quum annum liberi fuissent, denuo in feruitutē sunt redacti. At Daurises, qui filiam Darii in matrimonium habebat, Hymeæque & Otanes, atque alii Persa- rum duces, & ipsi filias Darii in matri- monio habentes, persequuti eos Iones qui aduersus Sardis expeditionem fece- rant, postquam in naues repulerunt prælio victos, dehinc inter se partiti sunt vrbes quas expugnant. Daurises quidem conuersus ad vrbes in Hel- lesponto sitas, cepit Dardanum, cepit Abydum & Percotem, Lampfacum & Ράιον,

20. Περσίων-
 αἰών

CXIII

CXIV

CXV

CXVI

CXVII

Person. fingit
 à Pello ad
 nouus ad
 sentientes, a
 uerbo itine
 Cariam con
 peruenit
 facti Carii
 cur, con
 Marfiam, qu
 fuit in Max
 mulce sunt à
 optima omn
 dita Mau
 Syennesis C
 trimonio h
 dicebatur vt
 res flumen
 cum hoste
 spe retro fu
 re coacti, r
 natura esse
 perucit, le
 Alexander e
 entes euade
 dentes, ab
 quum ad
 tranfissent, a
 Cares præliu
 acie atque d
 pre multito
 Quo in præ
 millia, Car
 bus qui effu
 uis militaris
 magnam
 rum. Soli au
 Cares sunt qu
 ferant. Hoc C
 de salute confi
 fis dedere, an
 fatus esset. D
 subditio vene
 Cares immo
 fus ad bellu
 tur, & cum
 currunt: & q
 dimicatum esse
 Milesiorum per
 clamitatem h
 repugnaueru
 belias inuasi
 in via quæ in
 ror. auctore H
 Myliffensi. In
 incidentes, ob
 fus Daurife &
 necnon Myrfe
 dum intente
 Heger, auctore
 1. Fixidano.

Perfon, singulas diebus singulis. ¶ Cui à Pæfo ad urbem Parion contendenti nuncius adfertur, Cares cum Ionibus sentientes, à Persis defecisse. igitur conuerso itinere ex Hellesponto aduersus Cariam copias duxit. Sed antequam perueniret, de eius aduentu certiores facti Carii, ad columnas quæ Albæ dicuntur, conueniunt, atque ad amnem Marsyam, qui ex Hydriade regione defluit in Mæandrum. Ibi coactis Cariis, multæ sunt à multis dictæ sententiæ: sed optima omnium, meo iudicio, à Pixodora Mausoli filio, viro Cindyensî, qui Syennesis Cilicum regis filiam in matrimonio habebat. Ab hoc sententia dicebatur vt transmissis Mæandro Cares flumen à tergo habentes, ita demum cum hoste congregarentur, vt sublata spe retro fugiendi, atque ibidem manere coacti, redderentur meliores quam natura essent. Verum hæc sententia nõ peruenit, sed illa, vt Persis potius à tergo Mæander esset, vt si Persæ fugam facientes euaderent, tamen in flumen incidentes, abire non possent. Post hæc quum adessent Persæ, ac Mæandrum transissent, ibi super amnem Marsyam Cares prælium conseruere cum Persis acere atque diuturnum: ad postremum præ multitudine hostium terga vertunt. Quo in prælio, Persarum cecidere duo millia, Carum decem millia: ex quibus qui effugerunt, ad Labranda in Iouis militatis templum se receperunt, in magnum atque sacrum lucum platanorum. Soli autem ex iis quos nouimus, Cares sunt qui Ioui militari hostias offerant. Huc Cares quum se recepissent, de salute consultabant, vtrum sese Persis dedere, an Asiam penitus relinquere fatius esset. De hac re consultantibus, subsidio venire Milesii cum sociis. Ibi Cares immutata priori voluntate, rursus ad bellum instaurandum animantur, & cum inuadentibus Persis concurrunt: & quum diutius quam prius dimicatum esset, fugantur, multis cæcis, Milesiorum præcipue. Post acceptam calamitatem hæc Cares copiis reparatis repugnauerunt. Audientes enim vrbes suas inuasum iri à Persis, insidias illis in via quæ in Mylassa fert collocauerunt, authore Heraclide Ibanolio, viro Mylassensi. In eas insidias Persæ noctu incidentes, obruncati sunt cū ducibus suis Daurise & Amorge & Sisamace, necnon Myrse Gygis filio. Hunc in modum interiit hi Persæ. Hymæes autem Hæρακλείδης Ἰβανώλιος, αἰὲρ Μυλασσεύς. οὗτοι μὲν νῦν τῶν Περσέων ἔτι διεφθάρσαν. Ὑμῆες δ'

Παισόν. αὐτὰς μὲν ἑσπέρης ἑκάστης ἀφῆε. ἀπὸ δὲ Παισὸν ἐλθόντων οἱ ἐπὶ Πάριον πόλιν, ἦλθε ἀπὸ γῆς, τὸν Κάρης πῶν τὸ Ἰῶσι φερνήσαντας, ἀπεσταναί ἀπὸ Περσέων. ἀποστρέψασιν ἔκ τῶν Ἑλλησπόντων, ἦλθον τὸν ἐπὶ τῆς Κάρης. Καί κως αὐτὰ τοῖσι Κάρσι δὲ ἀγγέλλει πρὸς τὸν ἦ τὸ Δαυείσιν ἀπικέσθαι. οὗτοί μιν οἱ Κάρης συνελθόντες ἐπὶ Λαυκασίας τῆς καλεομένης, καὶ ποταμὸν Μαρσιῶν ὅς ῥέων ἐκ τῆς Ἰδρυάδος χάρις, εἰς τὸ Μαιάνδρον ἐκιδδοῖ. συλλεθῆντων δὲ τῶν Κάρων ἐν ταῦτα, ἐγένοντο βλαβήματα πολλὰ, ἔδρασαν γὰρ δοκέσθαι εἶναι ἐμοί, Πιξοδόρῳ τῷ Μαισώλῳ, ἀνδρὸς Κινδυέως, ὅς τῶν Κιλικίων βασιλῆος Συεννέσιος εἶχε θυγατέρα. τὸν τῶν ἀνδρῶν ἡ γνώμη ἔφερε, ἀφῆσαν τὸν Μαιάνδρον τὸν Κάρης, καὶ τὸν ἦν τῶν ἐχθρῶν τὸν ποταμὸν, ἔτι ζυμβάλλειν ἵνα μὴ ἐχθρῶν ὀπίσθον φθῆναι τῶν Κάρης, αὐτὰς τε μὲν ἀναγκαζομένοι, ἡμῶν δὲ ἐπιμεινονες τῶν φύσιος, αὐτῶν μὲν νῦν οὐκ ἐνίκα ἡ γνώμη, ἀλλὰ τοῖσι Πέρσησι καὶ νῶν τῶν γίνεσθαι τῶν Μαιάνδρον μὲν ἢ σφίσι. δηλαδὴ ἵνα ἢν φυγῆ τῶν Περσέων γῆνται, ἔστω τῶν τῆ συμβολῆ, ὡς οὐκ ἀπονοστήσει εἰς τὸν ποταμὸν ἐσπίπτοντες. Μετὰ δὲ, παρεόντων, ἔδρασαν τὸν Μαιάνδρον τῶν Περσέων, ἐν ταῦτα ἐπὶ τῶν Μαρσιῶν ποταμῶν σινεβάλλοντες τοῖσι Πέρσησι οἱ Κάρης, ἔμαχοντο ἐμαχέσαντο ἰσχυρῶς, καὶ ἐπὶ χεῖρον πολλόν. τέλος δὲ, ἐσπάρσαν δὲ πλῆθος Περσέων μὲν δὲ ἔπεσον ἀνδρες εἰς διαλίξας, Κερῶν δὲ, εἰς μυελίξας. ἐσπάρσαν δὲ τῶν ἀφῆσαν αὐτῶν καὶ κληθήσονται Λαβρανδα, εἰς Διὸς ἐστία ἱερὸν, μέγα τε ἔστω ἀγιον ἄσος πλατῶντων, μῆνοι δὲ, τῶν ἡμεῖς ἰδρῶν, Κάρης εἰσι οἱ Διὶ ἐστία ἱερῶν ἀνδρῶν. κατελιθῆντες ὡν ἔποι ἐν ταῦτα, ἐβλαβόντες πρὸς σωτηρίας, οὐκ ἔστω οἱ τῶν ἀφῆσαν σφῆρας ἐαυτῶν Πέρσησι, ἢ ἐκλιπόντες τῶν ἀφῆσαν τῶν Ἀσίω, ἀμεινον ἔστω. Βυβλομοῖσι δὲ σφίσι (αὐτὰ τῶν ἀφῆσαν) βοηθόντες Μιλήσιοι τε καὶ τῶν ἐχθρῶν ζυμβάλλει. ἐν ταῦτα δὲ, τὰ μὲν πρὸς τῶν Κάρης ἐβλαβόντες, μετῆσαν, οἱ δὲ αὐτῶν πολεμῶν δὲ ἀρχῆς ἀφῆσαν, καὶ ἐπὶ τῶν τῶν Πέρσησι συμβάλλοις, καὶ μαχέσαντο ἐπὶ πλέον ἢ πρὸς τῶν, ἐσπάρσαν. πεσόντων δὲ πολλῶν, Μιλήσιοι μάλιστα ἐπλήσαν. Μετὰ δὲ τῶν τῶν ἀφῆσαν, ἀφῆσαν τε καὶ ἀφῆσαν τῶν Κάρης. οὗτοί μιν γὰρ ὡς ἐστία τῶν ἀφῆσαν οἱ Πέρσησι ἐπὶ τῶν πόλιος σφῆρας, ἐλθόντες ἐπὶ τῶν ἀφῆσαν τῶν ἀφῆσαν τῶν ἐμπεσόντες τῶν Πέρσησι νυκτὸς, διεφθάρσαν, καὶ αὐτοί, καὶ τῶν ἀφῆσαν αὐτῶν, Δαυείσης καὶ Ἀμώργης καὶ Σισαμάκης. οὗ δὲ σφίσι ἀφῆσαν καὶ Μύρσης ὁ Γύγῳ. τῶν δὲ λόγῳ τῶν ἡμεῶν ἡμεῶν ἡμεῶν οὗτοι μὲν νῦν τῶν Περσέων ἔτι διεφθάρσαν. Ὑμῆες δ'

XVIII

XIX

XX

XI

XII

1 Pixodaro. 2 Fortiores, vel, magis strenui. 3 Pro, Pugnam instaurarunt. vel, Denovo pugnauerunt.

κ' αὐτὸς ἐὼν τῶν ἐπιδρωζάντων τῶν ἐς Σαρδίς στρα-
 τῶν ἀμύροισι Ἰωνίων, στρατάρχης ἐς τὴν Προποντίδα,
 εἶλε Κίον τὴν Μεσίην. ταῦτ' αὖτ' ἔξελων, ὡς ἐπι-
 θετο Ἐλλάσσοντον ἐκλελοιπένα Δαυεσίω, κ' ἔ-
 στρατεύεσθαι ἐπὶ Καρίης, καταλιπὼν τὴν Προ-
 ποντίδα, ἐπὶ Ἐλλάσσοντον ἦγε ἔστ' ἔτι κ' εἶλε μὲν
 Αἰολέας πάντας, ὅσοι τὴν Ἰλιάδα νέμον-
 ται, εἶλε δ' Ἐργίθας τῶν ἀπολειφθέντας τῶν Τρῶ-
 ναίων Τθακρῶν, αὐτὸς μὲν ὕμνης ἀρέων ταῦτα ἔ-
 ἔθνεα, νόσφ' ἐτελεύτα ἐν τῇ Τρωάδι. ἔστ' μὲν δὴ ἰο
 ἔτι ἐτελεύτησε. Ἀρταφέρνης δ' ὁ Σαρδίω ὑπαρ-
 χος, καὶ Ὀτόρνης ὁ τρίτος στρατηγός, ἐτάχθησαν
 ἐπὶ τὴν Ἰωνίην, καὶ τὴν περὶ τὴν Αἰολίδα
 στρατεύεσθαι. Ἰωνίης μὲν νῦν, Κλαζομῶνας ἀρέουσι
 Αἰολέων δ' Κυμῶν. Ἀλισκομῶνων δὲ τῶν πολιῶν,
 ἡ δὲ δὴ (ὡς διέδεξε) Ἀρισταγόρης ὁ Μιλήσιος ψυ-
 χίω τῶν ἀκρῶν, ὅς τ' ἀπέχεσθαι τὴν Ἰωνίην, κ' ἐγκρα-
 σάμηνος κρημάτων μεγάλα, δημοσίᾳ ἐβόλθε, ὁ-
 ρέων ταῦτα. πρὸς δὲ τὴν ἀδύνατα ἔφαινετο βα-
 σιλεῖα Δαρείου ὑπερβαλέσθαι. πρὸς ταῦτα δὴ ὡν 2
 συγκαλέσας τῶν συσασιώτας, ἐβόλθετο, λέγων
 ὡς ἀμεινόν σφι εἴη κρησφύγετον ἢ ὑπερβαλεῖν ἔτι,
 ἢ ἄρα ἔξωθῆναι ἐκ τῆς Μιλήτης. εἶτε δὴ ὡν ἐς
 Σαρδίαν ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ἀρχῆς ἀποικίω, εἶτε ἐς
 Μύρκινον τὴν Ἡδωνῶν, τὴν Ἰστῆος ἐτείχεε πρὸς Δα-
 ρείου δαρείω λαβῶν. ταῦτα ἐπὶ πρῶτα ὁ Ἀρισταγόρης.
 Ἐκαταῖος μὲν νῦν τῶν Ἡγυσιανδρῶν, ἀνδρὸς λογιώτου,
 τῶν τῶν μὲν ἐς ὁδοπέριον ἐλλεῖν ἔφερε ἢ γνώμη, ἐν
 Λέρῳ δ' ἐπὶ τῇ νήσῳ τεῖχος οἰκοδομησάμενον ἡσυχίᾳ
 ἀγειν, ἢ ἔκπεσθαι ἐκ τῆς Μιλήτης ἐπιταῖ δ' ἐκ ταύ- 3
 τῆς ὁρμειώμενον, κατελεύσετο ἐς τὴν Μίλητον. ταῦ-
 τα μὲν δὴ Ἐκαταῖος σιωβέσθαι. αὐτῶν δ' Ἀ-
 ρισταγόρη ἢ πλείστη γνώμη ἢ ἐς τὴν Μύρκινον ἀπα-
 γειν. τὴν μὲν δὴ Μίλητον ἐπιτρέπετο Πυθαγόρη, ἀνδρὶ
 τῶν ἀσάν δόκιμῳ. αὐτὸς δ' ἔξωθλαβῶν πάντα τὰ βυ-
 λῶμενον, ἐπλεεῖ ἐς τὴν Ὀρνίκιον κ' ἔχε τὴν χῶριν ἐπὶ
 ἡ δὲ ἐσάλη. ἐκ δ' ταύτης ὁρμειώμενος, ἀπόλλυται
 ὑπὸ Ὀρνίκων αὐτὸς τε ὁ Ἀρισταγόρης, ἔοστ' ἔστ' ἔ-
 αὐτὴ πόλιν ἀδικατήμενος, ἐβουλομένον τῶν Ὀρνί-
 κων ὑποσπόνδων ἔξέναι.

2. 4. 1. 1. 1.

(qui & ipse erat ex insequentibus Iones
 qui aduersus Sardis militauerant) ad
 Propontidē conuersus cepit Cion My-
 siam. Hac expugnata, audiens Dauri-
 sem relicto Hellesponto tendere aduer-
 sus Cariam, omissa Propontide, in Hel-
 lespontum duxit exercitum, cepitque
 Æoles omnes qui oram Iliadem incol-
 unt. cepit item Gergithas ¹ qui à priscis
 Teucris relicti fuerant. Et ipse quidem
 Hymeas, quū has gentes cepisset, mor-
 bo decessit Troade: & hic quidem ita
 mortem obiit. Artaphernes autem
 Sardium præfectus, & Oranes tertius
 dux, aduersus Ioniam confinemque
 Æolidem delecti imperatores, cepere
 ex Ionia quidem Clazomenas, ex Æo-
 lia vero Cumam. Quibus oppidis ca-
 ptis, Aristagoras Miletius, vbi hoc accep-
 tit, non erat compos mentis, vt qui per-
 turbasset Ioniam, & magna negocia cō-
 fudisset. Itaque cernens hæc, vbi con-
 flitit ei rem effici non posse, nec Da-
 rium regem superari, de fugiundo deli-
 berabat, conuocatisque suæ factionis
 hominibus, ² consulebat fatius fore eis,
 si Mileto expellerentur, in septentrio-
 nalia loca aliqua profugere, ducentes
 coloniam vel in Sardiniam, vel in Myr-
 cynum Edonum, quam Histiaus, à Da-
 rio ea donatus, mœnibus struxerat. Hęc
 Aristagoras percontabatur. Verum
 Hecataus Hegesandri filius, ³ vir logo-
 pœos, negabat coloniam alterutrò de-
 ducendam: sed, si Mileto eiicerentur,
 mœnia in Lero insula ædificanda, at-
 que illic quiescendum: deinde illinc
 Miletum esse remeandum. Hoc con-
 sulebat Hecataus. Sed Aristagoras, ⁴
 cuius sententia præcipue erat abeundi
 in Myrcinum, demandata Mileto Py-
 thagoræ filio viro inter populares pro-
 bato procuratione Mileti, ipse sumtis
 secum omnibus voluntariis in Thraciã
 nauigauit, regionemque obtinuit ad
 quam concesserat. Ex ea profectus,
 dum urbem obsidet, tam ipse quam eius
 exercitus à Thracibus, tametsi illinc
 accepta fide excedere volentibus, inter-
 emptus est.

CXXII

CXXIII

CXXIV

CXXV

CXXVI

¹ Qui ex priscis T. rel. fuerant, vel remanserant. ² Cum eis deliberabat, fatius esse dicens profugium aliquod se habere, si forte Mileto expellerentur. anne igitur se coloniam in Sard. an in Myrc. Edonorum ducere oporteret, quam Hist. Vbi autem Val- la sua, illa septentrionalia loca inuenit non video, nisi ex ὑπερβαλεῖν fecerit ὑπερβαλεῖν. ³ Historicus. ⁴ Mirum si Valla ita scriptum reliquit, ut Miletius viri illius sit nomen. quum in nostris exempl. sit duntaxat Pythagora.

HER
 HAL
 HIS
 E
 Sardis veni
 interrogat
 præfecto, q
 ad rebellan
 garet se id
 actum effec
 ignarus, A
 artificem co
 ens, inquit
 bet, Hunc c
 sti, Aristago
 Artaphernes
 dixit: quoc
 rum, ventus
 ad mare pro
 stratus, cui
 mam in illi
 se pollicitus
 belli aduer
 quum in Chi
 in vincula con
 habentibus
 res novas mol
 cognouit rati
 ellet, homin
 rogatus Hist
 prompte Ar
 delegasset, a
 ciller, non d
 merito fuisse
 stituisse, Ph
 tum Ioniam
 nec. & hac cau
 lise. Quibus
 reconstituet
 Post hæc ad Pe